

ความพึงพอใจและแนวโน้มการชมรายการ “จุมกมด” ของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานคร

สารนิพนธ์
ของ
ปัญจลักษณ์ ชีระสุนทรไท

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด
พฤษภาคม 2550

ความพึงพอใจและแนวโน้มการชมรายการ “จุมกมด” ของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานคร

สารนิพนธ์
ของ
ปัญจลักษณ์ ชีระสุนทรไท

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด
พฤษภาคม 2550
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ความพึงพอใจและแนวโน้มการชมรายการ “จุมกมด” ของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ

ของ

ปัญญลักษณ์ วีระสุนทรไท

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด

พฤษภาคม 2550

ปัญจลักษณ์ ชีระสุนทรไท. (2550). ความพึงพอใจและแนวโน้มการชมรายการ “จุมกมด” ของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ บช.ม. (การตลาด). กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ : รองศาสตราจารย์ ดร.พุทธกาล รัชช

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษา ความพึงพอใจและแนวโน้มการชมรายการ “จุมกมด” ของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านเนื้อหารายการ ด้านวิธีการนำเสนอ ด้านผู้ดำเนินรายการ และด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม ตลอดจนแนวโน้มการชมรายการในอนาคตของผู้ชม เพื่อที่ทางสถานีโทรทัศน์สี กองทัพบกช่อง 7 และผู้ผลิตรายการ “จุมกมด” จะได้นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้มาปรับปรุงรายการ เพื่อให้รายการ “จุมกมด” สามารถเสนอรายการข่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพและตอบสนองความต้องการของผู้ชมได้มากที่สุด

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชากรที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่เคยชมรายการ “จุมกมด” และมีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล คือ การหาค่าความถี่ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติที่ใช้ในการทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม คือการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานคือการวิเคราะห์ความแตกต่างค่าเฉลี่ยของตัวแปรกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยใช้ค่าทีและใช้สถิติวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในกรณีพบความแตกต่างจะทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญน้อยที่สุด และการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า

1. การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 18 – 25 ปี สถานภาพโสด ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี เป็นนักเรียน – นักศึกษา มีรายได้ 5,001 – 15,000 บาท ต่อเดือน และส่วนใหญ่ชมรายการ “จุมกมด” เฉลี่ย 3 - 4 วันต่อสัปดาห์ ช่วงเวลาประจำที่ชมรายการ คือ 7.00 – 8.30 น.

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้ชมและการใช้ประโยชน์จากรายการ “จุมกมด” ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับพอใจ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าผู้ชมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับพอใจทุกด้าน

3. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติของผู้ชมที่มีต่อความน่าเชื่อถือของรายการ “จุมกมด” ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ผู้ชมมีทัศนคติโดยรวมอยู่ในระดับดีทุกด้าน

4. การวิเคราะห์แนวโน้มการชมรายการ “จุมกมด” ของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้ชมมีแนวโน้มในการแนะนำ ชักชวนผู้อื่นให้ชมรายการ อยู่ในระดับแนะนำ ชักชวน และผู้ชมมีแนวโน้มในการใช้ระยะเวลาในการชมรายการอยู่ในระดับเพิ่มขึ้น และผู้ชมมีแนวโน้มในการชมรายการจำนวนวันต่อสัปดาห์ อยู่ในระดับเพิ่มขึ้น

5. การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” ใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหารายการ ด้านวิธีการนำเสนอ ด้านผู้ดำเนินรายการ และด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม จำแนกตาม เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน จำนวนวันเฉลี่ยต่อสัปดาห์ในการชมรายการ และช่วงเวลาประจำที่ชมรายการ พบว่า

5.1 ผู้ชมที่มีเพศที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อรายการ “จุมกมด” โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความพึงพอใจรายการ “จุมกมด” แตกต่างกันทุกด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับต่ำกว่า .01 ยกเว้นด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม มีความพึงพอใจไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

5.2 ผู้ชมที่มีอายุแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อรายการ “จุมกมด” โดยรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่ามีความพึงพอใจไม่แตกต่างกันทุกด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.3 ผู้ชมที่มีสถานภาพสมรสที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อรายการ “จุมกมด” โดยรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความพึงพอใจไม่แตกต่างกันทุกด้าน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

5.4 ผู้ชมที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อรายการ “จุมกมด” โดยรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผู้ชมที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านวิธีการนำเสนอ มีความพึงพอใจแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

5.5 ผู้ชมที่มีอาชีพแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อรายการ “จุมกมด” โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความพึงพอใจไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ยกเว้น ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม มีความพึงพอใจแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

5.6 ผู้ชมที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อรายการ “จุมกมด” โดยรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความพึงพอใจไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม มีความพึงพอใจแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

5.7 ผู้ชมที่มีจำนวนวันเฉลี่ยต่อสัปดาห์ในการชมที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อรายการ “จุมกมด” โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความพึงพอใจแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ยกเว้นด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม มีความพึงพอใจไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

5.8 ผู้ชมที่มีช่วงเวลาที่ชมรายการที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อรายการ “จุมกมด” โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความพึงพอใจแตกต่างกันทุกด้าน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

6. การหาความสัมพันธ์ระหว่าง ความพึงพอใจของผู้ชมกับทัศนคติของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” พบว่า ความพึงพอใจโดยรวมมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของผู้ชมรายการ “จุมกมด” อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ในระดับค่อนข้างสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ความพึงพอใจของผู้ชมด้านเนื้อหารายการ ด้านวิธีการนำเสนอ ด้านผู้ดำเนินรายการ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับทัศนคติของผู้ชมรายการ “จุมกมด” ในระดับค่อนข้างสูง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 ยกเว้น ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ในระดับปานกลาง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01

7. การหาความสัมพันธ์ระหว่าง ความพึงพอใจของผู้ชมกับแนวโน้มการชมรายการ “จุมกมด” พบว่า ความพึงพอใจโดยรวมมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการชมรายการ “จุมกมด” ด้านการชักชวนผู้อื่นให้ชมรายการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ในระดับค่อนข้างต่ำ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ความพึงพอใจของผู้ชมด้านเนื้อหารายการ ด้านวิธีการนำเสนอ ด้านผู้ดำเนินรายการ และด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับแนวโน้มการชมรายการ “จุมกมด” ด้านการชักชวนผู้อื่นให้ชมรายการ ในระดับค่อนข้างต่ำ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 ทุกด้าน

**AUDIENCES' SATISFACITION AND BEHAVIOR TREND ON
"CHAMUKMOD PROGRAM" IN BANGKOK METROPOLITAN AREA**

AN ABSTRACT

BY

PANJALUK THEERASUNTORNTHAI

**Presented in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Master of Business Administration degree in Marketing
at Srinakharinwirot University**

May 2007

Panjaluk Theerasuntornthai. (2007). *Audiences' Satisfaction and Behavior Trend on "CHAMUKMOD PROGRAM" in Bangkok Metropolitan Area*. Master, Project, M.B.A. (Marketing). Bangkok : Graduated School, Srinakarinwirot University.
Project advisor: Prof.Dr. Buddhagarn Ratchatorn

The purpose of this research is to study about audiences' satisfaction and behavior trend on "Chamukmod program" in Bangkok metropolitan area in part of program content, the way to present, hosts and audiences' participation due to the trend on programs in the future of the audiences for TV.Ch.7 and "Chamukmod program" supplier can take the information from this research for adapting "Chamukmod program" can present news programs efficiency and can response the audiences' requirement mostly.

The sample group used in this research are 400 people who live in Bangkok metropolitan area in which have ever watched "Chamukmod program" and have the age 18 years old up. The tool used for collecting data is questionnaire. The statistical methods applied for data analysis were percentages, mean, standard deviation. The statistical methods applied for confidence testing of questionnaire were alfa (∞).The statistical methods applied for hypothesis testing were t-test independent, ONE-WAY ANOVA, and the analysis for differentiation will use the way of finding the differentiation between 2 groups of independent variations by using statistically model of LSD (Least Significance Different) and finding the relationships between 2 variations by using statistically model of Pearson Product Moment Correlation Coefficient.

From the descriptive statistics analysis, the results of research can be concluded as follows;

1. From personal data analysis mostly are female with the age between 18 – 25 years old, single, education level is lower than bachelor degree and are the students with monthly income 5,001 - 15,000 baht and mostly will watch "Chamukmod program" 3 - 4 days/week by average with the duration of time by daily is 7.00 – 8.30 a.m.

2. The data analysis about audiences' satisfaction and get used from "Chamukmod program" in Bangkok metropolitan area totally are in satisfaction level when consider as each parts can be found that the audiences have satisfaction is in the level of satisfying in every parts.

3. The data analysis about audiences' attitude towards the reliability of "Chamukmod program" in Bangkok metropolitan area totally is in good level when consider as each parts can be found that the audiences have attitude totally is in good level in every parts.

4. The analysis about audiences' trend of watching "Chamukmod program" in Bangkok metropolitan area can be found that the audiences have trend in introducing and persuading other people to watch the program are in the level of introducing and persuading, and the audiences have trend for using the period of time for watching the program is in the increase level.

5. The comparison different between the audiences' satisfaction towards "Chamukmod program" in 4 parts those are part of program content, the way to present, hosts and audiences' participation in which classified as gender, age, marital status, education level, occupation, monthly personal income, the number of days average per week for watching the program and the period of time for watching the program can be found that;

5.1 The audiences with different gender will have the satisfaction towards "Chamukmod program" totally differently at the statistical significance level 0.01 when consider as each parts can be found that have the satisfaction towards "Chamukmod program" differently in every parts at the statistical significance level below than 0.01 except in part of audiences' participation have the satisfaction indifferently at the statistical significance level 0.05.

5.2 The audiences with different age will have the satisfaction towards "Chamukmod program" totally indifferently at the statistical significance level 0.05 when consider as each parts can be found that have the satisfaction indifferently in every parts at the statistical significance level 0.05.

5.3 The audiences with different marital status will have the satisfaction towards "Chamukmod program" totally indifferently at the statistical significance level 0.05 when consider as each parts can be found that have the satisfaction indifferently in every parts at the statistical significance level 0.05.

5.4 The audiences with different education level will have the satisfaction towards "Chamukmod program" totally indifferently at the statistical significance level 0.05 when consider as each parts can be found that the audiences with different education level will have the satisfaction indifferently at the significance level 0.05 except in part of the way to present will have the satisfaction differently at the statistical significance level 0.05.

5.5 The audiences with different occupation will have the satisfaction towards "Chamukmod program" totally differently at the statistical significance level 0.05 when consider as each parts can be found that have the satisfaction indifferently at the statistical significance level 0.05 except in part of audiences' participation will have the satisfaction differently at the statistical significance level 0.05.

5.6 The audiences with different monthly income will have the satisfaction towards “Chamukmod program” totally indifferently at the statistical significance level 0.05 when consider as each parts can be found that have the satisfaction indifferently at the statistical significance level 0.05 except in part of audiences’ participation will have the satisfaction differently at the statistical significance level 0.05.

5.7 The audiences with different number of days average/week for watching will have the satisfaction towards “Chamukmod program” totally differently at the statistical significance level 0.05 when consider as each parts can be found that have the satisfaction differently at the statistical significance level 0.01 except in part of audiences’ participation will have the satisfaction indifferently at the statistical significance level 0.05.

5.8 The audiences with different duration of time for watching will have the satisfaction towards “Chamukmod program” totally differently at the statistical significance level 0.01 when consider as each parts can be found that have the satisfaction differently in every parts at the statistical significance level 0.01.

6. To find the relationship between audiences’ satisfaction and attitude towards “Chamukmod program” can be found that total satisfaction relate to the audiences’ attitude towards “Chamukmod program” at the statistical significance level 0.01 in which both of variables relate in the positive relationship in the rather high level when consider as each parts can be found that the audiences’ satisfaction in part of program content, the way to present, hosts relate in the positive relationship with the audiences’ attitude towards “Chamukmod program” in the rather high level at the statistical significance level 0.01 except in part of audiences’ participation in which relate in the positive relationship in the moderate level at the statistical significance level 0.01.

7. To find the relationship between audiences’ satisfaction and trend of watching towards “Chamukmod program” can be found that total satisfaction relate to trend of watching towards “Chamukmod program” in part of persuading other people for watching at the statistical significance level 0.01 in which both of variables relate in the positive relationship in the rather low level when consider as each parts can be found that the audiences’ satisfaction in part of program content, the way to present, hosts and audiences’ participation relate in the positive relationship with the trend of watching towards “Chamukmod program” in part of persuading other people for watching in the rather low level at the statistical significance level 0.01 in every parts.

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาสารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อาจารย์ที่ปรึกษา

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.พุทธกาล รัชช)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
(รองศาสตราจารย์ สุพาดา สิริกุตตา)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.พุทธกาล รัชช)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ศิริวรรณ เสรีรัตน์)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฏช์ กุลิสร์)

อนุมัติให้สารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีคณะสังคมศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติมา สังข์เกษม)
วันที่ เดือน พ.ศ. 2550

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ด้วยการสนับสนุนและความกรุณาจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฏฐ์ กุลิษฐ์ รองประธานกรรมการบริหารหลักสูตร รองศาสตราจารย์ ดร.พุททกาล รัชชธ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ที่กรุณาสละเวลาให้คำแนะนำ ข้อคิดเห็นอันมีคุณค่า มีคุณประโยชน์ในการวิจัยอย่างยิ่ง และให้ความช่วยเหลือในด้านต่างๆ ในการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งผู้วิจัยขอกราบพระคุณเป็นอย่างสูง

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฏฐ์ กุลิษฐ์ ที่ให้ความกรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจคุณภาพเครื่องมือ และให้คำแนะนำในการวิจัย

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านในภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒและคณาจารย์ในโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตทุกท่านที่ได้อบรมสั่งสอนประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ที่เป็นประโยชน์ยิ่งแก่ผู้วิจัย

ผู้วิจัยขอขอบคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดีทำให้งานวิจัยชิ้นนี้สำเร็จลุล่วง

ผู้วิจัยขอขอบคุณเพื่อนๆ MBA ภาคพิเศษ รุ่น 7 การตลาดทุกคนที่คอยเป็นกำลังใจและช่วยเหลือตลอดระยะเวลาที่ศึกษาอยู่ในสถานศึกษาแห่งนี้

ผู้วิจัยขอขอบคุณ คุณदनัย ชาญมนตรีศักดิ์ ที่คอยเป็นกำลังใจและให้ความช่วยเหลือด้วยดีตลอดมา

ท้ายที่สุดนี้คุณงามความดีและประโยชน์อันเกิดจากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา บุรพาคณาจารย์ ญาติพี่น้อง และเพื่อนๆ ที่เป็นกำลังใจในการศึกษาให้ความช่วยเหลือพร้อมคำแนะนำที่ดีมีคุณค่า ทำให้ผู้วิจัยสามารถจัดทำวิจัยฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้เป็นอย่างดี

ปัญญาลักษณ์ ธีระสุนทรไท

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	2
	ความสำคัญของการวิจัย.....	2
	ขอบเขตของการวิจัย.....	3
	นิยามคำศัพท์เฉพาะ.....	7
	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	9
	สมมติฐานในการวิจัย.....	9
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
	แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติ	10
	แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ	14
	แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากสื่อมวลชน	17
	ทฤษฎีการรับรู้.....	21
	แนวความคิดเรื่องข่าว.....	26
	แนวคิดเรื่องความน่าเชื่อถือของแหล่งสารและแหล่งข่าว	
	ทฤษฎีเกี่ยวกับการเลือกสรรข่าวและแสวงหาข่าวสาร	
	แนวคิดเรื่องการวิเคราะห์ผู้รับสารตามลักษณะทางประชากรศาสตร์	
	แนวความคิดเกี่ยวกับการวัดพฤติกรรมการเปิดรับสารจากสื่อมวลชน	40
	แนวความคิดเรื่องบุคลิกภาพ	40
	รูปแบบรายการ “จุมูกมด”	41
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	42
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	48
	การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	48
	การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	50
	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	55
	การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	55

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	60
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	60
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	61
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	112
ความมุ่งหมายของการวิจัย	112
ความสำคัญของการวิจัย	112
ขอบเขตของการวิจัย	112
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย	113
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	113
สมมติฐานของการวิจัย	113
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	113
การเก็บรวบรวมข้อมูล	114
การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล	115
ผลการศึกษาค้นคว้า	115
อภิปรายผล	119
ข้อเสนอแนะที่ได้จากงานวิจัย	124
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป	125
บรรณานุกรม	126
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก แบบสอบถามเพื่อใช้ในการวิจัย.....	132
ภาคผนวก ข รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม.....	142
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	144

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคำถามที่ใช้วิเคราะห์กระบวนการติดต่อสื่อสารที่เรียกว่า 5Ws และคำตอบที่ต้องการทราบ	33
2 แสดงตัวแปรการแบ่งส่วนการตลาดผู้บริโภค : ประชากรศาสตร์ (Demographic)	39
3 แสดงลักษณะข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	61
4 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของลักษณะข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	63
5 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของลักษณะข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	65
6 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของลักษณะข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	66
7 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” ด้านเนื้อหารายการ	67
8 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” ด้านวิธีการนำเสนอ	68
9 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” ด้านผู้ดำเนินรายการ / ผู้ประกาศข่าว	69
10 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” ด้านการมีส่วนร่วม	76
11 แสดงผลสรุปค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด”	77
12 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติของผู้ชมที่มีต่อความน่าเชื่อถือของรายการ “จุมกมด”	77
13 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวโน้มการชมรายการ “จุมกมด”	79
14 แสดงค่าต่ำสุด สูงสุด ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของจำนวนแนวโน้มการชมรายการ “จุมกมด”	80
15 แสดงความแตกต่างของความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” จำแนกตามเพศ	81
16 แสดงความแตกต่างของความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” จำแนกตามอายุ	83
17 แสดงความแตกต่างของความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” จำแนกตามสถานภาพสมรส	85

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
18 แสดงความแตกต่างของความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” จำแนกตามระดับการศึกษา	87
19 แสดงความแตกต่างของความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” จำแนกตามอาชีพ	89
20 แสดงความแตกต่างเป็นรายคู่ของความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม จำแนกตามอาชีพ	90
21 แสดงความแตกต่างของความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” จำแนกตามรายได้ต่อเดือน	92
22 แสดงความแตกต่างเป็นรายคู่ของความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม จำแนกตามรายได้ต่อเดือน	93
23 แสดงความแตกต่างของความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” จำแนกตามจำนวนวันเฉลี่ยต่อสัปดาห์ในการชม	95
24 แสดงความแตกต่างเป็นรายคู่ของความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” โดยรวมจำแนกตามจำนวนวันเฉลี่ยต่อสัปดาห์ในการชม	96
25 แสดงความแตกต่างเป็นรายคู่ของความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” ด้านเนื้อหารายการ จำแนกตามจำนวนวันเฉลี่ยต่อสัปดาห์ ในการชม	97
26 แสดงความแตกต่างเป็นรายคู่ของความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” ด้านวิธีการนำเสนอ จำแนกตาม จำนวนวันเฉลี่ยต่อสัปดาห์ ในการชม	98
27 แสดงความแตกต่างเป็นรายคู่ของความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” ด้านผู้ดำเนินรายการ / ผู้ประกาศข่าว จำแนกตาม จำนวน วันเฉลี่ยต่อสัปดาห์ในการชม	99
28 แสดงความแตกต่างของความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” จำแนกตามช่วงเวลาประจำที่ชมรายการ	100
29 แสดงความแตกต่างเป็นรายคู่ของความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” ด้านเนื้อหารายการ จำแนกตามช่วงเวลาประจำที่ชมรายการ	102
30 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจของผู้ชมกับทัศนคติของผู้ชม รายการ “จุมกมด”	103

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
31 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจของผู้ชมกับแนวโน้มการชมรายการ “จุมกมต” ด้านการชักชวนผู้อื่นให้ชมรายการ	105
32 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจของผู้ชมกับแนวโน้มการชมรายการ “จุมกมต” ด้านระยะเวลาในการชมรายการ ในอนาคตต่อครั้งเพิ่มขึ้น หรือลดลง	107
33 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจของผู้ชมกับแนวโน้มการชมรายการ “จุมกมต” ด้านในอนาคตคาดว่าจะชมรายการกี่วันต่อสัปดาห์	110

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวความคิดในการวิจัย	9
2 ทศนคติและองค์ประกอบ	13
3 ความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อ ความรู้สึก ความตั้งใจก่อพฤติกรรม และพฤติกรรม	14
4 ภาพทฤษฎีลำดับชั้นความต้องการของมาสโลว์	17
5 แสดงแนวคิดเรื่องการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ	18
6 แสดงการรับรู้จากประสบการณ์ที่พบในสิ่งแวดล้อม	21
7 แสดงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้	24
8 แสดงส่วนประกอบในกระบวนการติดต่อสื่อสาร	32

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในสภาวะเศรษฐกิจ สังคม การเมืองในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งสภาพภายในประเทศและต่างประเทศ ข้อมูลข่าวสารต่างๆ จึงมีบทบาทสำคัญต่อการดำรงชีวิตของประชาชนในยุคโลกาภิวัตน์เป็นอย่างยิ่ง โดยการนำเสนอข่าวสารนั้นมีหลายช่องทางด้วยกัน ทั้งโทรทัศน์ วิทยุ อินเทอร์เน็ต ฯลฯ กระบวนการต่างๆ ที่เกิดขึ้นจะมีสื่อมวลชนซึ่งทำหน้าที่เป็นตัวกลางที่สำคัญในการนำข้อมูลข่าวสารไปสู่ประชาชน ดังนั้นสื่อมวลชนจะต้องสื่อสารข้อมูลความเป็นจริงและเป็นผู้ที่รับผิดชอบต่อสังคม ในจำนวนสื่อมวลชนแขนงต่างๆ นั้นสื่อโทรทัศน์นับว่าเป็นสื่อที่มีอิทธิพลสูงต่อการสร้างทัศนคติ พฤติกรรม และเป็นแหล่งข้อมูลข่าวสาร ความบันเทิงที่หลากหลาย เนื่องจากเป็นสื่อที่ได้รับทั้งภาพและเสียงง่ายต่อการรับรู้ รวมทั้งสามารถกระจายไปยังประชาชนทุกเพศทุกวัยได้อย่างทั่วถึงและรวดเร็ว

สำหรับประเทศไทย มีสถานีโทรทัศน์หลักที่จัดเป็นประเภท Free TV ซึ่งเป็นสถานีโทรทัศน์ที่เผยแพร่ข้อมูล ข่าวสาร สารและความบันเทิงให้แก่ผู้ชมโดยไม่เสียค่าบริการ ปัจจุบันมีสถานีโทรทัศน์ประเภทนี้รวม 6 ประเภท คือ

1. สถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสี ช่อง 3 อ.ส.ม.ท.
2. สถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5
3. สถานีโทรทัศน์ สีกองทัพบกช่อง 7
4. สถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 9 อ.ส.ม.ท.
5. สถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย ช่อง 11 กรมประชาสัมพันธ์
6. สถานีโทรทัศน์ ไอทีวี (ทีวีเสรี)

เนื่องจากข่าวโทรทัศน์มีบทบาทในสังคมสูง ดังนั้นข่าวที่นำเสนอจะต้องมีความน่าสนใจ รวดเร็ว เนื้อหาถูกต้อง และมีความหลากหลาย ไม่ว่าผู้ชมจะเป็นบุคคลใดอยู่ที่ไหน เมื่อใดที่ได้ดูข่าวย่อมต้องการข้อเท็จจริงที่มีอยู่ในข่าวนั้น ซึ่งข้อเท็จจริงนี้จะส่งผลกระทบต่อความน่าเชื่อถือของผู้ชม และหากรายการข่าวนั้นขาดความน่าเชื่อถือแล้วรายการข่าวนั้นก็จะไม่สามารถดำเนินอยู่ได้ และจะส่งผลกระทบต่อความน่าเชื่อถือของสถานีไปด้วย

ปัจจุบันการแข่งขันระหว่างสื่อโทรทัศน์สถานีต่างๆ มีความรุนแรงมากขึ้น โดยแต่ละสถานีต่างต้องการขึ้นมาเป็นผู้นำตลาดทำให้ผู้บริหารสถานีโทรทัศน์ต้องปรับกลยุทธ์ในการแข่งขัน ดังนั้นจึงทำให้มีการพัฒนาและปรับปรุงรายการต่างๆ ของทางสถานีให้มีความน่าสนใจและจัดผังรายการให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่อเพิ่มจำนวนผู้ชมและเพิ่มการโฆษณาทางสถานีของตนให้มากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งรายการข่าวที่มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการนำเสนอเพื่อจูงใจให้ประชาชนดูรายการข่าว การประสบความสำเร็จของรายการข่าวนั้นนอกจากจะมีข่าวที่เชื่อถือได้แล้ว

บุคลิกภาพของผู้ประกาศข่าวและรูปแบบของรายการก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะทำให้รายการข่าวประสบความสำเร็จ เพราะทั้ง 2 ปัจจัยมีส่วนสำคัญในการจูงใจให้ประชาชนสนใจรายการข่าวของสถานีนั้นๆ โดยทางสถานีโทรทัศน์มีการนำผู้ประกาศข่าวที่มีบุคลิกภาพทันสมัยมารายงานข่าว ผนวกกับรูปแบบรายการที่มีใช่เป็นเพียงการอ่านข่าวแต่เป็นการสนทนาข่าว และให้ผู้ชมได้ร่วมแสดงความคิดเห็นขณะออกอากาศ

จากการพัฒนาปรับปรุงรายการของสถานีต่าง ๆ ทำให้มีรายการข่าวรูปแบบใหม่เกิดขึ้น ซึ่งส่งผลให้ผู้ชมมีทางเลือกในการรับชมข่าวสารมากขึ้น โดยสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 ได้เสนอรายการข่าวรูปแบบใหม่ คือ รายการ “จุมกมด” โดยมุ่งเน้นการเสนอข่าวสารที่มีเนื้อหาที่หลากหลาย ในรูปแบบการสนทนาข่าว

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึง “ความพึงพอใจและแนวโน้มการชมรายการ “จุมกมด” ของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานคร” เนื่องจากเป็นรายการข่าวที่เพิ่งนำเสนอได้ไม่นานและมีผู้สนใจอย่างมาก ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาถึงความพึงพอใจในด้านเนื้อหารายการ วิธีการนำเสนอ ผู้ดำเนินรายการ การมีส่วนร่วมของผู้ชม ตลอดจนแนวโน้มการชมรายการในอนาคตของผู้ชม เพื่อที่ทางสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 จะได้นำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยไปใช้ในการจัดรูปแบบรายการข่าว การจัดตารางเวลาให้เหมาะสมกับผู้ชม รวมทั้งผู้ประกาศข่าวที่เป็นที่ต้องการของผู้ชม ซึ่งจะทำให้ทางสถานีสามารถเสนอรายการข่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพและตอบสนองความต้องการของผู้ชมได้มากที่สุด

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาลักษณะข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีผลต่อความพึงพอใจและการใช้ประโยชน์จากรายการ “จุมกมด”
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจของผู้ชมและการใช้ประโยชน์จากรายการ “จุมกมด” กับทัศนคติที่มีต่อความน่าเชื่อถือของรายการ “จุมกมด”
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจของผู้ชมและการใช้ประโยชน์จากรายการ “จุมกมด” กับแนวโน้มการชมรายการ “จุมกมด”

ความสำคัญของการวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงลักษณะข้อมูลส่วนบุคคลที่มีผลต่อการชมรายการ “จุมกมด”
2. ทำให้ทราบถึงทัศนคติและระดับความพึงพอใจของผู้ชมรายการ “จุมกมด” ในปัจจัยด้านต่าง ๆ ในการนำเสนอข่าวเพื่อประโยชน์ต่อผู้ชม
3. เพื่อนำผลการวิจัยที่ได้รับมาปรับปรุงแก้ไข พัฒนารูปแบบในการนำเสนอรายการข่าวให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และเป็นประโยชน์กับผู้ชมมากที่สุด

ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษา “ความพึงพอใจและแนวโน้มการชมรายการ “จุมกมด” ของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานคร” โดยศึกษาถึงลักษณะข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ชมที่มีผลต่อการชมรายการ ความพึงพอใจของผู้ชมและการใช้ประโยชน์จากรายการ ทักษะคิดของผู้ชมที่มีต่อความน่าเชื่อถือของรายการ และแนวโน้มการชมรายการ “จุมกมด”

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ ประชากรที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่เคยชมรายการ “จุมกมด” และมีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป เนื่องจากประชากรกลุ่มนี้เป็นผู้ที่มีสิทธิเลือกตั้งได้ตามกฎหมาย แสดงให้เห็นถึงวุฒิภาวะในการพิจารณา การตัดสินใจและการมีบทบาทในสังคม

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชากรที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่เคยชมรายการ “จุมกมด” และมีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป เพราะกลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้เป็นผู้ที่มีสิทธิเลือกตั้งได้ตามกฎหมาย แสดงให้เห็นถึงวุฒิภาวะในการพิจารณา การตัดสินใจ และการมีบทบาทในสังคม การเลือกกลุ่มตัวอย่างมีวิธีดังนี้

1. การคำนวณหาขนาดตัวอย่าง (Sample size) กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ เป็นกลุ่มประชากร ที่เคยรับชมรายการข่าว “จุมกมด” ของทางสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 โดยใช้ขนาดตัวอย่างจากการคำนวณ หากกลุ่มตัวอย่างจากสูตรที่ไม่ทราบค่าสัดส่วนประชากร (p) (กัลยา วานิช-ปัญญา, 2545: 26)

$$n = \frac{Z^2}{4e^2}$$

เมื่อ n แทน จำนวนสมาชิกกลุ่มตัวอย่าง

Z แทน ค่าระดับความเชื่อมั่นที่ผู้วิจัยกำหนดที่มีค่า เท่ากับ 95 % โดยที่

$$Z_{1-.05} = Z_{.0975} = 1.96$$

e แทนค่า ค่าความเคลื่อนที่จะยอมให้เกิดขึ้นได้ โดยกำหนดให้ค่าความคลาดเคลื่อน = 0.05

โดยแทนค่าดังนี้

$$n = \frac{(1.96)^2}{4(0.05)^2} = 384.16 \text{ หรือ } 385 \text{ คน}$$

ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจากการคำนวณ 385 คน ทำการสำรองเพื่อการสูญเสียของแบบสอบถามไว้อีก 15 คน ดังนั้นขนาดของกลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัยครั้งนี้เท่ากับ 400 ตัวอย่าง

2. การเลือกกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกตัวอย่างโดยมีขั้นตอนดังนี้ คือ

ขั้นตอนที่ 1 การสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) ผู้วิจัยใช้การเลือกจาก 12 กลุ่มการปกครอง ซึ่งประกอบด้วย 50 เขต ดังนี้

กลุ่มการปกครอง	เขต	รวม
กลุ่ม กท.1 (กลุ่มรัตนโกสินทร์)	ดุสิต , ป้อมปราบศัตรูพ่าย , พระนคร , สัมพันธวงศ์	4 เขต
กลุ่ม กท.2 (กลุ่มลุมพินี)	บางรัก , ปทุมวัน , วัฒนา , สาทร	4 เขต
กลุ่ม กท.3 (กลุ่มวิภาวดี)	จตุจักร , ดินแดง , บางซื่อ , พญาไท , ราชเทวี , ห้วยขวาง	6 เขต
กลุ่ม กท.4 (กลุ่มเจ้าพระยา)	คลองเตย , บางคอแหลม , บางนา , พระโขนง , ยานนาวา	5 เขต
กลุ่ม กท.5 (กลุ่มกรุงธนบุรี)	คลองสามวา , ธนบุรี , บางกอกใหญ่ , บางกอกน้อย , บางพลัด	5 เขต
กลุ่ม กท.6 (กลุ่มตากสิน)	จอมทอง , ภาษีเจริญ , ราษฎร์บูรณะ	3 เขต
กลุ่ม กท.7 (กลุ่มพระนครเหนือ)	ดอนเมือง , บางเขน , ลาดพร้าว , สายไหม , หลักสี่	5 เขต
กลุ่ม กท.8 (กลุ่มบวรพา)	คันนายาว , บางกะปิ , บึงกลุ่ม , วังทองหลาง , สวนหลวง , สะพานสูง	6 เขต
กลุ่ม กท.9 (กลุ่มรัตนโกสินทร์)	คลองสามวา , หนองจอก	2 เขต
กลุ่ม กท.10 (กลุ่มศรีนครินทร์)	ประเวศ , มีนบุรี , ลาดกระบัง	3 เขต
กลุ่ม กท.11 (กลุ่มมหาสวัสดิ์)	ตลิ่งชัน , ทวีวัฒนา , บางแค , หนองแขม	4 เขต
กลุ่ม กท.12 (กลุ่มสนามชัย)	บางขุนเทียน , บางบอน , ทุ่งครุ	3 เขต
	รวม	50 เขต

ผู้วิจัยจับฉลากกลุ่มการปกครองมา 6 กลุ่ม และจับฉลากเขตจากแต่ละกลุ่มการปกครอง กลุ่มละ 1 เขต ดังนี้

1. กลุ่มลุมพินี เขตปทุมวัน	2. กลุ่มวิภาวดี เขตห้วยขวาง
3. กลุ่มเจ้าพระยา เขตบางนา	4. กลุ่มพระนครเหนือ เขตลาดพร้าว
5. กลุ่มบูรพา เขตสวนหลวง	6. กลุ่มศรีนครินทร์ เขตประเวศ

ขั้นตอนที่ 2 การเลือกตัวอย่างแบบกำหนดโควตา (Quota Sampling) จากกลุ่มตัวอย่างชั้นที่ 2 เพื่อให้ได้จำนวนตัวอย่างที่จะทำการเก็บข้อมูลในแต่ละเขต ที่ได้เลือกไว้ในชั้นที่ 2 โดยการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างในแต่ละเขตที่ถูกเลือก ให้มีจำนวนเท่ากันดังนี้

$$\text{ขนาดของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละสถานที่} = \frac{\text{ขนาดของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด}}{\text{จำนวนเขตที่ถูกเลือก}}$$

$$\text{ขนาดของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละสถานที่} = \frac{400}{6} = 67 \text{ ตัวอย่าง}$$

ดังนั้นขนาดของกลุ่มตัวอย่างของแต่ละเขตที่ถูกเลือก คือ 4 เขตแรกเท่ากับ 67 คน และ 2 เขตหลังเท่ากับ 66 คน

ขั้นตอนที่ 3 การเลือกตัวอย่างแบบสะดวก (Convenience Sampling) ในการพิจารณาเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยคัดเลือกเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป และเคยชมรายการ “จุมกมด” ในการคัดเลือกสถานที่ที่จะเก็บกลุ่มตัวอย่างในแต่ละเขตโดยไม่ระบุสถานที่ใดสถานที่หนึ่งในเขตนั้น ๆ แต่จะเลือกเก็บตามสถานที่ แหล่งชุมชน ที่มีประชากรอยู่จำนวนมากและพร้อมที่จะให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรในการวิจัยครั้งนี้ สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 กลุ่มคือ ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) และ ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) :

1. ลักษณะข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่

- 1.1 เพศ

- 1.1.1 ชาย

- 1.1.2 หญิง

- 1.2 อายุ
 - 1.2.1 18 – 25 ปี
 - 1.2.2 26 – 33 ปี
 - 1.2.3 34 – 41 ปี
 - 1.2.4 42 – 49 ปี
 - 1.2.5 50 ปีขึ้นไป
- 1.3 สถานภาพสมรสในปัจจุบัน
 - 1.3.1 โสด
 - 1.3.2 สมรส / อยู่ด้วยกัน
 - 1.3.3 หม้าย / หย่าร้าง หรือแยกกันอยู่
- 1.4 ระดับการศึกษาที่สำเร็จขั้นสูงสุด
 - 1.4.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี
 - 1.4.2 ปริญญาตรี
 - 1.4.3 สูงกว่าปริญญาตรี
- 1.5 อาชีพ
 - 1.5.1 นักเรียน / นักศึกษา
 - 1.5.2 ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ
 - 1.5.3 รับจ้าง / พนักงานบริษัทเอกชน
 - 1.5.4 ประกอบธุรกิจส่วนตัว / เจ้าของกิจการ
 - 1.5.5 อื่นๆ
- 1.6 ระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน
 - 1.6.1 ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท
 - 1.6.2 5,001 – 15,000 บาท
 - 1.6.3 15,001 – 25,000 บาท
 - 1.6.4 25,001 – 35,000 บาท
 - 1.6.5 35,001 บาทขึ้นไป
- 1.7 จำนวนวันเฉลี่ยต่อสัปดาห์ในการชมรายการ “จุมกมด”
- 1.8 ช่วงเวลาประจำในการชมรายการ “จุมกมด” ประมาณ นาที ถึง นาที

ตัวแปรตาม (Dependent Variables) :

1. ความพึงพอใจของผู้ชมและการใช้ประโยชน์จากรายการ “จุมกมด”
2. ทศนคติของผู้ชมที่มีต่อความน่าเชื่อถือของรายการ “จุมกมด”
3. แนวโน้มการชมรายการ “จุมกมด”

นิยามคำศัพท์เฉพาะ

1. รายการ “**จุมกมด**” หมายถึง รายการที่นำเสนอเกี่ยวกับข่าวประเภทต่าง ๆ อาทิ การเมือง เศรษฐกิจ สังคม กีฬา บันเทิง เป็นต้น ทางสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 ออกอากาศเวลาประมาณ 06.30 – 08.00 น.

2. **โทรทัศน์ฟรีทีวี**, **โทรทัศน์รับชมฟรี** หมายถึง การที่ผู้ชมโทรทัศน์สามารถเปิดเครื่องรับโทรทัศน์ชมรายการต่าง ๆ จากสถานีโทรทัศน์ช่อง 3 , ช่อง 5 , ช่อง 7 , ช่อง 9 , ช่อง 11 และช่องไอทีวี โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการเปิดรับชม

3. **ผู้ชม** หมายถึง ประชาชนผู้รับชมรายการ “จุมกมด” ทางสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 ที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร

4. **ความพึงพอใจต่อรายการ “จุมกมด” ด้านเนื้อหารายการ** หมายถึง ความรู้สึกที่ดีที่ประทับใจต่อรายการ “จุมกมด” ในเรื่องความน่าสนใจของประเด็นที่นำเสนอในรายการ ความหลากหลายของเนื้อหาที่นำเสนอในรายการ ความทันสมัยและทันต่อเหตุการณ์ของเนื้อหารายการ การให้ประโยชน์ด้านข้อมูลเจาะลึกของเนื้อหารายการ การให้ประโยชน์ด้านนำเนื้อหารายการไปคุยกับเพื่อนร่วมงาน และให้ประโยชน์ด้านนำเนื้อหาของรายการไปเป็นข้อมูลเพื่อใช้ในการตัดสินใจในชีวิตประจำวัน

5. **ความพึงพอใจต่อรายการ “จุมกมด” ด้านวิธีการนำเสนอ** หมายถึง ความรู้สึกที่ดีที่ประทับใจต่อรายการ “จุมกมด” ในเรื่องความทันสมัยของรูปแบบการออกอากาศสด ระบบแสง สี เสียง ความสวยงามของการออกแบบฉากในรายการ ขนาดของตัวอักษรข้อความที่ผู้ชมร่วมแสดงความคิดเห็นทางจอโทรทัศน์ระหว่างออกอากาศ ความหลากหลายของช่องทางในการรับชมรายการหลายช่องทาง เช่น โทรทัศน์ วิทยุ และอินเทอร์เน็ต ความเหมาะสมของวัน ช่วงเวลา ระยะเวลาในการออกอากาศ ความเหมาะสมของจำนวนผู้ดำเนินรายการ / ผู้ประกาศข่าว และการใช้ประโยชน์ด้านความเพลิดเพลิน

6. **ความพึงพอใจต่อรายการ “จุมกมด” ด้านผู้ดำเนินรายการ / ผู้ประกาศข่าว** หมายถึง ความรู้สึกที่ดีที่ประทับใจต่อรายการ “จุมกมด” ในเรื่องบุคลิกภาพ ภาพลักษณ์ การแต่งกาย การใช้ภาษาได้ถูกต้องตามหลักการใช้ภาษาไทย การใช้น้ำเสียงและวิธีการพูด การแสดงกิริยา การควบคุมอารมณ์ การตั้งคำถามสัมภาษณ์ได้ตรงประเด็น การควบคุมสถานการณ์ในรายการ ตลอดจนความรู้ของผู้ดำเนินรายการ / ผู้ประกาศข่าว ต่อข่าวที่นำเสนอในรายการ

7. **ความพึงพอใจต่อรายการข่าว “จุมกมด” ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม** หมายถึง ความรู้สึกที่ดีที่ประทับใจต่อรายการข่าว “จุมกมด” ในเรื่องความหลากหลายของช่องทางในการร่วมแสดงความคิดเห็นของผู้ชมรายการ เช่น ทางโทรศัพท์ การส่ง SMS ทางอินเทอร์เน็ต การให้ความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นของผู้ชม ความน่าสนใจของประเด็นที่นำมาเสนอให้ร่วมแสดงความคิดเห็น การแสดงข้อความของผู้ชม ที่ร่วมแสดงความคิดเห็นทางจอโทรทัศน์ใน

ระหว่างออกอากาศ การคัดกรองข้อความของผู้ชมที่ร่วมแสดง ความคิดเห็นทางจอโทรทัศน์ในระหว่างออกอากาศ จำนวนหมายเลขโทรศัพท์ในการร่วมแสดงความคิดเห็น ความสร้างสรรค์และเป็นประโยชน์ต่อสังคมของความคิดเห็นของผู้ชมที่ร่วมแสดงในรายการ

8. ทศนคติต่อรายการ “จุมกมด” ด้านความน่าเชื่อถือของแหล่งข่าว หมายถึง ความรู้สึกทั้งทางบวกและทางลบที่มีต่อ ความเชื่อถือได้ของบุคคล หรือองค์กร หน่วยงาน ที่กระทำการส่งข่าวสาร ให้ข่าว หรือแพร่กระจายข่าวแก่บุคคลอื่น

9. ทศนคติต่อรายการ “จุมกมด” ด้านคุณค่าของข่าวที่นำเสนอ หมายถึง ความรู้สึกทั้งทางบวกและทางลบที่มีต่อความสำคัญของข่าว ซึ่งมีผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของประชาชนที่ควรรับรู้

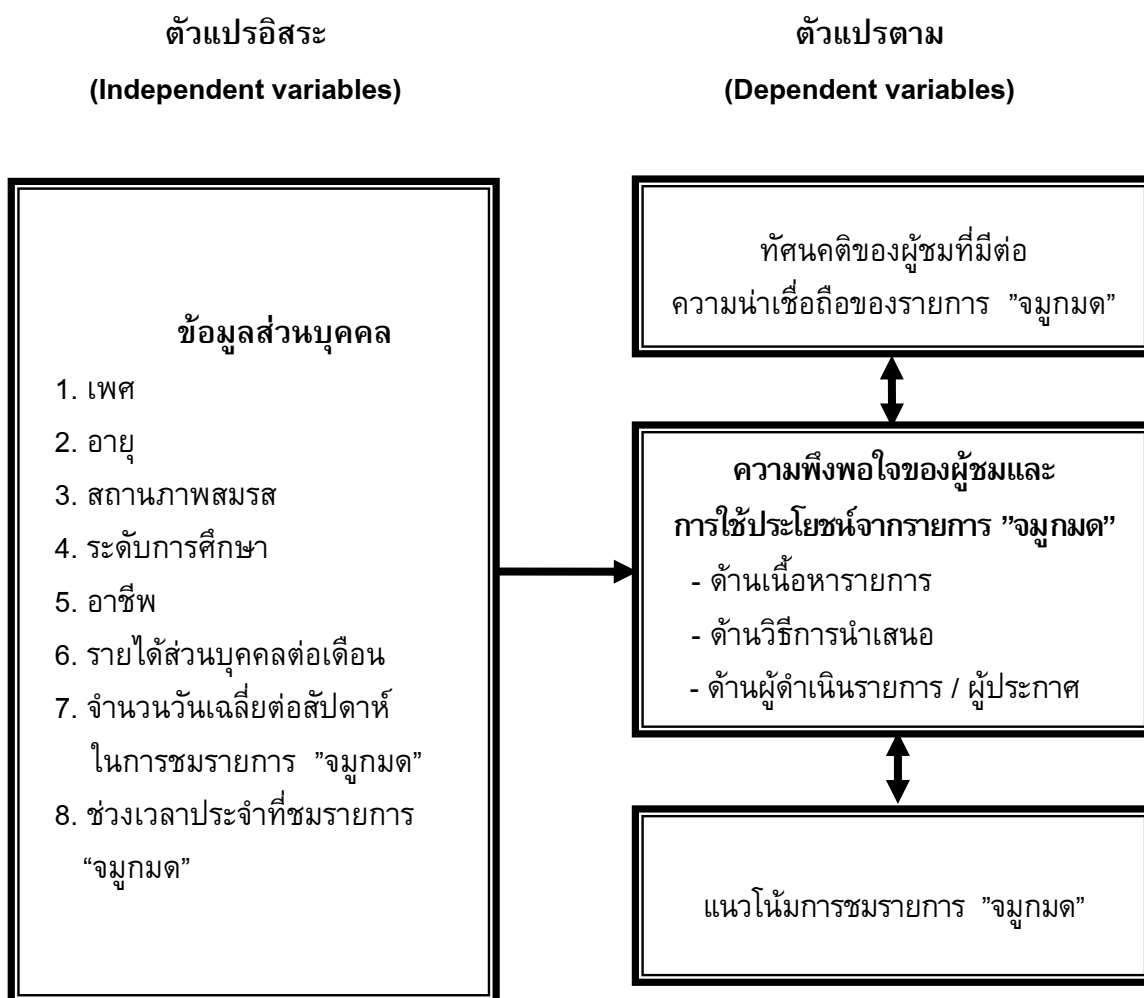
10. ทศนคติต่อรายการข่าว “จุมกมด” ด้านการเลือกสรรข่าว หมายถึง ความรู้สึกทั้งทางบวกและทางลบที่มีต่อการคัดเลือกข่าวสารที่เป็นที่น่าสนใจ น่าเชื่อถือ เสนอต่อผู้ชม

11. ลักษณะข้อมูลส่วนบุคคล หมายถึง คุณลักษณะต่างๆ ของผู้ชมที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน จำนวนวันเฉลี่ยต่อสัปดาห์ในการชมรายการ “จุมกมด”

12. แนวโน้มการชมรายการ “จุมกมด” รูปแบบการกระทำต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับรายการ “จุมกมด” เช่น การเปิดโทรทัศน์เพื่อรับชมรายการจุมกมดบ่อยครั้งขึ้น การส่ง SMS ร่วมแสดงความคิดเห็น การสอบถามข้อมูลจากคนรอบข้าง ซึ่งแนวโน้มในนี้มีทั้ง 2 ด้าน คือ บวกและลบ ในกรณีที่ผู้ชมไม่พึงพอใจก็คงจะไม่รับชมรายการหรือไม่แนะนำให้บุคคลอื่นรับชม ซึ่งแนวโน้มต่างๆ เหล่านี้ผู้ชมจะเป็นผู้กำหนดหลังจากที่ได้รับชมรายการ “จุมกมด”

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจและแนวโน้มการชมรายการ “จุมกมด” ของผู้ชมในเขต กรุงเทพมหานคร ได้มีการกำหนดตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม เพื่อเป็นเครื่องมือในการดำเนินการวิจัยและเป็นแนวทางในการดำเนินการค้นหาคำตอบในทิศทางที่ถูกต้อง ซึ่งแสดงกรอบแนวความคิดในการวิจัยดังต่อไปนี้

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวความคิดในการศึกษาวิจัย

สมมติฐานของการวิจัย

1. ผู้ชมที่มีลักษณะข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน จำนวนวันเฉลี่ยต่อสัปดาห์ในการชมรายการ ช่วงเวลาประจำที่ชมรายการที่แตกต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” แตกต่างกัน

2. ความพึงพอใจของผู้ชมมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของผู้ชมรายการ “จุมกมด”

3. ความพึงพอใจของผู้ชมมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการชมรายการ “จุมกมด”

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติ
2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ
3. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากสื่อมวลชน
4. ทฤษฎีการเรียนรู้
5. แนวความคิดเรื่องข่าว
6. แนวคิดเรื่องความน่าเชื่อถือของแหล่งสารและแหล่งข่าว
7. ทฤษฎีเกี่ยวกับการเลือกสรรข่าวสารและแสวงหาข่าวสาร
8. แนวคิดเรื่องการวิเคราะห์ผู้รับสารตามลักษณะทางประชากรศาสตร์
9. แนวความคิดเกี่ยวกับการวัดพฤติกรรมการเปิดรับสารจากสื่อมวลชน
10. แนวคิดเกี่ยวกับบุคลิกภาพ
11. รูปแบบรายการ “จุมกมด”
12. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติ

คำจำกัดความของทัศนคติมีอยู่ด้วยกันหลายคำจำกัดความ ซึ่งแต่ละคำจำกัดความมีความหมายคล้ายคลึงกัน ดังนี้

สแตนตัน, เอ็ทเซล และ วอกเคอร์ (Stanton, Etzel and walker. 1999 : 653) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ทัศนคติ คือ การตอบสนองของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในลักษณะที่พอใจหรือไม่พอใจ

ฮิลการ์ด (Hilgard. 1962 : 214) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ทัศนคติ คือ พฤติกรรมหรือความรู้สึกครั้งแรกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งต่อแนวความคิด หรือสภาพการณ์ใดในทางเข้า หรือออกห่าง และเป็นความพร้อมที่จะตอบสนองในครั้งต่อ ๆ ไป ในทางเอนเอียงไปในลักษณะอย่างเดิมเมื่อพบกับสิ่งนั้น หรือแนวความคิดนั้น หรือสถานการณ์นั้นอีก

แมคโดนัล (McDonald. 1959 : 564) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ทัศนคติ คือ แนวโน้มเอียงที่จะแสดงพฤติกรรมในทางใดทางหนึ่ง หรือความพร้อมที่จะแสดงพฤติกรรมในทางใดทางหนึ่ง

เคนด์เลอร์ (Kendler. 1963 : 572) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ทัศนคติ คือ ภาวะความพร้อมของแต่ละบุคคลที่จะแสดงพฤติกรรมในทางสนับสนุน หรือต่อต้านสภาพการณ์บางอย่างต่อบุคคลหรือสถาบันหรือแนวคิดบางอย่าง

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2542 : 76) ได้ให้ความหมายว่า ทักษะคือ ความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือความโน้มเอียงที่เกิดจากการเรียนรู้ในการตอบสนองต่อสิ่งกระตุ้นไปในทิศทางสม่ำเสมอ โดยมีองค์ประกอบในการเกิดทัศนคติ 3 ส่วน คือ (1) ส่วนของความเข้าใจ (Cognitive component) (2) ส่วนของความรู้สึก (Affective component) และ (3) ส่วนของพฤติกรรม (Behavior component)

เสรี วงษ์มณฑา (2542 : 106) กล่าวว่า คำว่า Attitude ภาษาไทยมีคำหลายคำ เช่น ทักษะ เจตคติ ท่าที ความรู้สึก แต่ในความหมายของศัพท์ คือ ความพร้อมที่จะปฏิบัติ (Rediness to act) ถ้าเรามีความรู้สึกหรือทัศนคติในเชิงบวก เราก็จะปฏิบัติออกมาในเชิงบวก แต่ถ้าเรามีความรู้สึกในเชิงลบ เราก็ปฏิบัติออกมาใน ทางลบ ทักษะจึงมีลักษณะ

ก. ทักษะเชิงบวก (Positive attitude) การปฏิบัติออกมาในทางบวก (Act positive)

ข. ทักษะเชิงลบ (Negative attitude) การปฏิบัติออกมาในทางลบ (Act negative)

พิมล ศรีวิกรม์ (2542 : 48) ให้คำจำกัดความของทัศนคติว่าเป็นความรู้สึกจงใจให้ตอบสนองต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความรู้สึกที่เกิดขึ้นนั้นจะเป็นไปในทางที่ดีหรือไม่ดีก็ได้ ทักษะนั้นเกิดจากการเรียนรู้ของบุคคลแต่ละคน ไม่ได้เป็นการสืบทอดทางกรรมพันธุ์

รวีวรรณ อังคนุรักษ์พันธุ์ (1954 : 128) กล่าวว่า ทักษะ หมายถึง ความรู้สึกเอนเอียงของจิตใจที่มีต่อประสบการณ์ที่คนเราจะได้รับอาจมากหรือน้อยก็ได้ ทักษะแสดงออกได้ทางพฤติกรรมซึ่งแบ่งออกได้เป็น 2 ลักษณะ คือ แสดงออกในลักษณะพึงพอใจ เห็นด้วยหรือชอบ ถ้าคนมีลักษณะต่อสิ่งเร้าอย่างใดอย่างหนึ่ง ทำให้เกิดความเบื่อหน่ายชกซ้ำ อยากหนีให้ห่างจากสิ่งนั้น ลักษณะนี้เรียกว่าทัศนคติเชิงพิเศษ หรือถ้าจะแบ่งให้ละเอียดก็น่าจะมีทัศนคติอีกแบบหนึ่งคือ รู้สึกเฉยๆ ไม่ถึงกับชอบหรือเกลียดชัง เรียกว่า ทักษะแบบกลาง

จากคำจำกัดความของทัศนคติดังกล่าวข้างต้นพอจะสรุปได้ว่า ทักษะคือ ทักษะเป็นสิ่งที่อยู่ภายในความรู้สึกนึกคิดของมนุษย์ ความพอใจไม่พอใจของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือความโน้มเอียงที่เกิดจากการเรียนรู้ในการตอบสนองต่อสิ่งกระตุ้นไปในทิศทางที่สม่ำเสมอ องค์ประกอบในการเกิดทัศนคติมี 3 ส่วน คือ

1. ส่วนของความเข้าใจ (Cognitive component)
2. ส่วนของความรู้สึก (Affective component)
3. ส่วนของพฤติกรรม (Behavior component)

คุณลักษณะของทัศนคติ

ธงชัย สันติวงษ์ (2537 : 161-162) กล่าวว่า ทักษะเป็นเรื่องราวที่เกิดขึ้นภายในตัวบุคคลเป็นการจัดระเบียบของแนวความคิด ความเชื่อ อุปนิสัย และสิ่งจูงใจที่เกี่ยวข้องกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งเสมอ การจัดระเบียบดังกล่าวจะมีลักษณะที่รวมตัวขึ้นหลังจากที่ได้มีการประเมินเป็นแนวโน้มไปในทางใดทางหนึ่งเสมอ ถ้าเราสังเกตดูจะเห็นว่า มนุษย์ทุกคนที่ใช้ชีวิตผ่านไปวันต่อวัน

ทุกคนจะเกี่ยวข้องกับสิ่งต่างๆ และเกี่ยวข้องกับบุคคลอื่นๆ เสมอ และเขาจะมีกลไกอันหนึ่งที่จะทำการประเมินทุกสิ่งทุกอย่างตลอดเวลา คนทุกคนจะมีระเบียบของแนวความคิดและความเชื่อต่อทุกสิ่งเป็นไปในทางหนึ่งทางใดในสองทางเสมอ คือดีและไม่ดี ชอบและไม่ชอบ รักและเกลียด กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ คนทุกคนในโลกนี้จะไม่มีการเลยที่มีใจเป็นกลาง เป็นพระอิฐพระปูน และเห็นทุกอย่างเหมือนกัน มีคุณค่าเท่ากัน เหตุที่เป็นเช่นนั้นเพราะ คนทุกคนต่างก็มีคุณลักษณะของสิ่งจูงใจ และอารมณ์ (Motivational and emotional characteristics) แตกต่างกันไปนั่นเอง คุณลักษณะของทัศนคติอาจสรุปได้ดังนี้ คือ

1. ทัศนคติเป็นสิ่งที่มืออยู่ภายใน กล่าวคือ เป็นเรื่องของระเบียบความนึกคิดที่เกิดขึ้นภายในของแต่ละคน

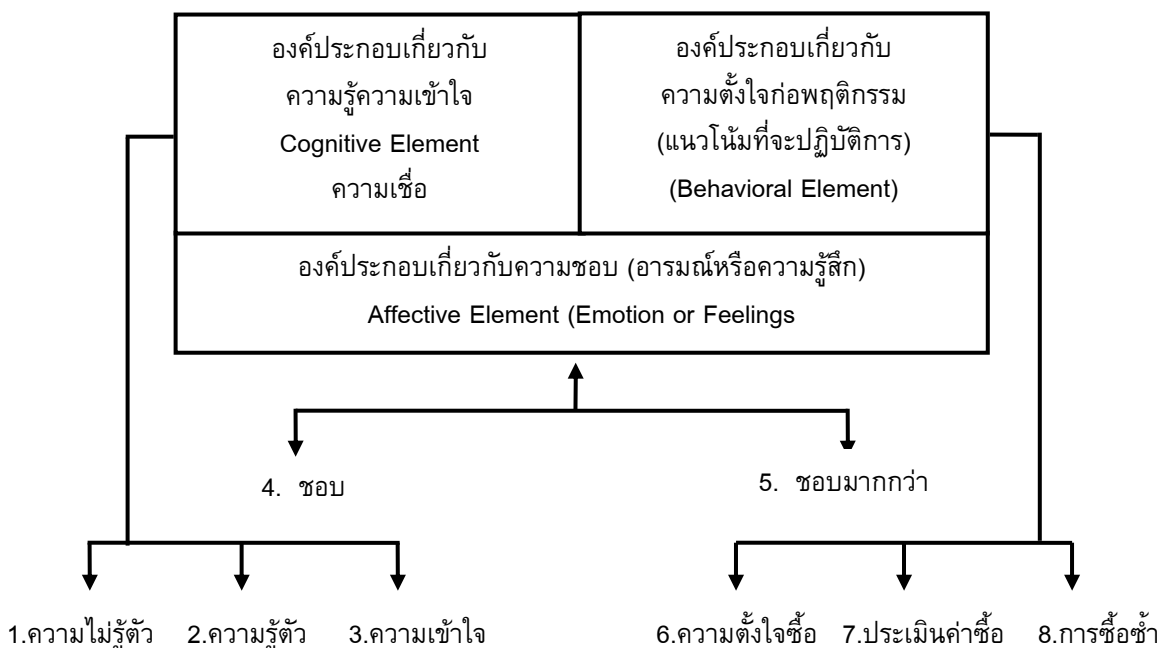
2. ทัศนคติจะมีใช้สิ่งที่มีมาแต่เกิด ตรงกันข้ามทัศนคติจะเป็นเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้เรื่องราวต่างๆ ที่ตนได้เกี่ยวข้องอยู่ด้วยในภายนอก และทัศนคติจะก่อตัวจากการประเมินจากที่ได้เกี่ยวข้องกับสิ่งภายนอกดังกล่าวแล้ว ทั้งหมดนี้ย่อมแสดงว่าทัศนคติที่มีอยู่จะเป็นผลที่เกิดขึ้นจากกระบวนการเรียนรู้ดังเช่นที่ Myers และ Reynolds ได้เห็นว่า เป็นผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากการที่บุคคลนั้น ๆ ได้เกี่ยวข้องกับคนอื่น ๆ

ปัจจัยที่มีผลในการกำกับเป็นทัศนคติดังกล่าวนั้น ส่วนสำคัญมักจะเกิดจากอิทธิพลของกลุ่มที่เกี่ยวข้องด้วยที่บุคคลนั้นๆ ได้รับข่าวสารข้อมูลมา กลุ่มที่สำคัญคือ กลุ่มครอบครัว และเพื่อนร่วมงานหรือกลุ่มทางสังคมที่ได้ไปเกี่ยวข้องด้วย นอกจากนี้ทัศนคดียังขึ้นอยู่กับบุคลิกลักษณะท่าทาง ซึ่งเป็นผลของการเรียนรู้ที่ได้จากการปฏิบัติต่อโลกภายนอกอีกด้วย

3. ทัศนคติจะมีลักษณะมั่นคงถาวร กล่าวคือ ภายหลังจากที่ทัศนคติได้ก่อตัวขึ้นมาแล้ว ทัศนคติดังกล่าวจะไม่เป็นภาวะที่เกิดขึ้นเป็นการชั่วคราว หากแต่จะมีความมั่นคงถาวรตามสมควรและไม่เปลี่ยนแปลงในทันทีทันใดที่ได้รับตัวกระตุ้นที่แตกต่างไป ทั้งนี้เพราะทัศนคติที่ก่อตัวขึ้นนั้นจะมีกระบวนการคิด วิเคราะห์ ประเมินและสรุปจัดระเบียบเป็นความเชื่อ การเปลี่ยนแปลงก็ย่อมต้องใช้เวลาเพื่อปรับตามกระบวนการดังกล่าวด้วย

4. ทัศนคติจะมีความหมายอิงถึงตัวบุคคลและสิ่งของเสมอ ความหมายในที่นี้ก็คือ ทัศนคติจะมีใช้เกิดขึ้นมาได้เองจากภายใน หากแต่เป็นสิ่งที่ก่อตัวหรือเรียนรู้เอามาจากสิ่งที่มีตัวตนที่อ้างอิงถึงได้ สิ่งที่ใช้อ้างอิง เพื่อการสร้างทัศนคติอาจเป็นตัวบุคคล กลุ่มคน สถาบัน สิ่งของ ค่านิยม เรื่องราวทางสังคม หรือแม้แต่ความนึกคิดต่างๆ

องค์ประกอบของทัศนคติ

ภาพประกอบ 2 ทัศนคติและองค์ประกอบ

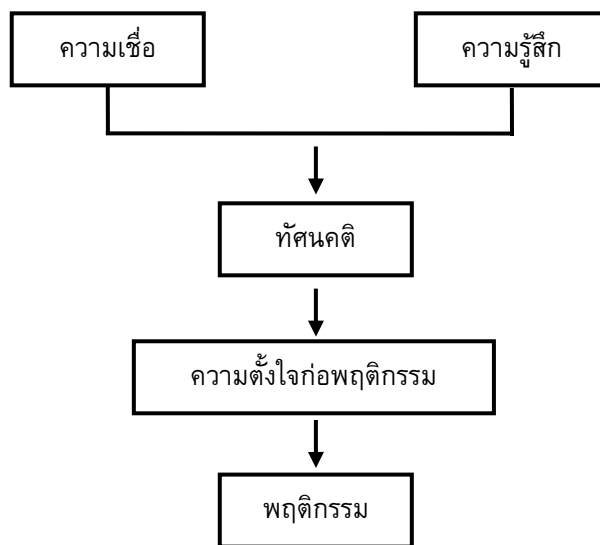
ที่มา : ดัดแปลงจาก John R.G. Jenkins. (1972). *Marketing and Customer Behavior* : 41.

คณะกรรมการกลุ่มผลิตชุดวิชาพฤติกรรมผู้บริโภค มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2540 :155-156) กล่าวว่าทัศนคติประกอบด้วย 3 องค์ประกอบด้วยกัน คือ

1. องค์ประกอบทางความคิดหรือการรับรู้ (Cognitive or Perceptual Component)
องค์ประกอบนี้ ประกอบด้วย เรื่องของความเชื่อ ความรู้ และความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุอื่น ๆ ซึ่งเกิดขึ้นโดยมีพื้นฐานมาจากการรับรู้ในข้อมูลต่าง ๆ ที่แต่ละบุคคลได้มาจากการสัมผัสทั้งทางตรงและทางอ้อม ข้อมูลที่ว่านี้อาจจะแบ่งออกได้เป็น 2 ลักษณะ คือ ข้อมูลที่บอกว่ามีวัตถุนั้นๆ อยู่หรือมีวัตถุนั้นๆ เกิดขึ้น และข้อมูลลักษณะที่สอง คือ ข้อมูลเกี่ยวกับแง่มุมบางอย่างที่เฉพาะเจาะจงเกี่ยวกับวัตถุหรือตราสินค้าที่บุคคลได้รับข้อมูลมาว่าเป็นอย่างไร จะเห็นได้ว่ามีเรื่องของการรับรู้ของบุคคลเข้ามาเกี่ยวข้อง ทำให้การประเมินความเชื่อในวัตถุเดียวกันอาจแตกต่างกันได้ในแต่ละบุคคล
2. องค์ประกอบทางด้านความรู้สึก (Affective Component) คือ ความรู้สึกโดยรวมในเรื่องของความชอบและอารมณ์ที่มีต่อวัตถุนั้นๆ ซึ่งองค์ประกอบนี้เป็นเรื่องของการประเมินวัตถุนั้นๆ ออกมาเป็นความรู้สึก ซึ่งความรู้สึกนี้อาจพัฒนามาจากข้อมูลของความรู้หรือความเชื่อในตัวสินค้านั้นก็ได้ หรืออาจเกิดมาจากผลของการประเมิน ในคุณสมบัติหลาย ๆ คุณสมบัติของสินค้านั้นก็ได้หรือ

อาจจะไม่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของด้านความรู้ ความเชื่อเลยก็ได้ เรื่องของความรู้นั้นขึ้นอยู่กับบุคคลและสถานการณ์ด้วย เพราะการประเมินในตัวสินค้าก็ขึ้นกับสถานการณ์ที่ต่างกัน ดังนั้นความรู้สึกที่มีต่อสินค้าอาจแปรเปลี่ยนไปตามสถานการณ์

บุคคลต่างกันอาจจะประเมินความเชื่อและออกมาเป็นความรู้สึกต่างกันขึ้นกับแรงจูงใจ บุคลิกภาพ ประสบการณ์ในอดีต กลุ่มอ้างอิง และเงื่อนไขอื่น ๆ ของแต่ละบุคคล โดยเฉพาะอย่างยิ่งวัฒนธรรมต่างก็ทำให้การประเมินนั้น ๆ ต่างกันด้วย

ภาพประกอบ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อ ความรู้สึก ความตั้งใจก่อพฤติกรรม และพฤติกรรม
ที่มา : อดุลย์ จาตุรงค์กุล (2539) พฤติกรรมผู้บริโภค : 37

2. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับความพึงพอใจ

ความพึงพอใจ หมายถึง การที่สมาชิกในระบบมีความรู้สึกในทางที่ชอบ หรือไม่ชอบต่อสังคมนั้น สมาชิกที่มีความรู้สึกทางบวกหรือชอบ คือ ความพึงพอใจ ส่วนที่มีความรู้สึกทางลบหรือไม่ชอบ คือ ผู้ที่ไม่พึงพอใจ

มีนักทฤษฎีหลายท่านได้กล่าวถึงทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ ซึ่งมีความคิดเห็นแตกต่างกันดังนี้

ครอมิค (Cromick. 1947 : 173) ความพึงพอใจ หมายถึง สภาพความต้องการที่ได้รับการตอบสนอง

มอร์ส (Morse.1947 : 27) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่สามารถลดความตึงเครียดของบุคคลให้น้อยลงได้ ถ้าความตึงเครียดมีมากก็จะทำให้เกิดความไม่พึงพอใจซึ่งความตึงเครียดนี้มีผลมาจากความต้องการของมนุษย์ หากมนุษย์มีความต้องการมากก็จะเกิดปฏิกิริยาเรียกร้อง แต่ถ้าเมื่อใดความต้องการได้รับการตอบสนองก็จะทำให้เกิดความพึงพอใจ

อีเลีย (D.Elia.1972 : 173) ได้ให้ความหมายของพึงพอใจว่า เป็นความรู้สึกของบุคคลด้าน ความพึงพอใจ หรือสภาพจิตใจของบุคคลว่าชอบมากน้อยแค่ไหน

ดิเรก ฤกษ์สาหร่าย (2527:36) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึงทัศนคติในทางบวกของ บุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งซึ่งจะเปลี่ยนแปลงไปเป็นความพึงพอใจการปฏิบัติต่อสิ่งนั้น

วอลแมน (Wolman.1973) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกมีความสุขเมื่อคนเราได้รับผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมาย ความต้องการ หรือแรงจูงใจ

เชลลี่ (Shelly.1975) ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกสองแบบของมนุษย์ คือ ความรู้สึก ทางบวกและความรู้สึกทางลบ ความรู้สึกในทางบวกเป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นแล้วจะทำให้เกิดความสุข ความรู้สึกนี้เป็นความรู้สึกที่แตกต่างจากความรู้สึกทางบวกอื่นๆ กล่าวคือ เป็นความรู้สึกที่เป็น ระบบย้อนกลับ ความสุขสามารถทำให้ความรู้สึกทางบวกเพิ่มขึ้นได้อีก ดังนั้นจะเห็นได้ว่าความสุข เป็นความรู้สึกที่สลับซับซ้อน และความสุขจะมีผลต่อบุคคลมากกว่าความรู้สึกทางบวกอื่นๆ

โพเวลล์ (Powell. 1983:17-18) ความพึงพอใจ คือ ความสุข จะเกิดขึ้นหากความต้องการ ของบุคคลได้รับการตอบสนองจนเกิดความสมดุล เมื่อบุคคลสามารถปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม ได้ดี ดังนั้นความพึงพอใจคือสภาพอารมณ์ ความรู้สึกด้านบวกของบุคคล

หลุย จำปาเทศ (2533 : 8) ความพึงพอใจ หมายถึง ความต้องการ (Need) ได้บรรลุ เป้าหมาย พฤติกรรมที่แสดงออกมาก็จะมีความสุข สังเกตได้จากสายตา คำพูดและการแสดงออก

สงวน สุทธิเลิศอรุณ (อ้างในประนิตดา จ่างแก้ว 2533:26) กล่าวว่า เมื่อบุคคลมีความ ต้องการเกิดขึ้น ความต้องการนั้นจะส่งผลให้เกิดแรงขับซึ่งหมายถึงความต้องการนั้นเริ่มมีทิศทาง และผลักดันให้ร่างกายมีปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อนำไปสู่เป้าหมายนั้นและเมื่อความต้องการ นำไปสู่ความปรารถนาบุคคลก็จะเกิดความพึงพอใจ

อัมพร เจริญชัย (2536 : 25) สื่อที่สนองความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ เป็นการลด ความเครียดทางด้านร่างกายและจิตใจ หรืออาจเป็นสภาพของความรู้สึกของบุคคลที่มีความสุข ความสดชื่นเอมใจ ตลอดจนสร้างทัศนคติทางบวกต่อบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งจะเปลี่ยนแปลงไป ตามความพึงพอใจต่อสิ่งนั้น

วรรณ จันทรวงษ์ (2537 : 17) ความพึงพอใจจำเป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นเมื่อได้รับผลสำเร็จ ตามความมุ่งหมายหรือเป็นความรู้สึกขั้นสุดท้าย (End-state in feeling) ที่ได้รับผลสำเร็จตาม วัตถุประสงค์

พิชาย รัตนดิลก ณ ภูเก็ต (2537 : 149-150) ความพึงพอใจ หมายถึง ปฏิกริยาด้าน ความรู้สึกต่อสิ่งเร้า โดยที่แสดงผลการประเมินในลักษณะด้านบวก หรือด้านลบ หรือไม่มีปฏิกริยา สิ่งเร้า นั้น

จรัส มาศวรรณ (2538 : 5) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจ โดยสรุปว่าเป็น ความรู้สึกรักชอบประทับใจหรือทัศนคติที่ของบุคคลที่มีต่อสิ่งนั้น ๆ ซึ่งถ้ามีความพึงพอใจต่อสิ่งใด แล้วก็จะส่งผลให้อุทิศแรงกาย แรงใจและสติปัญญาที่ทำในสิ่งนั้น ๆ

ศิริวรรณ และคณะ (2539 : 365) การจูงใจเป็นสิ่งเร้า และความพยายามที่จะตอบสนองความต้องการหรือเป้าหมาย ส่วนความพึงพอใจ หมายถึง ความพอใจเมื่อความต้องการได้รับการตอบสนอง ดังนั้นการจูงใจจึงเป็นสิ่งเร้าเพื่อให้ได้ผลลัพธ์ คือ ความพอใจซึ่งเป็นผลลัพธ์ ซึ่งเมื่อเกิดแรงจูงใจขึ้น แล้วสามารถตอบสนองแรงจูงใจนั้น ผลลัพธ์ก็คือความพึงพอใจ

ธัญวรัตน์ กฤษณะรัตน์ (2542 : 10) ให้ความหมายของความพึงพอใจว่าเป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ในลักษณะการประเมินค่าว่าเป็นไปในทิศทางบวก ลบ หรือไม่มีทิศทาง

จุมพล สัตยาภรณ์ (2542 : 9) กล่าวว่าไว้ว่า ความพึงพอใจเป็นองค์ประกอบด้านความรู้สึกด้านทัศนคติ ซึ่งไม่จำเป็นต้องแสดงหรืออธิบายเชิงเหตุผลเสมอไปก็ได้แต่เป็นเพียงปฏิกิริยาด้านความรู้สึกต่อสิ่งเร้า โดยบ่งบอกทิศทางว่าเป็นไปในลักษณะทิศทางบวก ทิศทางลบ หรือไม่มีปฏิกิริยาต่อสิ่งเร้านั้น

สาธิตา สุรวงศ์เดชา (2542 : 5) ความพึงพอใจเป็นความรู้สึก หรือทัศนคติทางบวกของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดซึ่งจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อสิ่งนั้นสามารถตอบสนองความต้องการแก่บุคคลนั้น แต่ทั้งนี้ความพึงพอใจของบุคคลย่อมแตกต่างกันขึ้นกับค่านิยมและประสบการณ์ที่ได้รับ

ธนาภรณ์ เมทณีสุดดี (2543:14) ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึก ความชอบ ความพอใจ และความต้องการของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความรู้สึกพึงพอใจจะเกิดขึ้น เมื่อบุคคลได้รับในสิ่งที่ต้องการ

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ (Maslow's Hierarchy of Needs Theory)

มาสโลว์ (Maslow. 2000 : 80 - 81) เป็นนักจิตวิทยา ได้สร้างทฤษฎีการจูงใจของมนุษย์ได้กล่าวไว้ว่า ความต้องการของมนุษย์แบ่งออกเป็น 5 ระดับ เรียงตามความสำคัญ จากความต้องการต่ำสุดไปจนถึงความต้องการของมนุษย์สูงสุด โดยบุคคลจะพยายามตอบสนองความต้องการระดับต่ำกว่าก่อนที่ความต้องการระดับสูงกว่าจะเกิดขึ้น และบุคคลจะถูกจูงใจให้ทำการตอบสนองเมื่อความต้องการนี้ได้รับการตอบสนองแล้วความต้องการใหม่จะเกิดขึ้น ถ้าความต้องการระดับล่างที่ได้รับการตอบสนองแล้วความต้องการใหม่จะเกิดขึ้น ถ้าความต้องการระดับล่างที่ได้รับการตอบสนองจนพอใจแล้วเกิดกลับมาไม่พอใจอีกครั้ง บุคคลก็จะหันมาตอบสนองความต้องการในระดับดังกล่าวอีก ซึ่งได้ลำดับความต้องการของมนุษย์จากระดับต่ำไประดับสูง 5 ขั้นตอน (Hierarchy of Needs) ดังนี้

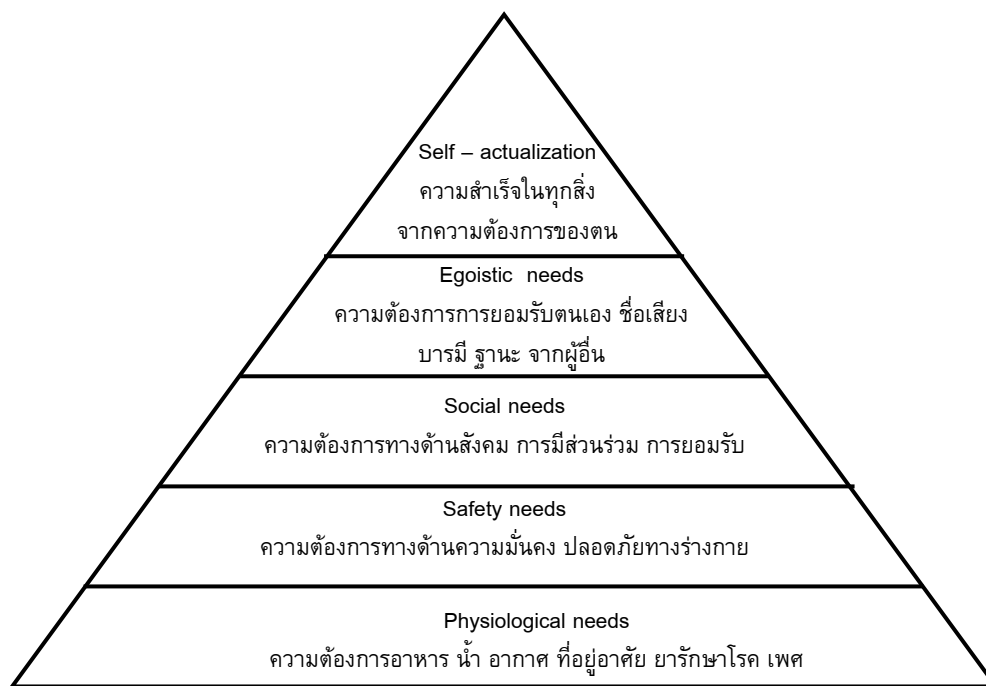
ระดับที่ 1 Physiological need ความต้องการพื้นฐานเพื่อการอยู่รอดของชีวิต ได้แก่ ความต้องการอาหาร น้ำ อากาศ ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค และความต้องการทางเพศ

ระดับที่ 2 Safety needs ความต้องการทางด้านความมั่นคงและปลอดภัย ส่วนมากเกี่ยวกับความปลอดภัยของร่างกาย

ระดับที่ 3 Social needs ความต้องการทางด้านสังคม เป็นความต้องการด้านรักความพอใจ การมีส่วนร่วมและการยอมรับ

ระดับที่ 4 Egoistic needs ความต้องการที่สะท้อนให้เห็นความต้องการของบุคคลเกี่ยวกับการยอมรับตนเองและความต้องการชื่อเสียงเกียรติศักดิ์ บารมี ฐานะ เป็นที่ยอมรับนับถือ จากคนอื่น

ระดับที่ 5 Self - actualization ความต้องการที่จะได้รับความสำเร็จในชีวิต เป็นความต้องการขั้นสูงสุดของมนุษย์ คืออยากให้เกิดความสำเร็จในทุกสิ่งทุกอย่างตามความต้องการของตน

Maslow's Hierachy of Needs

ภาพประกอบ 4 ภาพทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์

3. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากสื่อมวลชน

แนวทางการศึกษาในเรื่องการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากสื่อมวลชน (The Uses and Gratifications Approach) เป็นการเน้นความสำคัญของกลุ่มผู้รับสารในฐานะผู้กระทำการสื่อสาร คือผู้รับสารเป็นผู้เลือกใช้สื่อประเภทต่างๆ และเลือกรับเนื้อหาข่าวของข่าวสารเพื่อสนองความต้องการของตนเอง

สมมติฐานเบื้องต้นของแนวทางการศึกษาเรื่องการใช้ประโยชน์และการได้รับความพึงพอใจไว้ดังนี้

1. ผู้รับสารจะเป็นผู้กระทำการแสวงหาข่าวสารจากสื่อมวลชนเพื่อสนองความพึงพอใจ
2. ผู้รับสารจะเป็นผู้รับสื่อทั้งหมดที่มีอยู่
3. ผู้รับสารจะตระหนักว่าสื่อเหล่านั้นจะสนองความต้องการความสนใจและมีความเกี่ยวข้องมาก

เพียงพอ

4. ผู้รับสารจะใช้สื่อใด ๆ โดยไม่รวมถึงการตัดสินใจจากพฤติกรรมการบริโภคสื่อตามความเคยชินเดิม

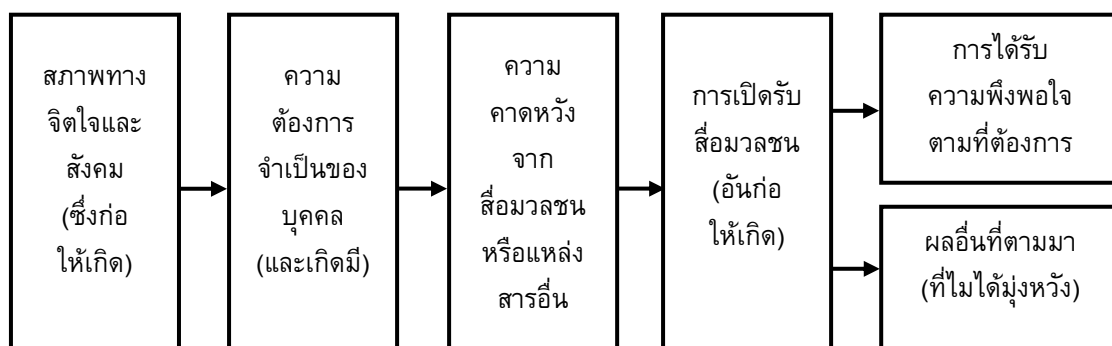
นอกจากนี้ยังมีสมมติฐานเบื้องต้นในการศึกษาเรื่องการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจที่สรุปมีดังนี้

1. ผู้รับสารเป็นผู้แสวงหาข่าวสาร กระตือรือร้น
2. การใช้สื่อส่วนใหญ่มีเป้าหมายโดยตรง
3. สื่อแต่ละชนิดจะมีการแข่งขันกันในการตอบสนองความพึงพอใจ
4. ผู้รับสารได้เชื่อมโยงความต้องการของตนกับในการเลือกใช้สื่อ
5. การบริโภคสื่อทำให้สามารถตอบสนองความพึงพอใจได้หลากหลาย
6. เนื้อหาของสื่อเพียงอย่างเดียวไม่สามารถใช้ทำนายรูปแบบของความพึงพอใจได้อย่างแม่นยำ
7. คุณลักษณะของสื่อจะเป็นตัวกำหนดระดับความต้องการที่ได้รับการตอบสนอง ในเวลาต่าง ๆ กัน
8. ความพึงพอใจที่ได้รับนั้นมีจุดเริ่มต้นมาจากเนื้อหาของสื่อ การเปิดรับหรือไม่เปิดรับสื่อ / สถานการณ์ทางสังคมซึ่งการเปิดรับสื่อเกิดขึ้น

สำหรับคำว่า ความพึงพอใจนั้น ใน Longman Dictionary of Contemporary English อธิบายว่า หมายถึง ภาวะที่มีความพอใจหรือภาวะที่ได้รับการตอบสนองความพอใจ คนเรามีเหตุผลในการเลือกใช้สื่อหรือเปิดรับสื่อมวลชนแตกต่างกันไป และเหตุผลนั้นทำให้คนเลือกที่จะใช้สื่อมวลชนต่างประเภทกัน คำว่าเหตุผลนั้นหมายถึงอะไรบางอย่างที่สื่อมวลชนนั้น ๆ สามารถตอบสนองและสร้างความพอใจให้แก่บุคคลนั้นได้ซึ่งก็เป็นเรื่องเฉพาะบุคคลและนี่คือสิ่งที่เรียกว่าความพึงพอใจ

“แนวทางการศึกษาการใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจคือ การศึกษาผู้รับสารเกี่ยวกับ (1) สภาพทางสังคมและจิตใจซึ่งก่อให้เกิด (2) ความต้องการ และความจำเป็นของบุคคล และเกิดมี (3) ความคาดหวังจากสื่อมวลชนหรือแหล่งข่าวสารอื่น ๆ แล้วนำไปสู่ (4) การเปิดรับสื่อมวลชนในรูปแบบต่าง ๆ กัน อันก่อให้เกิดผลคือ (5) การได้รับความพึงพอใจตามที่ต้องการ และ (6) ผลอื่นๆ ที่ตามมาซึ่งอาจจะไม่ใช่ผลที่ตั้งเจตนาไว้ก็ได้”

องค์ประกอบต่างๆ เกี่ยวกับแนวคิดในเรื่องการใช้ประโยชน์ และการได้รับความพึงพอใจตามที่กล่าวมาอาจจะแสดงให้เห็นในรูปจำลองได้ดังนี้

ภาพประกอบ 5 แสดงแนวคิดเรื่องการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ

ที่มา : พีระ จิโรสภณ. (2529). หลักการและทฤษฎีการสื่อสาร หน่วยที่ 11 : 635.

แบบจำลองการใช้ประโยชน์และการได้รับความพึงพอใจนี้ เป็นแบบจำลองซึ่งได้กำหนดขึ้นมาเพื่ออธิบายถึงกระบวนการรับสารในการสื่อสารมวลชน และเพื่ออธิบายถึงการใช้อย่างมีประสิทธิภาพโดยปัจเจกบุคคล หรือกลุ่มบุคคลซึ่งแสดงให้เห็นว่าการเลือกบริโภคสื่อมวลชนนั้นขึ้นอยู่กับความต้องการในการใช้ประโยชน์จากสื่อมวลชน หรือเหตุผลในการติดตามข่าวสารว่ามีอยู่ 6 ประการดังนี้

1. เพื่อต้องการรู้เหตุการณ์ (Surveillance) โดยการสังเกตการณ์และติดตามความเคลื่อนไหวต่าง ๆ จากสื่อมวลชนเพื่อให้ทันเหตุการณ์ ทันสมัยและรู้ว่าอะไรเป็นสิ่งสำคัญพอที่ควรจะเรียนรู้

2. เพื่อใช้ข้อมูลข่าวสารช่วยในการตัดสินใจ (Decision) โดยเฉพาะการตัดสินใจในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน โดยการรับข่าวสารจากสื่อมวลชนทำให้บุคคลสามารถกำหนดความเห็นของตนต่อสภาวะ หรือเหตุการณ์รอบตัว

3. เพื่อได้ข้อมูลประกอบการสนทนาในชีวิตประจำวัน (Discussion) โดยการรับข่าวสารจากสื่อมวลชนทำให้บุคคลมีข้อมูลนำไปใช้พูดคุยกับผู้อื่น

4. เพื่อต้องการมีส่วนร่วม (Participating) ในเหตุการณ์และความเป็นไปต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นรอบตัว

5. เพื่อเสริมสร้างความคิดเห็นหรือสนับสนุนการตัดสินใจที่ได้กระทำไปแล้ว

6. เพื่อความบันเทิง ความเพลิดเพลิน และผ่อนคลายอารมณ์

7. ตัวแปรความต้องการที่รับสารต้องการจากสื่อมวลชนกับการใช้สื่อมวลชนกับการใช้สื่อมวลชนโดยผู้รับสารดังนี้

1. ความต้องการสารสนเทศ

1.1 เพื่อทราบถึงความต้องการที่เกี่ยวข้องกับตนเอง สภาพปัจจุบันที่อยู่รอบตัว และสภาพปัจจุบันของสังคมและโลก

1.2 เพื่อแสวงหาข้อแนะนำในการปฏิบัติ หรือความคิดเห็น และในการตัดสินใจ

1.3 สนองความอยากรู้อยากเห็น และความสนใจทั่วไป

1.4 เพื่อเป็นการเรียนรู้ เป็นการศึกษ ด้วยตนเอง

1.5 เพื่อสร้างความรู้สึกรู้สึกที่มั่นคง โดยใช้ความรู้ที่ได้จากสื่อมวลชน

2. ความต้องการสร้างความเป็นเอกลักษณ์ให้แก่บุคคล

2.1 เพื่อหาแรงเสริมแก่ค่านิยมส่วนบุคคล

2.2 เพื่อหาแบบอย่างทางพฤติกรรม

2.3 แสดงออกร่วมกับค่านิยมของคนอื่น (ในสื่อมวลชน)

2.4 เพื่อความเข้าใจตนเอง

3. ความต้องการรวมตัว และปฏิบัติสัมพันธ์ทางสังคม

3.1 เพื่อเข้าไปในสภาพแวดล้อมของผู้อื่น

3.2 แสดงออกร่วมกับผู้อื่น และเกิดความรู้สึกลึกซึ้งในลักษณะที่เป็นเจ้าของ

3.3 เพื่อนำไปใช้ในการสนทนาและปฏิบัติสัมพันธ์ทางสังคม

- 3.4 เพื่อใช้แทนเพื่อน
- 3.5 เพื่อช่วยในการดำเนินตามบทบาททางสังคม
- 3.6 เพื่อสร้างสายสัมพันธ์กับครอบครัว เพื่อน ละสังคม
- 4. ความต้องการความบันเทิง
 - 4.1 เพื่อหลีกเลี่ยงหรือหลีกเลี่ยงจากปัญหาต่าง ๆ
 - 4.2 เพื่อผ่อนคลาย
 - 4.3 เพื่อได้วัฒนธรรมที่เป็นของแท้ ได้ความสนุกสนานทางสุนทรียะ
 - 4.4 เพื่อใช้เวลาให้หมดไป
 - 4.5 เพื่อปลดปล่อยอารมณ์
 - 4.6 เพื่อการกระตุ้นทางเพศ

สรุปถึงเหตุผลในการใช้สื่อมวลชนของบุคคลว่าสามารถจัดเป็น 4 กลุ่มด้วยกันคือ

1. เพื่อการรับรู้ (Cognition) หมายถึง การที่ประชาชนผู้รับสารต้องการข่าวสารเพื่อสนองความต้องการข่าวสารเพื่อสนองความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ในด้านความอยากรู้อยากเห็น และความต้องการได้รับการยอมรับว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งของสังคมดังนั้นจึงจำเป็นต้องเข้าใจส่วนประกอบของสังคม โดยการรับรู้ข่าวสารผ่านสื่อมวลชนในรูปแบบหลักคือ ข่าว ความรู้และความบันเทิง

2. เพื่อความหลากหลาย (Diversions) ทั้งนี้เพื่อตอบสนองความต้องการในรูปแบบที่แตกต่างกัน เช่น การกระตุ้นอารมณ์ (Stimulation) เป็นการเปิดรับสื่อเพื่อแสวงหาความเร้าใจ ความสนุกสนาน ความตื่นเต้น เพื่อลดความเบื่อหน่ายในชีวิต การพักผ่อน (Relaxation) เป็นการเปิดรับสื่อเพื่อผ่อนคลายหรือลดความเร้าในชีวิตประจำวัน การปลดปล่อยอารมณ์ (Emotion Release)

3. เพื่อประโยชน์ทางสังคม (Social utility) หมายถึง ความจำเป็นของบุคคลที่ต้องการตั้งนั้นการเปิดรับสื่ออาจแสดงถึงการยอมรับของคนในสังคมและความผูกพันต่อผู้อื่นแสดงออกได้ดังนี้ การใช้ภาษาร่วม (Conversation Currency) ผู้รับสารอาจเปิดรับสื่อเพื่อต้องการความทันสมัย โดยสื่อมวลชนจะเป็นตัวเชื่อมโยงความเป็นกลุ่มเหล่านั้นมักปรากฏได้ชัดเจนในกลุ่มวัยรุ่นกับการโฆษณา เป็นต้น

สื่อมวลชนร่วมสมัย (Parasocial Relationship) ในสังคมที่ก้าวหน้ากลับรู้สึกโดดเดี่ยวเนื่องถูกนำไปใช้ในการแข่งขันและการประกอบอาชีพ มนุษย์เป็นสัตว์สังคมที่ต้องการสังคม แต่การสมาคมกับมนุษย์ด้วยกันถูกจำกัดลงด้วยสังคมที่ก้าวหน้าแบบอุตสาหกรรม มนุษย์จึงมักมีสื่อมวลชนเป็นเพื่อนแทนหรืออย่างน้อยก็อาศัยสื่อมวลชนหาเพื่อน ดังเช่นพบเห็นในปัจจุบันคนส่วนใหญ่หันมาอาศัยสิ่งพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ เป็นเพื่อนมากกว่าการคบหาสมาคมกับผู้อื่น

4. การผลจากสังคม (Withdrawal) เป็นการเปิดรับเพื่อหลีกเลี่ยงจากงานประจำ ตัวอย่างเช่น การเร่งรีบงานให้เสร็จจะได้ชมโทรทัศน์ เป็นต้น

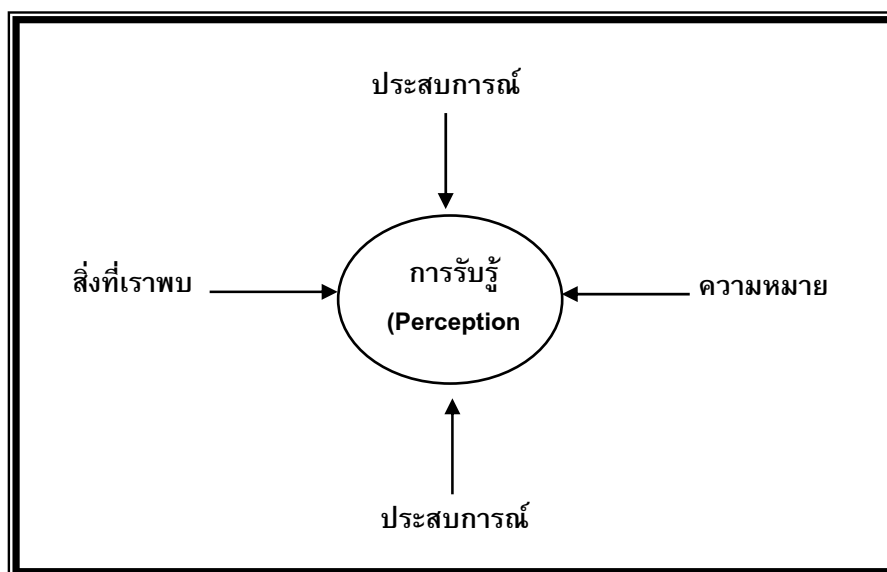
กล่าวโดยสรุปว่า บุคคลจะเกิดพฤติกรรมการรับข่าวสารเพื่อสนองความพึงพอใจส่วนบุคคล โดยบุคคลจะเป็นผู้กำหนดว่าตนต้องการอะไรจากสื่อมวลชน จะพิจารณาจากความพึงพอใจและประโยชน์ที่ได้รับจากสื่อสาร

4. ทฤษฎีการรับรู้

ในการรับรู้ (Perceive) สิ่งที่เกิดขึ้นในสิ่งแวดล้อมรอบตัวเรานั้น เรามองจากสายตาของเราเป็นหลัก เป็นการมองจากประสบการณ์ของเรา และตีความหมายสิ่งที่เราประสบโดยอาศัยประสบการณ์ของเราเป็นเกณฑ์

การรับรู้ (Perception) เป็นกระบวนการตีความหมายจากสิ่งที่เราพบเห็นในสิ่งแวดล้อม ส่วนความหมาย (Meaning) คือสิ่งที่เกิดจากกระบวนการตีความหมายหรือการรับรู้ กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือเราจะตีความหมายต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างไร ย่อมขึ้นอยู่กับการที่เรารับรู้ (Meaning) หรือตีความหมาย (Interpret)

สิ่งนั้นอย่างไรในการรับรู้และตีความหมายสิ่งที่เราได้พบนั้น เรากระทำโดยอาศัยประสบการณ์ของเรา ประสบการณ์ของเรามีอิทธิพลการรับรู้และความหมายของเราต่อสิ่งที่เราพบซึ่งเขียนเป็นรูปได้ในลักษณะดังนี้

ภาพประกอบ 6 แสดงการรับรู้จากประสบการณ์ที่พบในสิ่งแวดล้อม

ความหมายการรับรู้

สิทธิโชค วรานุสันติกุล (2530 : 70) การรับรู้ คือ กระบวนการที่อินทรีย์หรือสิ่งมีชีวิตพยายามทำความเข้าใจสิ่งแวดล้อมโดยผ่านทางประสาทสัมผัส เริ่มจากไขว่คว้าสัมผัสสิ่งเร้า และจัดระบบสิ่งเร้าใหม่ภายในระบบการคิดในสมองแล้วจึงแปลความหมาย ในขั้นแปลความหมายนี้จะใช้ประสบการณ์เก่าเป็นพื้นฐานการแปลความหมาย

สุรางค์ จันทร์เอม (2524 : 107) ได้ให้ความหมายของการรับรู้ไว้เป็นข้อๆ ดังนี้

1. การรับรู้ คือ การจัดระบบการรวบรวมและตีความหมายจากการสัมผัส
 2. การรับรู้ คือ กระบวนการที่สิ่งมีชีวิตรับเอาเรื่องราวต่างๆ โดยอาศัยอวัยวะสัมผัสเป็นสื่อกลาง
 3. การรับรู้ หมายถึง กระบวนการที่เกิดขึ้นอยู่ระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนองของสิ่งเร้า
- กูด (Good.1973 : 413) ได้ให้ความหมายของการรับรู้ว่า หมายถึง การมีความรอบรู้ในเรื่องที่เกี่ยวกับสิ่งเร้าภายนอกที่ประสบเป็นประจำ เช่น วัสดุ สถานการณ์ต่างๆ ความสัมพันธ์ต่างๆ ซึ่งเป็นผลมาจากสิ่งเร้าดังกล่าว เราความรู้สึก

กระบวนการของการรับรู้

สถิต วงศ์สุวรรณค์ (2525 : 77) ได้กล่าวถึงระดับขั้นของกระบวนการรับรู้ไว้ว่า การรับรู้จะเกิดขึ้นได้ต้องเป็นไปตามขั้นตอน ดังนี้

1. สิ่งเร้ามากระทบสัมผัสของอินทรีย์
2. กระแสประสาทสัมผัสวิ่งไปยังประสาทส่วนกลาง ซึ่งมีศูนย์กลางอยู่ที่สมอง
3. สมองแปลความหมายออกมาเป็นความรู้ ความเข้าใจ โดยอาศัยความรู้เดิม ประสบการณ์เดิม ความจำ เจตคติ ความต้องการ ปทัสถาน บุคลิกภาพ เซาว์นบัญญัติ

สถิต วงศ์สุวรรณค์ (2525 : 79-105) ลักษณะของผู้รับรู้ การที่บุคคลจะเลือกรับรู้สิ่งใดก่อนหลังมากน้อยอย่างไรนั้นขึ้นอยู่กับลักษณะของผู้รับรู้ ปัจจัยที่เกี่ยวกับลักษณะผู้รับรู้แบ่งออกเป็น 2 ด้าน คือ

1. ด้านกายภาพ เช่น เพศ อายุ เชื้อชาติ ระดับการศึกษา ซึ่งมีอิทธิพลต่อการรับรู้ ทำให้การรับรู้ต่างกันออกไป
2. ด้านจิตวิทยา เช่น ความจำ ความพร้อม สติปัญญา การสังเกตพิจารณา ความสนใจ ตั้งใจ ทักษะ ค่านิยม วัฒนธรรม ซึ่งเป็นผลจากการเรียนรู้เดิม

ลักษณะของสิ่งเร้า คุณสมบัติของสิ่งเร้าเป็นปัจจัยภายนอกที่ทำให้คนเราเกิดความสนใจที่จะรับรู้ หรือทำให้การรับรู้ของคนเรากลายเคลื่อนไปจากความเป็นจริง ได้แก่

1. ความใกล้ชิดกับสิ่งเร้า
2. ความคล้ายคลึงกันของสิ่งเร้า
3. ความต่อเนื่องกันของสิ่งเร้า
4. สภาพและพื้นฐานการรับรู้

ประเภทการรับรู้ทางสังคม

กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2527 : 228-239) การรับรู้ทางสังคมแบ่งออกเป็น 4 ประการ คือ

1. การรับรู้ทางอารมณ์ หมายถึง การรับรู้ความรู้สึกที่เกิดขึ้นภายในจิตใจ
2. การรับรู้ลักษณะของบุคคล ต้องอาศัยข้อมูล 3 ประการประกอบกัน คือ
3. ลักษณะทางกายภาพ พฤติกรรม และคำบอกเล่า

4. การรับรู้ภาพพจน์ของกลุ่มบุคคล หมายถึง มโนภาพ หรือมโนคติของสิ่งต่างๆ ตามที่บุคคลรับรู้เป็นภาพที่อยู่ในความคิด หรือจินตนาการของบุคคล และบุคคลสามารถบอกลักษณะของภาพเหล่านั้นให้ผู้อื่นทราบ ได้ด้วย

การรับรู้ปรากฏการณ์ทางสังคม เป็นการตีความหมายของสิ่งต่างๆ หรือเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในสังคม เพื่อให้เกิดความเข้าใจและอธิบายสิ่งต่างๆ เหล่านั้นได้ การรับรู้ปรากฏการณ์ทางสังคมขึ้นอยู่กับสาเหตุ 2 ประการคือ

1. ระดับการรับรู้ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ เชี่ยวชาญ หรือความเฉลียวฉลาดแตกต่างกัน ย่อมจะตีความหรือแปลความหมายต่อสิ่งต่างๆ แตกต่างกัน
2. การเปลี่ยนการรับรู้ คือ ถ้าผู้มีการรับรู้ต่ำ โดยมีโอกาสสนทนา หรืออภิปรายกับผู้ที่มีระดับการรับรู้สูง ก็อาจถูกผู้ที่มีระดับการรับรู้สูงเปลี่ยนแนวคิด หรือแนวการรับรู้ก็ได้

ความสำคัญของการรับรู้

สถิต วงษ์สวรรค์ (2525 : 105) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการรับรู้ไว้ว่า การรับรู้มีความสำคัญต่อการเรียนรู้ การรับรู้ทำให้เกิดการเรียนรู้ ถ้าไม่มีการรับรู้แล้วการรับรู้จะเกิดขึ้นไม่ได้สังเกตได้จากกระบวนการดังนี้ สิ่งเร้า ประสาทสัมผัสกับสิ่งเร้า ตีความและรู้ความหมาย การรับรู้เกิดสังเกตเป็นการเรียนรู้ มีความสำคัญต่อเจตคติ อารมณ์และแนวโน้มของพฤติกรรม เมื่อรับรู้แล้วย่อมเกิดความรู้สึกและมีอารมณ์ พัฒนาเป็นเจตคติแล้วพฤติกรรมก็ตามมาในที่สุด

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้

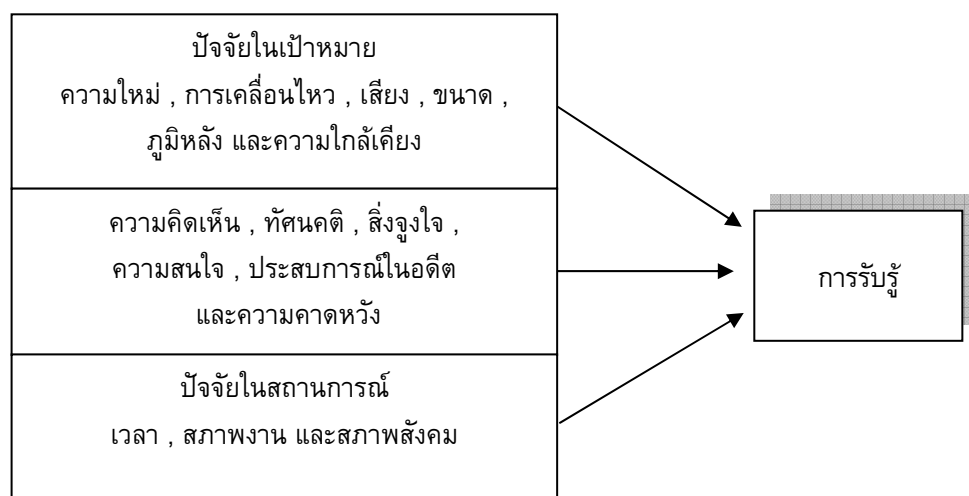
บุคคลจะรับรู้ในสิ่งเร้าหรือสถานการณ์ซึ่งเป็นสภาพแวดล้อมภายนอกแต่เพียงบางส่วนเท่านั้นไม่ใช่ทั้งหมด ดังนั้นการทำความเข้าใจในการเลือกที่จะรับรู้ทำให้เกิดความเข้าใจในบุคคลรวมตลอดถึงพฤติกรรมของเขาได้มากขึ้น

โรบินส์ (Robins.1998 : 371) ได้แบ่งปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ออกเป็น 3 ด้าน โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ตัวผู้รับรู้ เมื่อบุคคลดูเป้าหมายและพยายามตีความหมายถึงสิ่งที่เขามองว่าเป็นอะไร การตีความนั้นจะได้รับอิทธิพลจากลักษณะส่วนตัวของผู้รับรู้ สิ่งที่เกี่ยวข้องอย่างมากของการรับรู้ ได้แก่ ทักษะสติ สิ่งจูงใจ ประสบการณ์ในอดีตและความคาดหวัง

2. เป้าหมายที่รับรู้ เป็นสิ่งที่ถูกสังเกตจากการยอมรับและการรับรู้ คนที่เสียงดังมักจะถูกสังเกตมากกว่าคนที่เงียบ ความใหม่ การเคลื่อนไหว น้ำเสียง ขนาด ภูมิหลัง และความใกล้เคียง สามารถสร้างภาพเป้าหมายตามที่เราเห็น เป้าหมายไม่สามารถถูกมองในลักษณะเดียวๆ ดังนั้นความสัมพันธ์ของเป้าหมายกับภูมิหลังที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ แนวโน้มที่จะทำให้เกิดการจัดหมวดหมู่ของสิ่งที่ใกล้เคียงกัน และคล้ายกันไว้ด้วยกัน

3. สถานการณ์ เป็นสิ่งที่เรามองเห็น หรือเหตุการณ์รอบๆ สภาพแวดล้อมที่อยู่ภายนอกซึ่งมีอิทธิพลต่อการรับรู้ ปัจจัยสถานการณ์ที่ทำให้เกิดการรับรู้ประกอบด้วย เวลา สภาพงาน และสภาพสังคม

ภาพประกอบ 7 แสดงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้

อุปสรรคในการรับรู้

อุปสรรคที่สำคัญในการรับรู้ ได้แก่

1. Stereotype เป็นภาพความคิดของบุคคลเกี่ยวกับกลุ่มบุคคล วัตถุประสงค์หนึ่งหรือสิ่งต่างๆ ในความรู้สึกของคนหนึ่งๆ เมื่อบุคคลใครจะรับรู้ถึงบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ลักษณะหรือภาพของกลุ่มซึ่งบุคคลนั้นเป็นสมาชิกอยู่อาจเข้ามามีอิทธิพล ดังนั้นแทนที่จะเป็นการดูลักษณะส่วนตัวบุคคลของคนนั้นเพียงคนเดียว ก็กับไปยังตัวกลุ่มบุคคลที่เขาเป็นสมาชิกอยู่

2. Halo Effect เป็นแนวโน้มที่บุคคลนำเอาเอกลักษณ์อย่างหนึ่ง หรือจุดใดจุดหนึ่งของบุคคลนั้นมาเป็นลักษณะโดยรวมของบุคคลนั้น หรือการรับรู้ของบุคคลหนึ่งมาเป็นตัวประมวลลักษณะทั้งหมดของบุคคลนั้น หรือการรับรู้ถึงบุคคลในการพิจารณาจากคุณสมบัติอย่างเดี่ยวของเขา ในลักษณะนี้บุคคลก็อาจกล่าวถึงอีกคนในลักษณะที่ผิด ซึ่งอาจเป็นจุดเด่นหรือจุดด้อยของบุคคลชนั้นก็ได้ ทำให้เขาสรุปอย่างง่ายๆ แต่ก็อาจผิดความจริง

จากสิ่งต่างๆ ที่กล่าวมาที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ให้พบว่าการรับรู้เป็นส่วนสำคัญในการกำหนดพฤติกรรมของแต่ละบุคคลในองค์กร การที่จะทำให้บุคคลหนึ่งมีผลการปฏิบัติงานที่ดีก็ย่อม

เกิดจากรับรู้ในภารกิจและความสามารถในการปฏิบัติงานนั้นด้วย บางครั้งการรับรู้อาจเกิดความบกพร่อง ไม่แม่นยำ หรือมีการรับรู้ที่บิดเบือนการกระทำตอบโต้ของบุคคลที่ฟังมีต่อสภาพความเป็นจริงขององค์กร ดังนั้นบางครั้งองค์กรอาจเข้ามาแทรกแซงการรับรู้ ซึ่งอาจทำให้บุคคลมีความเข้าใจในตนเอง รู้และประเมินตนเองไว้ว่ายังบกพร่องในเรื่องใด และเกิดการยอมรับในตนเอง ยอมรับว่าทุกคนคงไม่ได้มีความพร้อมสมบูรณ์ทุกอย่าง แต่บางอย่างก็สามารถฝึกฝนแก้ไขทำให้ดีขึ้นได้ หากบุคคลทำได้ดังนี้ก็ยอมรับทำให้การรับรู้ของเขาดีขึ้น

การวัด “การรับรู้”

วิธีการวัดการรับรู้ที่แท้ที่ผลวิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้า ไม่ปรากฏว่ามีเขียนหรืองานวิจัยของผู้ใดเขียนไว้อย่างชัดเจน แต่โดยส่วนใหญ่จะใช้วิธีการคล้ายคลึงกับการวัดเจตคติ การวัดค่านิยมและการวัดบุคลิกภาพ ทั้งนี้ก็เพราะว่า การรับรู้เป็นขั้นหนึ่งของเจตคติ ทศนคติ ค่านิยมบุคลิกภาพ ตามแนวคิดของบรูม

1. มีการรับรู้สิ่งเร้าและทำการรู้จัก ตลอดจนมีความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งเร้านั้นๆ
2. มีการตอบสนองต่อสิ่งเร้าไปในทางที่บุคคลนั้นยอมรับ และจัดเรียงลำดับของพฤติกรรมหรือ จัดประเภทของลักษณะการตอบสนองนั้นๆตามลักษณะความพอใจ หรือนิยม
3. จัดสร้างคุณค่าหรือค่านิยมจากการตอบสนอง โดยมีเงื่อนไขหรือข้อตกลงของสภาวะของสิ่งเร้าเป็นตัวกำหนดลำดับขั้นของแบบแผนในการสร้างคุณค่านั้น
4. จัดระเบียบค่านิยมเหล่านั้นให้อยู่ในระบบของมโนภาพแห่งตน
5. จัดค่านิยมเหล่านั้นมาสร้างเป็นปรัชญาชีวิต หรืออุดมคติแห่งตน ซึ่งในภายหลังจะก่อรูปเป็นอุปนิสัย หรือคุณลักษณะของแต่ละบุคคลและจะรวมตัวเป็นบุคลิกภาพอันเป็นเอกลักษณ์ของบุคคลนั้น

ด้วยเหตุดังกล่าวข้างต้น จึงพอจะรวบรวมวิธีการวัดการรับรู้ได้เป็นข้อๆ ดังนี้

การสังเกต ซึ่งบาร์อน และเบียร์น (กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์. 2527 : 244 ; อ้างอิงจาก *Baron and Byren. 1980:93-104*) ได้กล่าวถึงวิธีการสังเกตการรับรู้ของบุคคลเป็น 4 วิธี คือ

1. พิจารณาที่ใบหน้าของบุคคลว่ามีการแสดงออกทางสีหน้าอย่างไร
2. สังเกตที่สายหรือแววตา
3. พิจารณาที่บุคลิกภาพ อากัปกริยา ท่าทางของร่างกาย
4. พิจารณาที่เจเนอรัลของบุคคลว่า พฤติกรรมที่เขาแสดงออกมีเจตนาอย่างไร

การใช้แบบสอบถาม ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็นข้อ ๆ ดังนี้

1. แบบสอบถามที่มีคำถามเป็นข้อๆ ที่มีเพียงความคิดเดียว โดยให้ผู้ตอบเลือกตอบว่า เห็นด้วย , ไม่เห็นด้วย, ใช่-ไม่ใช่ , ถูก-ผิด ซึ่งในบางครั้งอาจจะมีคำว่าไม่แน่ใจอยู่ด้วยก็ได้

2. แบบสอบถ้ำที่คำถามที่ตัวเลือกหลายประเด็นตามสเกล เป็นคำถามที่มีประโยคคำถาม และมีคำตอบที่แบ่งระดับการรับรู้ว่ามีน้อยเพียงใด ออกเป็น 5 หรือ 7 ระดับ หรืออื่นๆ เช่น น้อยที่สุด น้อย ปานกลาง มาก มากที่สุด หรือเห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย

3. แบบสอบถามที่มีคำถามแบบใช้ความหมายของคำตรงข้ามกัน เป็นการใช้คำหรือวลีที่มีความหมายตรงข้ามกันเป็นคู่ๆ โดยมีสเกลวัดตามแนวนอน แล้วให้ผู้เลือกตอบตามสภาพการรับรู้ที่มีต่อเรื่องนั้น ๆ

4. การใช้แบบสอบถาม และเครื่องมือทางจิตวิทยา โดยผู้ทำการทดสอบเสนอสิ่งเร้าแก่ผู้ถูกทดสอบ เพื่อแสดงพฤติกรรมหรือคำตอบออกมา สิ่งเร้านี้อาจจะเป็นรูปภาพ หรือสิ่งของอื่นๆ ก็ได้แบบทดสอบทางจิตวิทยามีหลายประเภท คือ Roschank Ink Blot Test และ Thematic Appreciation Test (TAT) ซึ่งเป็นวิธีให้ผู้ถูกทดสอบระบายความในใจจากการให้ดูภาพที่สร้างขึ้นอย่างไม่แจ่มชัด

การรับรู้ เป็นกระบวนการตีความหมายจากสิ่งที่เรสัมผัส เป็นที่รู้จัก ที่เข้าใจ โดยใช้ประสบการณ์เดิมช่วยในการแปลความหมาย ได้แก่ ความคิด ความรู้ และการกระทำที่ได้เคยปรากฏแก่ผู้นั้นมาแล้ว และการที่เราตีความหมายต่อสิ่งหนึ่งอย่างใรนั้นขึ้นอยู่กับเราว่าเรารับรู้และตีความหมายให้เป็นอย่างไร เพราะแต่ละคนจะตีความหมายจากการรับรู้ไม่เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ที่ได้รับของแต่ละคน และเข้าใจความหมายของสิ่งที่เราเห็นแล้วเอามาขยายความ

5. แนวความคิดเรื่องข่าว

1. ความหมายของข่าว

ความหมายของคำว่า “ข่าว” อาจมีความแตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับว่าแต่ละคนจะให้ความสำคัญแก่ สิ่งที่น่ามารถายงานอย่างไร จึงทำให้นิยามของคำว่า “ข่าว” เป็นไปอย่างกว้างขวางตามคุณลักษณะที่ปรากฏอยู่ในตัวของมันเอง ความพยายามในการจำกัดความปรากฏออกมาหลายรูปแบบ (Metz. 1977 : 7 – 9) เช่น

ข่าว คือ เหตุการณ์ หรือ ข้อเท็จจริง หรือเรื่องราวที่ประชาชนสนใจใคร่รู้

ข่าว คือ เหตุการณ์ หรือ “ข่าวสาร” ที่รายงานให้ผู้อ่านทราบ

ข่าว คือ รายงานเหตุการณ์ปัจจุบันที่มีความยุติธรรม ทันเหตุการณ์ ถูกต้อง กะทัดรัด และเที่ยงตรง

ข่าว คือ สิ่งที่ประชาชนสนใจ

ข่าว คือ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นและมีความสำคัญ

จากนิยามข้างต้นพอสรุปได้ว่า “ข่าว” ควรประกอบด้วยองค์ประกอบพื้นฐาน 3 ประการ คือ ความน่าสนใจ (Interest) ข้อเท็จจริง (Fact) และผู้อ่าน (Reader) กล่าวคือ ข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นต้องเป็นสิ่งที่น่าสนใจสำหรับการอ่านหนังสือพิมพ์ ดังนั้นผู้สื่อสารจำเป็นต้องรายงานข้อเท็จจริงให้เป็นที่น่าสนใจแก่ผู้อ่าน

ข้อสรุปข้างต้นพอจะชี้ให้เห็นได้ว่า หากเหตุการณ์ที่เป็นข้อเท็จจริงได้เกิดขึ้นแล้ว แต่ไม่ได้ได้รับความสนใจหรือไม่น่าสนใจ ผู้สื่อข่าวก็จะไม่นำไปเสนอให้ผู้อ่านได้มีโอกาสได้รู้ว่าเกิดอะไรขึ้นบ้าง ผู้อ่านจะไม่มีโอกาสได้รับทราบเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเลย ความสนใจย่อมไม่บังเกิด เมื่อเป็นดังนี้ เหตุการณ์ทั้งหมดมาเล่าหรือรายงานหรือพิมพ์ให้คนอื่นรับรู้ก็จะเกิดความสนใจขึ้นมาได้ สิ่งนั้นจึงเป็นข่าว

“ข่าว” คือ รายงานเหตุการณ์หรือเรื่องราวที่น่าสนใจ ในที่นี้ขอเน้นว่า “ข่าว” คือ “รายงาน” มิใช่เหตุการณ์หนึ่งเหตุการณ์ใดเท่านั้น แต่ข่าวจะเป็นเรื่องราว มีคนรายงานให้เราทราบ สารสำคัญของข่าว ต้องเป็นรายงานของปัจจุบันที่ผู้สื่อข่าวและบรรณาธิการเห็นพ้องต้องกันว่าประชาชนควรรับทราบเหตุการณ์หรือเรื่องราวนั้น ทั้งผู้สื่อข่าวและบรรณาธิการข่าวจึงเป็นคนที่มึบทบาทอย่างมากในการตัดสินใจและวินิจฉัยว่าเหตุการณ์ใดควรได้รับการรายงานหรือไม่ จากบทบาทสำคัญนี้ทำให้ต้องยึดหลักพิจารณาคุณค่าข่าว หลักใหญ่ที่ถือปฏิบัติกันมาเสมอคือ ความสด ความทันสมัยต่อเหตุการณ์ “เป็นที่น่าสนใจ” ของมนุษย์นอกเหนือไปจากความสำคัญของเหตุการณ์ที่มีผลกระทบต่อชีวิตของผู้อ่าน

ความน่าสนใจ จึงเป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งที่จะเป็นแนวทางกำหนดว่าข่าวนั้นมีคุณค่า (News Worthiness) สมควรแก่การรายงานหรือไม่

คุณค่าข่าว

คุณลักษณะที่สำคัญอย่างหนึ่งของข่าว คือ ความน่าสนใจและความสำคัญ ทั้ง 2 ประการ ผู้สื่อข่าวต้องพิจารณาในทัศนะของผู้อ่าน มีความสำคัญต่อผู้อ่าน และต้องเป็นข้อเท็จจริงที่มีความสดทันสมัยสำหรับผู้อ่าน

ข่าวที่มีคุณค่าสูง มักจะมีทั้งความสำคัญ (Significance) และความน่าสนใจ (Interest) อยู่ในตัวของมันเอง (Chamley. 1975 : 44-45)

ความสำคัญ หมายถึง เหตุการณ์อะไรก็ตามที่เกิดขึ้น และมีผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน ผลกระทบดังกล่าวจะมีในวงกว้าง เช่น การปรับอัตราภาษีที่มีผลต่อรายได้ ค่าครองชีพของประชาชน การเสียเปรียบดุลการค้ากับต่างประเทศมีผลกระทบต่อภาวะเศรษฐกิจของประเทศ เรื่องเหล่านี้เป็นสิ่งสำคัญมีผลกระทบโดยตรงและโดยอ้อมต่อความเป็นอยู่และครองชีพของประชาชนทั้งประเทศ จึงจัดว่าเป็นข่าวที่มีความสำคัญ เพราะหากไม่รายงานให้ผู้อ่านทราบก็อาจเกิดผลเสียต่อส่วนรวมทั้งหมดได้

ความสำคัญนั้น นอกจากจะพิจารณาถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อประชาชนแล้ว บางทีข่าวที่สำคัญในสังคมหนึ่งหรือประเทศหนึ่งอาจไม่สำคัญต่อสังคมหนึ่งก็ได้ เช่น ข่าวการเสียเปรียบดุลการค้ากับต่างประเทศจำนวนมหาศาลนั้น เป็นข่าวที่มีความสำคัญมากกับประเทศไทย แต่เมื่อมองในทัศนะของชาวญี่ปุ่นแล้วข่าวนี้ไม่มีความสำคัญเลย เพราะไม่มีผลกระทบต่อชาวญี่ปุ่น เพราะฉะนั้นการเลือกรายงานข่าวของสื่อมวลชนใน 2 ประเทศนี้จึงไม่เหมือนกัน เห็นได้ว่าการวินิจฉัยคุณค่าข่าวต้องคำนึงถึงสภาพแวดล้อมความเป็นจริง สังคมและองค์ประกอบอื่น ๆ อีก

โดยมากข่าวที่มีความสำคัญ มักเป็นข่าวที่จัดในประเภท Hard news หรือข่าวหนัก คือ เป็นข่าวที่มีกระทบทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง ผลกระทบนั้นอาจไม่ทันที่ทันใด แต่อาจเกิดขึ้นได้ในระยะยาว ต้องอาศัยเทคนิคการรายงานข่าวอย่างละเอียดรอบคอบ เพื่อความเข้าใจในเรื่องรานั้น ๆ ส่วนมากข่าวประเภทนี้จะมีลักษณะเป็นข่าวสถานการณ์ (Situation news) มากกว่าข่าวประเภทเหตุการณ์ (Event news) ซึ่งตอบสนองความใคร่รู้ได้อย่างฉับพลัน แต่ข่าวในเหตุการณ์บางประเภท ก็มีความสำคัญพอที่จะส่งผลกระทบต่อคนหมู่มาก เช่น ข่าวโรงงานแก๊สระเบิดในอินเดียคนตายเป็นจำนวนมาก ส่งผลให้ประชาชนต้องหวาดระแวงเกี่ยวกับความปลอดภัย และญาติพี่น้องทรัพย์สินที่สูญหายไป มีผลให้รัฐบาลต้องจัดสรรงบประมาณมาช่วยเหลือเป็นจำนวนมหาศาล ทั้ง ๆ ที่เป็นประเทศยากจน หรือแม้แต่ข่าวเครื่องบินพาณิชย์ชนตึก World Trade Center ที่ประเทศสหรัฐอเมริกา โดยการกระทำของผู้ก่อการร้าย ทำให้ความสูญเสียชีวิตและเสียหายต่อภาวะเศรษฐกิจ และเกิดภาวะฉุกเฉินการเมือง เป็นต้น

ความน่าสนใจ หมายถึง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วทำให้ประชาชนสนใจใคร่รู้ อยากติดตาม คุณสมบัติข้อนี้จะเป็นข้อที่สำคัญของการรายงานข่าว เพราะข่าวที่ขาดความน่าสนใจแล้วคนก็จะไม่อ่าน ผู้สื่อข่าวที่มีความชำนาญและมีประสบการณ์จะพยายามเขียนข่าวให้น่าสนใจและน่าอ่าน โดยไม่บิดเบือนข้อเท็จจริง ข่าวที่น่าสนใจ คือ ข่าวที่ผู้อ่านมีความตั้งใจต้องการจะอ่านมากที่สุด ปัญหาจึงเกิดขึ้นว่าอะไรคือสิ่งที่น่าสนใจ นักหนังสือพิมพ์หรือบุคคลที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับข่าวได้กำหนดการวัดความน่าสนใจของผู้อ่านไว้หลายประการ โดยพิจารณาตามองค์ประกอบของข่าว (News elements) กล่าวคือ ผู้อ่านทั่วไปมักให้ความสนใจเป็นพิเศษในสิ่งต่อไปนี้

1. ความสด (Immediary) หมายถึง ความรวดเร็วในการรายงานเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นให้ผู้อ่านได้ทราบอย่างทันทีหรือทันควัน คือ นับจากระยะเวลาของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับการรายงานข่าวควรเป็นไปอย่างรวดเร็ว ยิ่งรายงานได้เร็วเท่าไร คุณค่าของความสดของข่าวก็จะมีมากขึ้น

2. ความใกล้ชิด (Proximity) หมายถึง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นใกล้ตัวกับผู้อ่านหนังสือพิมพ์ ทั้งด้านระยะทาง เวลา และความคิด ถ้าใกล้มากก็จะมีคุณค่าทางข่าวสูงกว่าเหตุการณ์ที่ไกลออกไป ความใกล้ชิดอาจเป็นความสัมพันธ์ใกล้ชิดทางจิตใจ ความคิด สถานที่ หรือบุคคล ซึ่งมีความผูกพันทางใดทางหนึ่งกับผู้อ่าน

3. ความเด่น (Prominence) ครอบคลุมถึงความเด่นของบุคคล สถานที่ หรือเวลาของเหตุการณ์หรือบุคคลในเหตุการณ์ เช่น ช่วงเวลาของการเลือกตั้งสภาผู้แทนราษฎร ช่วงเวลาของการโยกย้ายเปลี่ยนแปลงตำแหน่ง นายกรัฐมนตรีเดินทางไปต่างประเทศ นางสาวไทยเดินทางไปประกวดนางงามจักรวาล เป็นต้น เหตุการณ์ใดที่มีองค์ประกอบของความเด่นดังกล่าวมากก็มักได้รับความสนใจในคุณค่าเชิงข่าวสูง ได้รับการพิจารณาตัดสินใจให้ลงพิมพ์ก่อนเสมอ

4. ความผิดปกติ (Unusualness) โดยธรรมชาติของมนุษย์แล้ว มักสนใจต่อสิ่งใดก็ตามที่มีความแปลก หรือไม่เคยเห็นมาก่อน เช่น แม่คนหนึ่งให้กำเนิดลูกแฝดถึง 8 คน หรือเด็กอายุ 5 ขวบสามารถคำนวณเลขหลักล้านได้ภายใน 5 วินาที เป็นเรื่องที่ไม่เกิดขึ้นบ่อยนัก คนจึงอยากรู้ในรายละเอียดมากกว่าเหตุการณ์ปกติ เหตุการณ์ประเภทนี้จะปรากฏบนหน้าหนังสือพิมพ์เป็นครั้งคราวแล้วแต่ว่าจะเกิดขึ้นเมื่อใด

5. สิ่งที่มีมนุษย์สนใจหรือเป็นประโยชน์ต่อมนุษย์ (Human interest) สิ่งที่เกิดขึ้นกับตัวมนุษย์ด้วยกันเอง หรือเกิดขึ้นกับสิ่งมีชีวิตในโลก องค์ประกอบข้อนี้เป็นเรื่องราวของความสัมพันธ์ทางอารมณ์ จิตใจเกี่ยวกับความเป็นอยู่ของมนุษย์ทั่วไป เป็นเหตุการณ์ที่ทำให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกร่วมทางอารมณ์กับบุคคลในข่าวด้วย เช่น ข่าวแด่ห้องผู้หิวโหย หรือข่าวเด็กยากจนหัวสมองตื้อยากเรียนหนังสือต่อให้สูงแต่ไม่มีผู้อุปการะจะต้องฆ่าตัวตาย ข่าวแม่ฆ่าลูกเพราะความรัก ฯลฯ

6. ความขัดแย้ง (Conflict) ข่าวจากหนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่ เกิดจากความขัดแย้งไม่ลงรอยกันระหว่างบุคคล 2 ฝ่าย เช่น ความขัดแย้งทางผลประโยชน์ ขัดแย้งทางอุดมการณ์ ทางเพศ ความขัดแย้งมีคุณค่าทางข่าวสูง เพราะเป็นธรรมชาติของมนุษย์ที่อยากรู้ อยากรู้อากทราบถึงสาเหตุของความขัดแย้ง กระจายที่จะติดตามถึงที่สุด ตัวอย่างใกล้ชิดที่เห็นได้ชัด ก็คือ หากเกิดอุบัติเหตุรถยนต์ชนกัน ณ ถนนสายหนึ่งสายใด จะมีคนเข้าไปมุงดูกันมากมายเพียงเพื่ออยากรู้อากทราบว่าทั้งสองฝ่ายจะตกลงกันได้ได้อย่างไร ใครผิด ใครถูก เพราะนั่นคือเหตุการณ์ของการขัดแย้งอย่างหนึ่ง หรือฆาตกรรมที่เกิดขึ้นจากความขัดแย้งทางผลประโยชน์ เช่น ความขัดแย้งทางการเมืองระหว่างพรรคการเมืองเป็นเหตุการณ์ที่สร้างความสนใจได้เสมอ

7. ความลึกลับซับซ้อน (Suspense) เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วยังไม่สามารถคลี่คลายให้กระจ่าง หรือยังไม่สามารถเสาะหาสาเหตุที่แท้จริงแล้วมักกระตุ้นให้ผู้อ่านสงสัยใคร่ติดตามให้ถึงที่สุดจากกรณีตัวอย่างรถชนกัน ถ้าทั้งสองฝ่ายไม่สามารถตกลงกันได้ในเวลาอันรวดเร็ว ผู้คนก็มักจะรีๆ รอๆ ฟังจนทั้งสองฝ่ายแยกย้ายกันไป หรือข่าวเกี่ยวกับฆาตกรรมลึกลับซ่อนเงื่อนต้องเสาะแสวงหาหลักฐานพยาน ผู้สื่อข่าวจะต้องติดตามอย่างต่อเนื่อง ละเอียดลออและคลี่คลายปมจนหายสงสัยหรือคลายความน่าสนใจ ซึ่งทำให้ข่าวนั้นอ่อนคุณค่าลง ก็จะทำให้การวินิจฉัยคุณค่าตกอยู่ในลำดับรองๆ ลงไป

8. ความกระทบกระเทือน (Consequence) เป็นผลกระทบของเหตุการณ์ที่เกิดกับมวลชน อาจเป็นผลกระทบทางความเป็นอยู่ การครองชีพหรือทางสังคม ผลกระทบกระเทือนนี้อาจเกิดโดยตรงหรือทางอ้อม เช่น การปรับอัตราภาษีมีผลกระทบต่อรายได้ของประชาชนผู้มีรายได้น้อย ไฟไหม้ย่านสลัมทำให้คนขาดที่อยู่อาศัยเป็นจำนวนมาก ข่าวอุทกภัยพิบัติ เป็นต้น รายละเอียดของผลกระทบดังกล่าว จะได้รับการรายงาน ทั้งในเรื่องความเสียหายทางทรัพย์สินและชีวิตตลอดจนสาเหตุการป้องกัน

9. ความก้าวหน้า (Progress) ถือเป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งในการพิจารณาคุณภาพข่าว โดยเฉพาะการพัฒนาความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการ เทคโนโลยีสมัยใหม่ ความเปลี่ยนแปลงของสังคมการศึกษา ฯลฯ ย่อมเป็นผลต่อความเป็นอยู่ของประชาชนทั้งสิ้น มนุษย์ย่อมมีความสนใจอยากเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ เพื่อนำมาปรับปรุงชีวิตให้ดีขึ้น ในหนังสือพิมพ์หลายฉบับจึงเปิดคอลัมน์วิทยาการก้าวหน้าขึ้น เพื่อรายงานความก้าวหน้าของวิทยาการทางการแพทย์ การค้นพบวิจัย การประดิษฐ์ อุตสาหกรรมหรือเครื่องทุ่นแรงที่เป็นประโยชน์แก่ผู้อ่านในอาชีพต่างๆ เพราะความก้าวหน้าทางวิชาการย่อมมีผลต่อความหวังใหม่ในชีวิตประชาชน

10. เพศ (Sex) ในโลกนี้สิ่งมีชีวิตทั้งหลายมีเพียง 2 เพศ คือ ชายและหญิง ความสนใจในเพศตรงข้ามจึงเป็นธรรมชาติของมนุษย์และสัตว์ จัดว่าเป็นเรื่องที่ใกล้ตัวมากที่สุดก็ว่าได้

ความผิดปกติทางเพศ หรือ พฤติกรรมที่เบี่ยงเบน จึงมักได้รับความสนใจเป็นพิเศษ องค์กรประกอบข้อนี้ไม่ได้หมายถึง เฉพาะเรื่องราวระหว่างหญิงและชายเท่านั้น แต่รวมไปถึงกิจกรรมต่างๆ ทางสังคมด้วย เช่น การต่อสู้เพื่อแก้กฎหมายที่เสียเปรียบของสตรี การเรียกร้องความเสมอภาคระหว่างหญิงกับชาย การเรียกร้องให้เป็นที่ยอมรับของสังคม เป็นต้น

2. คุณลักษณะของข่าว

ข่าวจะต้องมีลักษณะและคุณภาพเฉพาะในตัวเอง แตกต่างจากการเขียนเรื่องโดยทั่วไป คุณลักษณะต่อไปนี้ควรปรากฏอยู่ในข่าว (มาลี บุญศิริพันธ์. 2526 : 20-22)

2.1 ความถูกต้อง (Accuracy) ข่าวจะต้องมีความถูกต้อง เทียบเท่าแน่นอนในเรื่องต่าง ๆ ที่ได้รับการรายงานออกไป โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ชื่อนามสกุล อายุ บุคคล สถานที่ เวลา ตัวสะกดต่าง ๆ ชื่อบุคคลอาจสะกดได้หลายแบบ ผู้สื่อข่าวจะต้องเช็คแล้วเช็คอีกเพื่อให้ถูกต้องตลอดจนรายละเอียดของข้อเท็จจริง (Fact) อื่น ๆ ใน เนื้อข่าว

2.2 ความสมดุล (Balance) ความสมดุลเป็นคุณสมบัติที่สำคัญของการรายงานข่าว ความสมบูรณ์ของข่าวอยู่ที่การเสนอข้อเท็จจริงที่สมดุลย์ เพื่อให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจในเหตุการณ์ได้ เช่น การเสนอข่าวกีฬาผู้สื่อข่าวต้องทำให้เป็นกลางเสมอ จุดอ่อน จุดเด่น ของคู่แข่งทั้งทั้งสองฝ่าย การเสนอข้อมูลของฝ่ายเดียวจะทำให้ผู้อ่านไม่ได้ข้อเท็จจริงที่แท้จริง ความสมดุลย์นี้ไม่ได้หมายถึงการเสนอรายละเอียดทุกบททุกตอน แต่ต้องเน้นในเรื่องการเลือกข้อเท็จจริงที่เป็นผลของเหตุการณ์อย่างถูกต้อง เช่น การเสนอข่าวสารต้องรายงานถึงผลการพิจารณาของศาลให้ผู้อ่านได้ทราบและให้เกิดความเป็นธรรมแก่ผู้กล่าวหา เป็นต้น วัตถุประสงค์หลักของการรายงานข่าวให้สมดุลย์ก็เพื่อให้ผู้อ่านได้เกิดภาพพจน์ที่ถูกต้องของเหตุการณ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่เป็นข่าวขัดแย้งต้องเปิดโอกาสให้ทั้งสองฝ่ายได้รับการรายงานข้อเท็จจริงอย่างเท่าเทียมกัน

2.3 ความเป็นกลาง (Objectivity) ความเที่ยงตรงหรือเป็นกลาง เป็นคุณสมบัติที่สำคัญที่สุดของข่าว ซึ่งหมายถึง การรายงานข่าวอย่างตรงไปตรงมา ไม่มีอคติ หรือใส่ความคิดเห็นของผู้เขียน โดยปกติแล้วความเที่ยงตรงเป็นสิ่งที่ปฏิบัติได้ยาก จึงต้องระมัดระวังมากเป็นพิเศษ ควรพยายามเสนอข่าวที่เกิดขึ้นในทุกแง่มุมให้มากที่สุด พยายามไม่เอาใจตัวเองเข้าไปผูกพันกับเหตุการณ์หรือรายงาน

2.4 กะทัดรัดและชัดเจน (Concise and Clear) ข่าวที่ดีควรมีรูปแบบการเขียนที่กระชับแจ่ม เช่น รูปแบบสามเหลี่ยมปิรามิดหัวกลับ (Inverted Pyramid) โดยใช้ภาษาที่สั้นและรัดกุม และแจ่มแจ้ง อ่านแล้วเข้าใจทันทีทันใด การเขียนข่าวที่ดีต้องเขียนอย่างตรงไปตรงมา ชัดเจนในภาษา และความหมาย และต้องมีความสมดุลในตัวเอง (Balance and Fair)

2.5 ทันต่อเหตุการณ์ (Recentness) ความทันต่อเหตุการณ์เป็นคุณสมบัติที่จำเป็นอย่างยิ่งในการรายงานข่าว ข่าวที่มีคุณค่าต้องปัจจุบันเกิดขึ้นเร็ว ๆ นี้ หรือวันนี้ ข่าวบางข่าวอาจไม่จำเป็นต้องมีเหตุการณ์เกิดขึ้นก็อาจจะนำมารายงานได้ โดยคำนึงถึงความเหมาะสมถูกต้องกับกาลเวลาปัจจุบันได้ เช่น ข่าวค่าครองชีพ ข่าวผลกระทบของการขึ้นราคาน้ำมัน เป็นต้น

จากแนวความคิดเรื่องข่าวที่กล่าวถึง ความหมายของข่าว คุณค่าของข่าว (ความน่าสนใจ และ ความสำคัญ) และคุณสมบัติของข่าว ผู้ศึกษาวิจัยได้นำมาเป็นแนวทางในการศึกษาพิจารณา เนื่องจากการรายงานข่าวของทางสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 ผู้สื่อข่าว และบรรณาธิการบริหารข่าว เป็นผู้มีบทบาทสำคัญเป็นอย่างมากในการตัดสินใจว่าข่าวใดควรนำเสนอให้ประชาชน ได้รับรู้ สำหรับหลักการที่นำมาพิจารณาข่าวคือ ข่าวนั้นต้องมีความสำคัญ และมีความน่าสนใจ ในด้านของความกระทบกระเทือน (Consequence) โดยผลกระทบนั้นเกิดขึ้นกับประชาชนส่วนใหญ่ ในสังคมซึ่งการที่ผู้สื่อข่าว และบรรณาธิการบริหารข่าว เป็นผู้มีบทบาทในการตัดสินใจคัดเลือกข่าวนั้น ถือได้ว่าเป็นผู้ปิดเปิดประตูข่าวสาร และทำหน้าที่ในการกำหนดวาระข่าวสาร

6. แนวคิดความน่าเชื่อถือของแหล่งสาร และแหล่งข่าว

ความหมายและองค์ประกอบของปัจจัยความน่าเชื่อถือของแหล่งสาร คำว่า “แหล่งสาร” (Source) นั้นหมายถึงบุคคลหรือหน่วยงานที่ทำการส่งข่าวสาร (Message) ไปยังบุคคลอื่น ทั้งโดยความตั้งใจและไม่ตั้งใจและคำว่า “แหล่งข่าว” (News source) หมายถึง บุคคลหรือองค์กร หน่วยงาน ที่กระทำการส่งข่าว (New) ให้ข่าวหรือแพร่กระจายข่าวบุคคลอื่น (Ronald L. Applbaun et.al., Fundamental Concepts in Human Communication. 1973: p. 124)

ความหมายของคำว่า ความน่าเชื่อถือของแหล่งสาร ถูกระบุชัดเจนขึ้นเกี่ยวกับคุณลักษณะของแหล่งสารหรือ ผู้ส่งสาร ที่ทำให้ผู้รับสารเกิดความน่าเชื่อถือ Moisiej และ Ahigren ได้ ทำการศึกษาความน่าเชื่อถือของแหล่งสารใน 3 องค์ประกอบ คือ ความชัดเจนเข้าใจง่าย (Clarity) ความถูกต้องหรือมีการสนับสนุนด้วยข้อมูล (Accuracy) และความเชื่อถือได้ของข้อมูล ข่าวสาร (Trustworthiness) พร้อมกันนี้ก็ศึกษาองค์ประกอบอื่นๆ ที่มีการค้นพบเหมือนกัน ไม่ว่าจะเป็นการวิจัยแหล่งสารประเภทใด มีอยู่ 3 องค์ประกอบ คือ Expertise, Trustworthiness และ Dynamism (Nancy R. Moisiej and Andrew Ahigren. P. 375)

การวัดความน่าเชื่อถือของแหล่งสารจากความชอบในสื่อที่ช่วยให้เกิดความเข้าใจในเรื่องราว หรือเหตุการณ์ที่เป็นข่าวมากขึ้น และการเลือกแหล่งข่าวสารเพียงแหล่งเดียว ซึ่งการศึกษาของ Gaziano และ McGrath เขาทั้งสองยังได้สร้างข้อความขึ้นใช้เป็นมาตรวัดความน่าเชื่อถือของสื่อ หนังสือพิมพ์และโทรทัศน์ต่างหากขึ้นอีก 12 ข้อ ซึ่งพิจารณาแล้วมาตรวัดทั้ง 12 ข้อเป็น องค์ประกอบย่อย ๆ ในการประเมินความน่าเชื่อถือของแหล่งสารนั่นเอง มาตรวัดดังกล่าวได้แก่

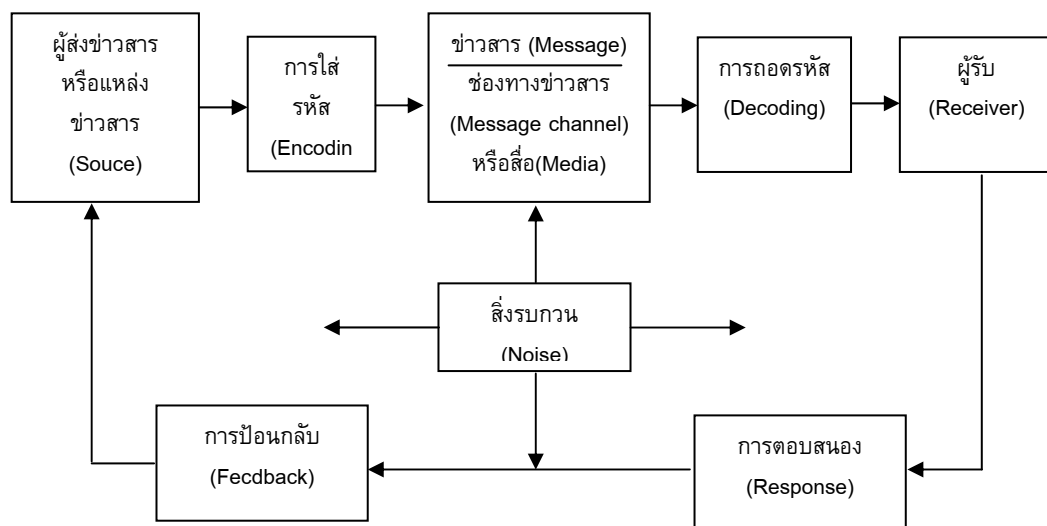
- มีความยุติธรรม
- ไม่ลำเอียง
- บอกเรื่องราวทั้งหมด
- ให้ข้อมูลถูกต้อง
- รักษาผลประโยชน์ของประชาชนส่วนรวม
- คำนึงถึงความยุติธรรมของชุมชน

- แยกความเห็นและข้อเท็จจริงออกจากกัน
- ใจกว้างใจได้
- ให้ข้อเท็จจริง
- คำนึงถึงผลประโยชน์ของสาธารณชน
- มีผู้สื่อข่าวที่ผ่านการอบรมมาอย่างดี (Cecilie Gaziano and Kristin McGrath.p.456)

กระบวนการติดต่อสื่อสาร

กระบวนการติดต่อสื่อสาร (Communication process) หมายถึง ระบบซึ่งแหล่งข่าวสาร (ผู้ส่งข่าวสาร) ส่งข่าวสารไปยังผู้รับ หรือ หมายถึง การแสดงวิธีการซึ่งแหล่งข่าวสารพยายามเข้าถึงผู้รับโดยอาศัยข่าวสาร โดยกระบวนการติดต่อสื่อสารใส่รหัส (Encoding) ลงในข่าวสาร (Receiver) ซึ่งผู้รับข่าวสารต้องทำการถอดรหัส (Decoding) เมื่อผ่านขั้นตอนการถอดรหัสแล้วผู้รับข่าวสารจะต้องมีการตอบสนอง (Response) และส่งข้อมูลหรือข่าวสารป้อนกลับ (Feedback) มายังผู้ส่งข่าวสาร

การติดต่อข่าวสารจะเกี่ยวข้องกับคำถาม 5 คำถาม ซึ่งเรียกว่า 5Ws ซึ่งประกอบด้วย (1) ใคร (Who?) (2) จะกล่าวถึงอะไร (Say what?) (3) ช่องทางอะไร (In what channel?) (4) กับใคร (To whom?) (5) มีผลกระทบกับอะไรบ้าง (In what effect?) ซึ่งจะเห็นว่าในกระบวนการติดต่อสื่อสารนั้นเมื่อ ผู้ส่งข่าวสารส่งข้อมูลผ่านสื่อเครื่องมือข่าวสารไปยังผู้รับซึ่งมีการตอบสนองแล้ว ผู้ชำนาญการติดต่อสื่อสารจะใช้เวลาในการวิเคราะห์แหล่งข้อมูล (Source) วิเคราะห์ข่าวสาร (Message) วิเคราะห์สื่อหรือช่องทาง (Media or channel) วิเคราะห์ผู้ฟัง (Audience) และวิเคราะห์การตอบสนอง (Response) ดูรายละเอียดในรูปที่ 6 และตารางที่ 1 (ศิริวรรณ เสรีรัตน์. การบริหารการตลาดยุคใหม่ : 450-451)

ภาพประกอบ 8 แสดงส่วนประกอบในกระบวนการติดต่อสื่อสาร (Elements in the communication process)

ที่มา : ศิริวรรณ เสรีรัตน์. (2546). การบริหารการตลาดยุคใหม่ : 450-451

ตาราง 1 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคำถามที่ใช้วิเคราะห์กระบวนการติดต่อสื่อสารที่เรียกว่า 5Ws และคำตอบที่ต้องการทราบ

คำถามที่ใช้วิเคราะห์กระบวนการติดต่อสื่อสาร 5Ws	คำตอบที่ต้องการทราบ
1. ใคร (Who?)	ผู้ส่งข่าวสาร (Sender) หรือผู้ติดต่อสื่อสาร (Communicator) ถือเป็นแหล่งข่าวสาร (Source) ส่งข้อมูลไปยังอีกฝ่ายหนึ่ง
2. กล่าวถึงอะไร (Say what?)	การใส่รหัส (Encoding) เป็นกระบวนการนำความคิดมาจัดอยู่ในรูปสัญลักษณ์ (Symbol) ข่าวสาร (Message) เป็นกลุ่มของสัญลักษณ์ที่ผู้ส่งข่าวสารตีความออกมาเป็นข่าวสารเพื่อใช้ส่งไปยังผู้รับ
3. ช่องทางอะไร (In what channel?)	ช่องทางข่าวสาร (Message channel) เป็นช่องทางการติดต่อสื่อสารซึ่งอาจเป็นบุคคล (Personal) หรือสื่อ (Media หรือ nonpersonal) ที่ข่าวสารผ่านจากผู้ส่งไปยังผู้รับ
4. กับใคร (To whom?)	ผู้รับข่าวสาร (Receiver หรือ audience) บุคคลที่เป็นเป้าหมายให้ได้รับข่าวสาร อาจเป็นผู้ฟัง ผู้ชม หรือผู้อ่าน การถอดรหัส (Decoding) เป็นการแปลความหมายของผู้ที่รับข่าวสารจากสัญลักษณ์ที่ผู้ส่งข่าวสารส่งมาให้
5. มีผลกระทบอะไรบ้าง (In what effect)	การตอบสนอง (Response) เป็นปฏิกิริยาที่ผู้รับข่าวสารแสดงออกมาหลังจากรับข่าวสารแล้ว การป้อนกลับ (Feedback) เป็นส่วนของการตอบสนองของผู้รับข่าวสารที่ส่งข้อมูลหรือข่าวสารกลับมายังผู้ส่งข่าวสาร สิ่งรบกวน (Noise) เป็นอุปสรรคที่เกิดขึ้นระหว่างการติดต่อสื่อสาร

7. ทฤษฎีเกี่ยวกับการเลือกสรรข่าวสารและแสวงหาข่าวสาร

ทฤษฎีเกี่ยวกับการเลือกสรรและแสวงหาข่าวสาร สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการวิจัยเรื่องนี้ได้ เพราะเป็นการศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลกระทบต่อ การเลือกสรรและแสวงหาข่าวสารจากสื่อมวลชน โดยเน้นในเรื่องพฤติกรรม การเปิดรับข่าวสารว่ามีปัจจัยอะไรบ้างเป็นตัวกำหนด และทำไมบุคคลจึงเลือกหรือหลีกเลี่ยงที่จะรับข่าวสารบางอย่าง

ทฤษฎีนี้บอกว่าการบวนการเลือกข่าวสาร เป็นการอธิบายพฤติกรรมการสื่อสารของบุคคล ว่าความแตกต่างกันทางสถานภาพส่วนบุคคล หรือ สภาพจิตวิทยาของบุคคลที่แตกต่างกันออกไป เป็นผลกระบวนการเลือกสรร และแสวงหาข่าวสารของผู้รับสารที่แตกต่างกันไปตามประสบการณ์ ความต้องการ ความเชื่อ ทักษะคติ ความรู้สึกนึกคิด ฯลฯ ของแต่ละบุคคล (พีระ จิโรโสภณ. 2529 : 169)

1. การเลือกสรรข่าวสาร

ปัจจัยในการสื่อสารที่มักกล่าวถึงบ่อย ๆ ว่าเป็นตัวกำหนดความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการส่งสารไปยังผู้รับสาร ก็คือ กระบวนการเลือกสรร (Selective processes) ของผู้รับสาร ข่าวสารต่าง ๆ แม้ว่าจะได้รับการตระเตรียมมาอย่างพิถีพิถัน ใช้ผู้ถ่ายทอดที่มีความสามารถและความน่าเชื่อถือสูง หรือใช้สื่อที่มีประสิทธิภาพมากก็ตาม แต่สิ่งเหล่านี้ก็ไม่ได้ยืนยันความสำเร็จของการสื่อสารไปยังผู้รับสารตามที่คุณส่งสารต้องการได้ เพราะผู้รับสารจะมีกระบวนการเลือกรับรู้ข่าวสารที่แตกต่างกันไปตามประสบการณ์ ความต้องการ ความเชื่อ ทักษะคติ ความรู้สึกนึกคิดที่ไม่เหมือนกัน

กระบวนการเลือกสรรสาร ประกอบด้วย 4 ขั้นตอนสำคัญ ซึ่งมีความต่อเนื่องและเกี่ยวข้องกันตามลำดับดังนี้ (Michael Burgoon. 1974 :58 – 59)

1.1 การเลือกเปิดรับ (Selective Exposure) เป็นการภายในบุคคลที่พิจารณาว่าพร้อมจะเปิดรับสารหรือไม่ จะเลือกเปิดรับสารหรือไม่ จะเลือกรับสารประเภทไหนจากสื่ออะไร และเวลาใดในชีวิตประจำวันของประชาชนนั้น แต่ละคนมีโอกาสที่จะรับสารจากแหล่งหรือผู้ส่งสารต่าง ๆ จำนวนมากมาย แต่ประชาชนมีเวลาและความสามารถที่จำกัดในการจะรับสารจากแหล่งต่าง ๆ รวมทั้งประชาชนมีความพอใจหรือไม่พอใจแหล่งหรือผู้ส่งสารต่าง ๆ แตกต่างกันไป ดังนั้นในการสื่อสารมวลชน ประชาชนจึงเลือกที่จะเปิดรับหรือเลือกที่จะใช้สื่อมวลชนตามความปรารถนาของตน เช่น ในการดูทีวี มีโทรทัศน์อยู่ 6 สถานีในกรุงเทพมหานคร เมื่อถึงเวลาเสนอข่าวเราจะเลือกดูข่าวจากช่องไหน จะดูละครช่องใด เมื่อจะฟังวิทยุจะหมุนไปฟังสถานีไหน จะอ่านหนังสือพิมพ์ฉบับใด ในการใช้สื่อมวลชนเพื่อการแสวงหาข่าวสาร ความรู้ ความบันเทิง ความคิดเห็น ตลอดจนโฆษณาสินค้าและจะเลือกใช้สื่อใด วิทยุ โทรทัศน์ นิตยสาร หรือหนังสือพิมพ์ โดยปกติแล้วเราจะเลือกใช้สื่อมวลชนที่เสนอข่าวสารและความคิดเห็นที่สอดคล้องกับความคิดเห็นและทัศนคติของเรา ทั้งนี้เพราะธรรมชาติแล้วคนเรามีความต้องการอย่างยิ่งที่จะปกป้อง รักษา และส่งเสริมความคิดเกี่ยวกับตัวเอง (Self- Concept)

1.2 การเลือกสรรให้ความสนใจ (Selective Attention) หลังจากการเลือกใช้สื่อมวลชนแล้ว ขั้นตอนต่อมาคือ การเลือกให้ความสนใจกับเนื้อหาของสื่อมวลชนที่ตนเลือกใช้ โดยปกติเรามักจะเลือกให้ความสนใจกับสิ่งที่เราสนใจ ชอบและสอดคล้องกับทัศนคติ ความคิด และความเชื่อของเรา เช่น เมื่อเราอ่านหนังสือพิมพ์เรามักจะเลือกอ่านเพียงบางหน้า บางข่าว บางคอลัมน์ บางบทความ เราอาจจะอ่านข่าวหน้าหนึ่งเพียงบางข่าว อ่านข่าวในหน้าสังคม หน้าบันเทิง หน้ากีฬาเพียงบางข่าว

อ่านบทความที่สอดคล้อง ส่งเสริมสนับสนุนความคิด ความเชื่อของเรา ในการดูทีวีเราก็เลือกดูรายการบางรายการ เช่น ดูข่าว ดูรายการวาไรตี้ เกมโชว์ ฯลฯ

1.3 การเลือกรับรู้หรือการเลือกตีความหมาย (Selective Perception or Selective Interpretation) การรับรู้ (Perception) และการตีความหมาย (Interpretation) มีความเกี่ยวข้องกันจนเกือบจะเป็นสิ่งเดียวกัน การรับรู้ คือ กระบวนการตีความหมายสิ่งที่เราพบเห็น ขั้นตอนที่สามของกระบวนการในการเลือกของผู้รับสาร คือการเลือกรับรู้หรือเลือกตีความหมายของสื่อสารที่ตนเลือกให้ความสนใจ คนเราจะเลือกตีความหมายของสิ่งที่ตนอ่าน ดู ฟัง ตามทัศนคติและความนึกคิดของตน เนื้อหาของสื่อมวลชนจึงมักจะถูกตีความหมายบิดเบือนไปโดยที่เราไม่รู้ตัว การเลือกตีความหมายเกิดขึ้นตามธรรมชาติของมนุษย์ เช่น คนที่สุขุมบุหรี เมื่ออ่านบทความในหนังสือพิมพ์ที่พูดถึงผลร้ายของการสุขุมบุหรีที่อาจทำให้เป็นมะเร็งได้ มักจะไม่ค่อยเชื่อว่าการสุขุมบุหรีจะทำให้คนเป็นมะเร็งได้จริง คนที่มีทัศนคติในเรื่องเชื้อชาติ เมื่อได้รับข่าวสารที่ตำหนิเรื่องการแบ่งแยกผิว กลับตีความไปว่าสารนั้นส่งเสริมการแบ่งแยกผิว เป็นต้น

1.4 การเลือกจดจำ (Selective Retention) เป็นขั้นตอนสุดท้าย โดยเราจะเลือกจดจำสิ่งที่ตนได้จากการใช้สื่อมวลชน ในการจดจำเนื้อหาของสื่อมวลชน ผู้รับสารจะทำการเลือกเช่นเดียวกับการเลือกใช้สื่อมวลชนเลือกให้ความสนใจกับเนื้อหาของสื่อมวลชน และเลือกตีความหมายเนื้อหาของสื่อมวลชน นั่นคือ ผู้รับสาร จะเลือกจดจำเฉพาะเนื้อหาที่สอดคล้องกับบรรทัดคติ ทัศนคติ ความเชื่อ ตลอดจนค่านิยมของตน ผลการวิจัยได้แสดงให้เห็นว่าเราสามารถจดจำสิ่งที่สอดคล้องกันหรือสนับสนุนความคิดเห็นของเราได้ดีกว่าเรื่องที่ขัดแย้งกันหรือต่อต้านความคิดเห็นของเรา ดังนั้นการเลือกจดจำเนื้อหาของสื่อมวลชนจึงเท่ากับเป็นการช่วยส่งเสริมสนับสนุนให้ทัศนคติเดิมหรือความเชื่อเดิมของเรามีความเชื่อมั่นยิ่งขึ้น และเปลี่ยนแปลงได้ยากขึ้น

พฤติกรรมในการเลือกในการสื่อสาร เป็นการอธิบายให้เห็นถึงลักษณะความกระตือรือร้น (Active) ของผู้รับสารแสดงให้เห็นว่าผู้รับสารเป็นผู้เลือกใช้สื่อมวลชนไม่ได้เป็นผู้รับสารที่เฉื่อยชา (Passive Audience) ที่รับผลจากการกระทำของสื่อมวลชน

2. การแสวงหาข่าวสาร

แนวทางการศึกษาในเรื่องการแสวงหาข่าวสารนี้ อาจจะต้องจัดอยู่ในหัวข้อเดียวกับแนวทางการศึกษาทฤษฎีเรื่องการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากสื่อมวลชนได้ ทั้งนี้เพราะมุ่งการศึกษาถึงความสัมพันธ์ของปัจจัยส่วนบุคคลต่างๆ ที่มีผลต่อการเลือกบริโภคหรือแสวงหาข่าวสารจากสื่อมวลชน ในการศึกษาเรื่องการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากสื่อมวลชนนั้น ซึ่งให้เห็นว่าปัจจัยบุคคลเป็นผู้เลือกใช้สื่อมวลชนเพื่อสนอง ความพึงพอใจต่าง ๆ ของตนเอง สำหรับการศึกษารื่องการแสวงหาข่าวสาร เน้นเรื่องพฤติกรรมในการเลือกเปิดรับข่าวสารว่ามีปัจจัยอะไรบ้างเป็นตัวกำหนด ทำไมบุคคลจึงเลือกหรือหลีกเลี่ยงการรับข่าวสารบางอย่าง

(Charles Atkin. 1978) กล่าวว่า บุคคลจะเลือกรับข่าวสารใดจากสื่อมวลชนนั้น ขึ้นอยู่กับ การคาดคะเนเปรียบเทียบระหว่างผลรางวัลตอบแทน (Reward value) กับการลงทุนลงแรง (Expenditures) และพันธะผูกพัน (Liabilities) ที่จะตามมา ถ้าผลตอบแทนหรือผลประโยชน์ที่จะ ได้รับ (เช่น การได้รับข่าวสาร หรือความบันเทิงตามที่ต้องการ) สูงกว่าการลงทุนลงแรง (เช่น การ ต้องลงทุนซื้อหาเพื่อได้มา) หรือการต้องใช้ความพยายามที่จะรับรู้ หรือทำความเข้าใจแล้ว บุคคลย่อมแสวงหาข่าวสารนั้น (Information Seeking) แต่ถ้าผลประโยชน์ที่ได้รับน้อยกว่าการลงทุน ลงแรง บุคคลก็อาจจะเฉยเมยต่อข่าวสารนั้น (Information Ignoring) ในกรณีที่บุคคลเห็นว่า การรับ ข่าวสารนั้นจะก่อให้เกิดพันธะผูกพัน เช่น ทำให้เกิดความไม่พอใจไม่สบายใจ หรือความไม่แน่ใจมากขึ้น ก็อาจจะใช้วิธีหลีกเลี่ยงข่าวสารนั้น (Information Avoidance) ในบางครั้งถ้าหากว่าความพยายามที่ จะหลีกเลี่ยงหรือไม่รับข่าวสารต้องลงทุนลงแรงมากกว่าการรับข่าวสารนั้น บุคคลอาจจะต้อง ยอมรับข่าวสารนั้นทั้ง ๆ ที่ไม่เต็มใจ (Information Yielding) เช่น การที่เรายอมดูโฆษณาที่ซ้ำๆ ซาก ๆ ในโทรทัศน์ก็เนื่องจากขี้เกียจเปลี่ยนช่องหรือเพราะว่าหมუნไปช่องไหนๆ ก็มีแต่โฆษณาก็ เลยจำใจต้องนั่งดูทั้งๆ ที่ไม่ชอบ Charles Atkin ซึ่งให้เห็นว่าการแสวงหาข่าวสารหรือความต้องการ สื่อมวลชนของปัจเจกบุคคลนั้น คือ ต้องการได้รับข่าวสาร (Information) และความบันเทิง (Entertainment)

ความต้องการข่าวสารนั้นเกิดจากความไม่รับรู้หรือไม่แน่ใจ (Uncertainty) ของปัจเจกบุคคล ที่มาจาก

1. การมองเห็นความไม่สอดคล้องกันระหว่างระดับความรู้ของปัจเจกบุคคลขณะนั้น ก็ ระดับความต้องการที่อยากรู้กับสิ่งแวดล้อมภายนอก (Extrinsic Uncertainty) ยิ่งเป็นเรื่องที่สำคัญก็ ยิ่งอยากมีความรู้ความแน่ใจสูง

2. การมองเห็นความไม่สอดคล้องกันระหว่าง ความรู้ที่มีอยู่ของปัจเจกบุคคลนั้น กับ ความรู้ตามเป้าหมายที่ต้องการ ซึ่งกำหนดโดยระดับความสนใจส่วนบุคคลของปัจเจกบุคคลนั้นต่อ สิ่งใดสิ่งหนึ่ง (Intrinsic Uncertainty)

สำหรับความต้องการได้รับความบันเทิงของปัจเจกนั้น มากจากการกระตุ้นอารมณ์แห่ง ความรื่นเริงบันเทิงใจ ที่เกิดจากการมองเห็นความไม่สอดคล้องกันระหว่างสภาวะที่เป็นอยู่ของ ปัจเจกบุคคลขณะนั้นกับระดับความสนุกสนานที่คาดหวังไว้ (Intrinsic Desire)

ข่าวสารที่จะลดความไม่รับรู้หรือความไม่แน่ใจ ที่เกี่ยวข้องกับความสนใจภายในส่วนบุคคล ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (Intrinsic Uncertainty) และที่เกี่ยวกับความบันเทิงสนุกสนานส่วนตัว (Intrinsic Desire) นั้น แอตคิน เรียกว่า “ข่าวสารที่ให้ความพึงพอใจทันทีในเชิงการบริโภค” (Immediate Consummatory Gratifications) ส่วนข่าวสารที่ลดความไม่รู้ที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมภายนอก (Extrinsic Uncertainty) นั้น แอตคิน ให้ชื่อว่า “ข่าวสารที่ใช้ประโยชน์เป็นเครื่องมือช่วยในการ ตัดสินใจช่วยเพิ่มพูนความรู้ ความคิด และแก้ปัญหาต่างๆ” (Instrumental Utilities) ในชีวิต ประจำวันข่าวสารบางอย่างอาจจะให้ประโยชน์ทั้งการนำไปใช้และให้ความบันเทิงขณะเดียวกัน

โดยสรุปแล้ว กล่าวได้ว่า การแสวงหาข่าวสารหรือการเลือกรับข่าวสารนั้น นอกจากเพื่อสนับสนุนทัศนคติ หรือความคิด และความเข้าใจเดิมที่มีอยู่แล้ว ยังเป็นการแสวงหาเพื่อการนำไปใช้ประโยชน์ในทางอื่น ๆ เช่น เพื่อให้มีความรู้ ใช้เป็นแนวทางในการตัดสินใจแก้ปัญหา รวมทั้งเพื่อสนองความสนใจส่วนบุคคล และเพื่อความบันเทิงใจด้วย นอกจากนี้การที่บุคคลใดจะตัดสินใจแสวงหาข่าวสาร เจยเมยต่อข่าวสาร หรือหลีกเลี่ยงการเปิดรับข่าวสารนั้น ก็ขึ้นอยู่กับการประเมินเปรียบเทียบถึงความพยายามที่ใช้ และผลตอบแทนในการที่จะรับรู้ข่าวสารใด ๆ ด้วย ทฤษฎีเกี่ยวกับการเลือกสรรสารและการแสวงหาข่าวสาร จึงใช้เป็นทฤษฎีพื้นฐานอย่างหนึ่งในการที่วิจัยใช้ศึกษาว่าผู้ชมรายการ “จุมกมด” มีการเลือกสรรสารและแสวงหาข่าวสารเพื่อประโยชน์ใด และส่งผลต่อพฤติกรรมชมรายการข่าวอย่างไร

8. แนวคิดการวิเคราะห์ผู้รับสารตามลักษณะทางประชากรศาสตร์

การวิเคราะห์ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้รับสาร เกิดขึ้นเมื่อผู้ส่งสารต้องการที่จะรู้จักและเข้าใจผู้รับสารที่เป็นเป้าหมายของตน โดยลักษณะทางด้านประชากรศาสตร์จะบอกผู้รับสารเป็นใคร อายุเท่าไร เพศอะไร มีฐานะอย่างไร ในขณะที่ลักษณะทางด้านจิตวิทยาจะบอกว่าใครนั้น มีความรู้สึกนึกคิดอย่างไร มีรสนิยมและความต้องการอย่างไร โดยมีสมมุติฐานว่ามวลชนผู้รับสารที่อยู่ในกลุ่มลักษณะทางประชากรศาสตร์ต่างกันจะมีลักษณะทางจิตวิทยาต่างกัน (ปรมะสตะเวทิน. การสื่อสารมวลชน : 105) โดยวิเคราะห์จากปัจจัย ดังนี้

1. อายุ อายุเป็นปัจจัยที่ทำให้คนแตกต่างกัน ด้านความคิด พฤติกรรม โดยทั่วไปคนอายุน้อยมักมีความคิดเสรีนิยม ยึดถืออุดมการณ์ ใจร้อน มองโลกในแง่ร้ายกว่าคนมีอายุมาก ในขณะที่คนมีอายุมากมีความคิดอนุรักษนิยม ยึดถือการปฏิบัติ ระมัดระวัง มองโลกในแง่ดีกว่าคนมีอายุน้อย สาเหตุที่เป็นเช่นนี้ เนื่องจากคนที่มีอายุ มีประสบการณ์ชีวิต ผ่านปัญหาต่าง ๆ ตลอดจนมีความผูกพันที่ยาวนานและมีผลประโยชน์ในสังคมมากกว่าคนที่มีอายุน้อย

ลักษณะการใช้สื่อมวลชนของเด็กและวัยรุ่นก็แตกต่างกัน เด็กจะใช้สื่อเพื่อความบันเทิง เด็กวัยรุ่นมักนิยมฟังเพลงตามสมัยนิยมมากกว่าดูโทรทัศน์ ส่วนผู้ใหญ่การเปิดรับโทรทัศน์ วิทยู และหนังสือพิมพ์ มีมากพอ ๆ กัน แต่อายุ 40 ปีขึ้นไป ปริมาณการอ่านหนังสือพิมพ์จะลดลง แต่การดูโทรทัศน์จะเพิ่มขึ้น เนื่องจากมีเวลาว่างมากขึ้น (ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ. 2534, น. 55) ซึ่งคนที่มีอายุมากกว่าเพื่อความบันเทิง

2. เพศ ความแตกต่างทางเพศ ทำให้บุคคลมีพฤติกรรมของการติดต่อสื่อสารต่างกัน คือ เพศหญิงมีแนวโน้ม มีความต้องการที่จะส่งและรับข่าวสารมากกว่าเพศชาย ในขณะที่เพศชายไม่ได้มีความต้องการที่จะส่งและรับข่าวสารเพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่มีความต้องการที่จะสร้างความสัมพันธ์อันดีให้เกิดขึ้นจากการรับและส่งข่าวสารด้วย (Will, Goldhabers and Yates. 1980, p. 87)

จากการวิจัยทางจิตวิทยาหลายเรื่องแสดงให้เห็นว่า ผู้หญิงและผู้ชายมีความแตกต่างกันอย่างมากในเรื่องความคิด ค่านิยม และทัศนคติ ทั้งนี้เพราะวัฒนธรรมและสังคมได้กำหนดบทบาท

และกิจกรรมของผู้ชายไว้แตกต่างกัน ผู้หญิงจึงมักเป็นคนที่มีจิตใจอ่อนไหว หรือเจ้าอารมณ์ โอนอ่อนผ่อนตาม และเป็นแม่บ้านแม่เรือนและมักจะถูกชักจูงได้ง่ายกว่าผู้ชาย (ปรมะ สตะเวทิน. 2540, น. 106)

ด้านพฤติกรรมการเปิดรับสื่อ นั้น เพศหญิงใช้เวลาในการดูโทรทัศน์และฟังวิทยุมากกว่าเพศชาย โดยนิยมดูรายการละคร ในขณะที่เพศชายนิยมอ่านหนังสือพิมพ์มากกว่า ถ้าดูโทรทัศน์ เพศชายจะนิยมดูรายการข่าวและกีฬา และเด็กวัยรุ่นชายจะสนใจภาพยนตร์สงครามและจารกรรมมากที่สุด ในขณะที่วัยรุ่นหญิงสนใจภาพยนตร์วิทยาศาสตร์ก้าวหน้ามากที่สุด

3. การศึกษา การศึกษามีอิทธิพลต่อผู้รับสาร ดังนั้นคนที่ได้รับการศึกษาในระดับที่แตกต่างกันย่อมจะมีความรู้สึกนึกคิด อุดมการณ์และความต้องการที่แตกต่างกันไป คนที่มีการศึกษาสูงหรือมีความรู้สึกดีจะได้เปรียบในการที่จะเป็นผู้รับสารที่ดีกว่าเพราะมีความรู้กว้างขวาง เข้าใจมากกว่า ไม่เชื่ออะไรง่ายๆ โดยทั่วไป คนที่มีการศึกษาสูงจะใช้สื่อมวลชนมากกว่าคนที่มีการศึกษาน้อยและคนที่มีการศึกษาสูงมักจะใช้สื่อประเภทสิ่งพิมพ์มากกว่าสื่อชนิดอื่น

4. สถานะทางสังคมและเศรษฐกิจ จากวิจัยพบว่า สถานะทางสังคมและเศรษฐกิจ ซึ่งประกอบด้วยอาชีพ รายได้ เชื้อชาติ และภูมิหลังทางครอบครัว มีอิทธิพลต่อปฏิกิริยาของผู้รับสารที่มีต่อผู้ส่งสารและสาร เพราะคนที่สถานะทางสังคมและเศรษฐกิจที่แตกต่างกันจะมีวัฒนธรรม ประสบการณ์ ทศนคติ ค่านิยมและเป้าหมายที่แตกต่าง

งานวิจัยของชาร์มและไวท์ (Schramm and White. 1949) ซึ่งศึกษาการเปิดรับสารของผู้รับสารและสังคมอเมริกันพบว่าผู้ที่มีรายได้สูงมักจะเป็นผู้ที่มีนิยมนับถือสิ่งพิมพ์และนิยมนำเนื้อหาที่ค่อนข้างหนัก ไม่ค่อยสนใจเนื้อหาด้านความบันเทิง แมคเนล (McNell and others. 1968) พบว่าคนมีฐานะดีและมีการศึกษาสูงเป็นกลุ่มที่ได้รับข่าวสารที่มีเนื้อหาสาระจากสื่อมวลชนมากที่สุด งานวิจัยของกรีนเบิร์กและคุมะตะ (Greenberg and Kumata. 1968) ก็ได้รับผลในทำนองเดียวกัน คือ ผู้รับสารที่มีรายได้สูงและมีการศึกษาสูง จะอ่านหนังสือพิมพ์มาก ผลที่ได้จากการวิจัยในลักษณะนี้สามารถอธิบายได้เช่นเดียวกับการศึกษาว่า ผู้ที่มีรายได้สูงมักจะเป็นคนที่มีการศึกษาสูงและมีตำแหน่งหน้าที่ การงานที่ดีจึงมักถูกผลักดันให้จำเป็นต้องเรียนรู้ หาข้อมูลข่าวสารต่างๆ ให้ทันเหตุการณ์อยู่เสมอ (ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ. 2534, น. 55)

การแบ่งส่วนตลาดตามประชากรศาสตร์ (Demographic segmentation)

การแบ่งส่วนการตลาดตามปัจจัยทางประชากรศาสตร์ ได้แก่ อายุ เพศ ขนาด ครอบครัว รายได้การศึกษา อาชีพ วัฏจักรชีวิตครอบครัว ศาสนา เชื้อชาติ ตัวแปรทางประชากรศาสตร์เป็นหลักเกณฑ์ที่ใช้กันแพร่หลายมานาน เนื่องจากช่วยให้เห็นถึงกลุ่มตลาดสำคัญ เนื่องจากความต้องการของผู้บริโภคหรืออัตราการใช้ผลิตภัณฑ์ จะมีความเกี่ยวข้องอย่างสูงกับตัวแปรทางประชากรศาสตร์ ซึ่งตัวแปรประชากรศาสตร์วัดได้ง่ายมากกว่าตัวแปรอื่น ๆ (ศิริวรรณ เสรีรัตน์. 188-189)

ตาราง 2 แสดงตัวแปรการแบ่งส่วนการตลาดผู้บริโภค : ประชากรศาสตร์ (Demographic)

ตัวแปร	ตัวอย่างการแบ่งส่วนตลาด
1. อายุ (Age)	- ต่ำกว่า 6, 6-11, 12-19, 20-34, 35-49, 50-64 และ 65 ขึ้นไป
2. เพศ (Sex)	- หญิง, ชาย
3. ขนาดครอบครัว (Family size)	- 1-2, 3-4, 5 ขึ้นไป
4. วัฏจักรชีวิตครอบครัว (Family life cycle)	- โสดและยังหนุ่ม, แต่งงานแล้วยังไม่มีบุตร แต่งงานแล้วมีบุตรยังเล็กอยู่, แต่งงานแล้วมีบุตรโตแล้ว แต่ยังคงศึกษาเล่าเรียนอยู่กับพ่อแม่, แต่งงานมานานแล้วค่อนข้างมีอายุบุตรโตแต่ยังไม่แต่งงาน, พ่อแม่อายุมากอยู่คนเดียว, อื่นๆ
5. อาชีพ (Occupation)	- มีความรู้และความชำนาญในวิชาชีพ, ผู้จัดการ, เจ้าของกิจการ, เสมียน, พนักงาน, ช่างฝีมือ, ช่างนา, ว่างงาน, นักศึกษา, แม่บ้าน
6. การศึกษา (Education)	- ประถมศึกษา, มัธยมศึกษา, ปริญญาตรี, ปริญญาโทขึ้นไป
7. ศาสนา (Religion)	- พุทธ, คาทอลิก, โปรเตสแตนต์, อิสลาม
8. ผิว (Race)	- ชาว, ดำ, เหลือง
9. เชื้อชาติ (Nationality)	- อเมริกัน, อังกฤษ, ฝรั่งเศส, เยอรมัน, ไทย, จีน, ญี่ปุ่น
10. รายได้ (Income)	

ที่มา : ศิริวรรณ เสรีรัตน์. (2546). การบริหารการตลาดยุคใหม่ : 188-189

DeFleur, M.L. (1966) DeFleur, Melvin, "Theories of Mass Communication," อ้างใน พิระ จิโรสภณ "ทฤษฎีการสื่อสารมวลชนเกี่ยวกับผู้รับ" ใน เอกสารการสอนชุดวิชาหลักและทฤษฎีการสื่อสาร ได้เสนอทฤษฎีที่กล่าวถึงตัวแปรแทรก (Intervening Variables) ที่มีอิทธิพลในกระบวนการสื่อสารมวลชนระหว่าง ผู้ส่งสารกับผู้รับสาร โดยให้เห็นว่าข่าวสารมิได้ไหลผ่านจากสื่อมวลชนถึงผู้รับสาร และเกิดผลโดยตรงทันทีแต่มีปัจจัยบางอย่างที่เกี่ยวข้องกับตัวผู้รับข่าวสารแต่ละคน เช่น ปัจจัยทางวิทยา และสังคมที่จะมีอิทธิพลต่อการรับข่าวสารนั้น DeFleur ได้เสนอทฤษฎีเกี่ยวกับเรื่องนี้ไว้ดังนี้ คือ

ทฤษฎีความแตกต่างระหว่างปัจเจกบุคคล (Individual Differences Theory)

DeFleur (1996) ได้เสนอหลักการพื้นฐานเกี่ยวกับทฤษฎีความแตกต่างระหว่างปัจเจกบุคคลดังนี้

1. มนุษย์เรามีความแตกต่างในองค์ประกอบทางจิตวิทยาบุคคล
2. ความแตกต่างนี้ บางมาจากลักษณะแตกต่างทางชีวภาค หรือทางร่างกายของแต่ละบุคคล แต่ส่วนใหญ่ แล้วจะมาจากความแตกต่างที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้
3. มนุษย์ซึ่งถูกชุปเลี้ยงภายใต้สถานการณ์ต่างๆ จะเปิดรับความคิดเห็นแตกต่างกันไปอย่างกว้างขวาง

4. จากการเรียนรู้สิ่งแวดล้อมทำให้เกิดทัศนคติ ค่านิยม และความเชื่อที่รวมเป็นลักษณะทางจิตวิทยาส่วนบุคคลที่แตกต่างกันไป

ความแตกต่างดังกล่าวนี้ได้เป็นสภาวะเงื่อนไข (Conditioning) ที่กำหนดการรับรู้ข่าวสารจากสื่อมวลชน กระบวนการเลือกสรรในการเปิดรับสื่อมวลชน หรือการเลือกจดจำข่าวสารมีบทบาทอย่างสำคัญต่อการรับรู้ข่าวสาร

9. แนวความคิดเกี่ยวกับการวัดพฤติกรรมการเปิดรับสารจากสื่อมวลชน

การชมข่าวสาร หรือการรับฟังข่าวสาร เป็นพฤติกรรมทางการสื่อสารอย่างหนึ่ง ที่อาจจัดอยู่ในกลุ่มพฤติกรรมการเปิดรับสื่อ (Media Exposure) หรือพฤติกรรมการใช้สื่อ (Media Use) เพียงแต่ระบุอย่างเจาะจงถึงเนื้อหาหรือประเภทของรายการลงไปว่าเป็นรายการที่เสนอสาระเกี่ยวกับข่าว ดังนั้นในการศึกษาวิจัยครั้งนี้จึงเป็นการศึกษาเฉพาะรายการข่าว “จุมกมด” ของทางสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 ซึ่งแพร่ภาพรายการข่าวทุกวันจันทร์ถึงวันศุกร์ เวลาประมาณ 06.30 - 08.00 น. โดยผู้วิจัยได้สำรวจศึกษาความพึงพอใจและแนวโน้มการชมรายการ “จุมกมด” ของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานคร โดยเน้นการวัดในเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจ ทัศนคติที่จะส่งผลต่อพฤติกรรมการเปิดรับสารจากสื่อมวลชน

สำหรับผลงานวิจัยในต่างประเทศ ที่บอกถึง ตัวชี้ (Index) ที่ใช้วัดพฤติกรรมการเปิดรับสื่อ (Media Exposure) ส่วนใหญ่ใช้กัน 2 อย่าง คือ

1. วัดจากเวลาที่ใช้สื่อ (Time spent with the media)
2. วัดจากความถี่ของการใช้สื่อ แยกตามประเภทของเนื้อหารายการที่แตกต่างกัน

McLeod กล่าวว่า การวัดในเรื่องเวลาที่ใช้กับสื่อ มีข้อเสียตรงที่ว่าคำตอบขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง เช่น ความสนใจของผู้ฟัง เวลาว่างที่คนมีอยู่ และการมีสื่อใกล้ตัว (Availability of the Medium)

ดังนั้นจึงทำให้การวัดในเรื่องเวลาที่ใช้กับสื่อ นั้น ไม่สามารถที่จะแปลความหมายได้ในด้านของจิตวิทยาและมักจะให้ผลที่ไม่ชัดเจนเมื่อนำไปใช้เชื่อมโยงความสัมพันธ์กับตัวแปรอื่นๆ จึงได้มีการวัดในเรื่องของการเปิดรับสื่อ โดยวัดจากความถี่ของการใช้สื่ออย่างเฉพาะเจาะจงในการชม เช่น การวัดความถี่ของการชมรายการข่าวทางสถานีโทรทัศน์ วัดความถี่จากการรับฟังข่าวทางวิทยุ เป็นต้น

10. แนวคิดเรื่องบุคลิกภาพ

เปลื้อง ณ นคร (2515: 47-49) ให้ความหมายของบุคลิกภาพว่า หมายถึง คุณลักษณะที่ทำให้บุคคลเป็นที่สะดุดตาแก่ผู้อื่น และช่วยทำให้เขามีอิทธิพลเหนือผู้อื่น ซึ่งตามภาษাজิตวิทยาเรียกว่า กำลังเครื่องเร้าสังคม นอกจากนั้นยังรวมไปถึงลักษณะปฏิบัติการที่บุคคลอื่นมีต่อสิ่งเร้าทางสังคมคือ มนุษย์ด้วยกัน

นักวิชาการมักจะอธิบายความแตกต่างของคนส่วนมากในแง่ของบุคลิกภาพ ซึ่งถือว่าเป็นแบบฉบับเฉพาะบุคคล อันเป็นเสมือนผลของการรับรู้และความรู้สึกที่คนอื่นมีต่อเขาและตอบสนองออกมาให้เขารู้ตัว

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ จะพิจารณาองค์ประกอบทางบุคลิกภาพที่ได้รับการปรุงแต่ง หรือเลือกสรรให้ประกอบขึ้นเป็นบุคลิกลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ประกาศข่าวโทรทัศน์ที่ปรากฏต่อสาธารณชนจากอดีตจนถึงปัจจุบัน โดยพิจารณาเฉพาะลักษณะส่วนประสมที่สามารถมองเห็นได้จากภายนอก ได้แก่

1. รูปร่างหน้าตาดี
2. น้ำเสียงและการพูดที่ชัดเจน
3. ท่าทางเป็นผู้มีความรู้
4. ลักษณะเป็นคนฉลาด มีไหวพริบ
5. แสดงความเป็นผู้มีอารมณ์ขัน
6. กระฉับกระเฉงและมีชีวิตชีวา
7. ท่าทางเชื่อมั่นในตนเอง

11. รูปแบบรายการจุมกมด

ปัจจุบันนี้การแข่งขันระหว่างทีวีช่องต่าง ๆ มีความรุนแรงมากขึ้นก่อให้เกิดการปรับเปลี่ยนรูปแบบของสถานี อีกทั้งการปรับเปลี่ยนผังรายการต่าง ๆ เพื่อมุ่งหวังที่จะได้รับความนิยมจากประชาชนมากขึ้น และสามารถทำรายได้ที่สูงขึ้นกว่าเดิม โดยเฉพาะการเสนอข่าวสารในปัจจุบันเป็นเรื่องที่ประชาชนให้ความสนใจกันมากขึ้นเช่นกัน

สำหรับสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 ได้เสนอรายการข่าวรูปแบบใหม่ คือ รายการ "จุมกมด" ซึ่งแตกต่างจากการรายงานข่าวในช่วงเวลาอื่น ๆ ของสถานี โดยรายการ "จุมกมด" จะออกอากาศทุกวันจันทร์ถึงวันศุกร์ เวลาประมาณ 06.30 – 08.00 น. และมีผู้ประกาศข่าว/ผู้ดำเนินรายการ คือ คุณพิศิษฐ์ กิริติกาญกุล , คุณกนก รัตนวงศ์สกุล , คุณพิชญ์ นิลกลั , คุณเกียรติ กิจเจริญ , คุณหทัยา วงศ์กระจ่าง และ คุณปวีศา เพ็ญชาติ นอกจากนี้จะมีผู้รายงานข่าวรับเชิญ สับเปลี่ยนกันมาร่วมรายงานข่าวเพื่อเป็นสีสันทำให้ผู้ชมสนใจรับชมมากขึ้น รายการ "จุมกมด" จะแบ่งการรายงานข่าวออกเป็น 2 ช่วง คือ ช่วงแรก จะเป็นการรายงานสถานการณ์ที่เป็นประเด็นสำคัญ เช่น การเมือง สถานการณ์ภายนอกประเทศ เหตุการณ์หรือเรื่องราวที่เป็นประเด็นร้อน รวมถึงกีฬา ซึ่งในช่วงแรกคุณพิศิษฐ์ กิริติกาญกุล คุณกนก รัตนวงศ์สกุล และคุณพิชญ์ นิลกลัด จะเป็นผู้รายงานข่าว ส่วนช่วงหลังจะเป็นการรายงานข่าวทั้งเรื่องทั่วไป ข่าวที่น่าสนใจ รวมถึงเรื่องราวในวงการบันเทิง ซึ่งในช่วงหลังนี้จะเป็นข่าวหรือเรื่องราวที่เบากว่าช่วงแรก โดยนำพิธีกรอารมณ์ดีอย่างคุณเกียรติ กิจเจริญ เป็นผู้ดำเนินรายการร่วมกับคุณหทัยา วงศ์กระจ่าง และคุณปวีศา เพ็ญชาติ รูปแบบการรายงานข่าวของรายการ "จุมกมด" นั้นจะไม่ใช้การอ่านข่าว

แบบเดิมที่ผ่านมา แต่เป็นการเสนอข่าวในรูปแบบการสนทนาข่าวระหว่างผู้ดำเนินรายการหรือผู้ประกาศข่าว และระหว่างการออกอากาศยังเปิดโอกาสให้ผู้ชมร่วมแสดงความคิดเห็น โดยสามารถส่งข้อความแสดงความคิดเห็นทาง SMS โดยข้อความนี้จะแสดงทางจอโทรทัศน์ระหว่างออกอากาศด้วย นอกจากนี้ยังสามารถแสดงความคิดเห็นทางโทรศัพท์ได้อีกทางหนึ่งด้วย

11. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยภายในประเทศ

จากการศึกษาถึง **ความพึงพอใจและแนวโน้มการชมรายการ “ จมูกมด ” ของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานคร** ในครั้งนี้ ผู้วิจัยนอกจากจะใช้ทฤษฎีและแนวความคิดที่ได้กล่าวในข้างต้น สำหรับสร้างกรอบความคิดของการศึกษาและอธิบายปรากฏการณ์ตามผลการศึกษาแล้ว ผู้วิจัยยังได้ศึกษาค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อเรื่อง โดยมีผู้วิจัยไว้อีกหลายท่าน ดังนี้

ชิบ จิตนิยม (2534) ศึกษาเรื่อง “ความต้องการข่าวสาร การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจของกลุ่มประชาชนผู้ใช้บริการเคเบิลทีวี” ศึกษาเฉพาะกรณีสมาชิกของ บริษัทอินเตอร์เนชั่นแนล บรอดคาสติง คอร์ปอเรชั่น จำกัด (ไอทีวี) พบว่า ระดับการศึกษาซึ่งเป็นตัวแปรด้านคุณลักษณะทางประชากรและสังคมเพียง ตัวแปรเดียวที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับชมรายการทางไอพีซี โดยผู้ที่มีระดับการศึกษาสูงมีแนวโน้มในการชมรายการของทางไอพีซี มากกว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับต่ำ นอกจากนี้ผลการวิจัยยังพบว่า การคาดหวังผลตอบแทนความพึงพอใจไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับชมรายการของสมาชิกไอพีซี และเมื่อวิเคราะห์การจัดลำดับของปัจจัยทางด้านลักษณะประชากรแล้วพบว่า การศึกษาเป็นตัวแปรที่มีความสำคัญมากที่สุด ส่วนปัจจัยทางการคาดหวังผลตอบแทนความพึงพอใจเพื่อการนำข่าวสารไปสนทนากับผู้อื่นเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลมากที่สุดในการทำนายพฤติกรรมการรับชมรายการของทางไอพีซี ส่วนเหตุผลสำคัญในการตัดสินใจเป็นสมาชิกของไอพีซี เนื่องจากทางไอพีซี มีรายการต่างๆ ที่น่าสนใจให้เลือกชมมากเป็นอันดับหนึ่ง ส่วนเหตุผลรองมา คือ โอกาสรับข่าวสารที่ทันต่อเหตุการณ์ และเมื่อรายการโทรทัศน์ปกติตามลำดับ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะรับชมรายการของไอพีซีทุกวัน แต่ปริมาณการรับชมใกล้เคียงกับการรับชมโทรทัศน์ปกติ สมาชิกส่วนใหญ่มีความคาดหวังผลตอบแทนความพึงพอใจในการรับชมสูงถึง 95.2 เปอร์เซนต์ โดยมีความคาดหวังเพื่อติดตามข่าวสารมากที่สุด

ชิตติมา ปิยะศิริศิลป์ (2544) ศึกษาเรื่อง “พฤติกรรม การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจของผู้ชมรายการสายตรงไอทีวี” พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความพึงพอใจอย่างมาก ในด้านเนื้อหาของรายการข่าวที่เสนออยู่ในความสนใจและทันต่อเหตุการณ์มากที่สุด ส่วนในด้านของผู้ดำเนินรายการสามารถใช้คำถามได้ตรงประเด็นทำให้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความพึงพอใจอย่างมาก ส่วนการใช้ประโยชน์จากข่าวสาร กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับประโยชน์ในด้านการรับข่าวสาร ความเคลื่อนไหวเหตุการณ์ต่างๆ ในสังคมในระดับมาก สำหรับการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ตัวแปรทางด้านลักษณะทางประชากร คือ ผู้ที่มีสถานะภาพการสมรสที่แตกต่างกันจะมีการใช้ประโยชน์

นอกจากนี้ ลักษณะทางประชากร ในด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ อาชีพ และสถานภาพสมรส ไม่มีผลกับความพึงพอใจด้านเนื้อหารายการ และไม่มีผลกับความพึงพอใจโดยรวม ส่วนพฤติกรรมในการรับชม ในด้านเหตุผลที่รับชม ผู้ที่ร่วมชมด้วย สถานที่ที่เปิดรับชม การแสดง ปฏิกริยา และวิธีการแสดงปฏิกริยานั้น ไม่มีผลต่อการใช้ประโยชน์ และไม่มีกับความพึงพอใจด้านเนื้อหารายการ และความพึงพอใจโดยรวมแต่ในขณะที่พฤติกรรมด้านความถี่ในการรับชม และระยะเวลาในการชมนั้น มีผลต่อการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจในด้านเนื้อหารายการ และความพึงพอใจโดยรวม

วิทยา เกียวกุล (2538) ศึกษาเรื่อง “การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการเปิดรับรายการข่าวทางโทรทัศน์ของประชาชนใน กทม.” พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ ด้านเพศ การศึกษา อาชีพ รายได้ที่แตกต่างกันนั้นจะมีการเปิดรับรายการข่าวทางโทรทัศน์ และการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจที่แตกต่างกัน คือ เพศหญิง จะดูรายการข่าวมากกว่าเพศชาย อันเนื่องมาจากมีเวลาว่างมากกว่า นอกจากนี้ผู้ที่มีการศึกษาสูงก็จะเปิดรับชมรายการข่าวมากกว่า และเปิดรับชมรายการข่าวทำให้เกิดการนำไปใช้ประโยชน์และความพึงพอใจที่ได้รับจากการชมที่แตกต่างกัน โดยประชาชนที่มีการเปิดรับชมรายการข่าวทางโทรทัศน์มากก็จะมี การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจต่อข่าวสารที่ได้รับมากเช่นกัน ส่วนประชาชนที่มีความพึงพอใจในระดับปานกลางและนำสิ่งที่ได้รับจากการชมรายการข่าวไปใช้ประโยชน์ในด้านต่างๆ ในระดับปานกลางเช่นกัน

ศุภววรรณ สัจจพงษ์ (2532) ศึกษาเรื่อง “ความน่าเชื่อถือของแหล่งสาร ความคาดหวัง ผลตอบแทน ความพึงพอใจ และพฤติกรรมการรับฟังข่าวสารของประชาชนกรุงเทพมหานคร” พบว่า รายการข่าวทั้ง 4 ภาค ของสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย ช่วงข่าวภาค 7 โมงเช้า เป็นช่วงข่าวที่มีผู้ฟังมากที่สุด ส่วนข่าวภาค 2 ทุ่มมีจำนวนผู้ฟังน้อยที่สุดทางสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย ได้รับการประเมินว่า มีความน่าเชื่อถือสูงในฐานะที่เป็นแหล่งข่าวเพราะคุณสมบัติสำคัญ คือการนำเสนอข่าวได้รวดเร็วทันต่อเหตุการณ์กว่าสื่ออื่นๆ การให้ข้อมูลที่ถูกต้องเชื่อถือได้ และความปลอดภัยในการนำข้อมูลข่าวสารที่ได้รับไปพูดคุย โดยไม่ต้องกลัวว่าจะมีความผิด ส่วนคุณสมบัติที่ทำให้ได้รับความเชื่อถือต่ำ คือ การขาดความกล้าหาญที่จะนำเสนอข่าวเพื่อผดุงความยุติธรรมของสังคม ความไม่สามารถในการรายงานข่าวได้อย่างละเอียดเจาะลึก และการเสนอข่าวแบบ ไม่ตรงไปตรงมาตามข้อเท็จจริง นอกจากนี้ผู้ฟังที่มีเชื่อถือต่อสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยในฐานะแหล่งข่าวสาร มีแนวโน้มที่จะรับฟังรายการข่าวของทางสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยมาก อันเนื่องจากผู้ฟังมีความเชื่อถือในแหล่งข่าว รูปแบบการนำเสนอที่น่าสนใจรวดเร็วทันต่อเหตุการณ์

ศุภววรรณ จรูญเมธา (2538, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่ทำให้ประชาชนรับฟังรายการข่าววิทยุในลักษณะสนทนาข่าว ศึกษาเฉพาะกรณี: รายการวิทยุเนชั่นนิวส์ทอล์ค” พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่มีลักษณะประชากรศาสตร์ ที่เป็นเพศชาย มีอายุในระดับวัยทำงาน มีรายได้ค่อนข้างสูง มีอาชีพมั่นคง และเป็นอาชีพที่ต้องพบปะผู้คนอยู่เป็นประจำ มีรถยนต์เป็นพาหนะ และ

ฟังรายการเนชั่นนิวส์ทอล์คขณะขับรถและที่บ้าน เป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีความสนใจในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคม ซึ่งผลสรุปปัจจัยทางด้านรายได้ มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการรับฟังรายการ ส่วนปัจจัยทางด้านอายุ ความพึงพอใจ และการใช้ประโยชน์จากข่าวที่ได้รับจากการฟังรายการ มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการเปิดรับฟังรายการเนชั่นนิวส์ทอล์ค

นิลาวัณย์ พาณิชย์รุ่งเรือง (2540, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง “ความน่าเชื่อถือและความพึงพอใจที่มีต่อรายการข่าวภาคค่ำทางโทรทัศน์ทั้ง 5 ช่อง (3, 5, 7, 9, 11) ของประชาชนในกรุงเทพมหานคร” พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์ ด้านเพศ อายุ การศึกษา ที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อความเชื่อถือและความพึงพอใจที่มีต่อรายการข่าวภาคค่ำ แต่ในขณะที่ปัจจัยทางด้านอาชีพ ที่แตกต่างกัน มีผลต่อความน่าเชื่อถือ แต่ไม่มีผลต่อความพึงพอใจที่มีต่อรายการข่าวภาคค่ำ สำหรับผลวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างชอบชมรายการข่าวภาคค่ำของทางช่อง 7 มากที่สุด คือ ร้อยละ 66.5 รองลงมาคือ ช่อง 3 ร้อยละ 25.3 , ช่อง 5 ร้อยละ 4.2 , ช่อง 9 ร้อยละ 3.5 และช่อง 11 ร้อยละ 0.5 นอกจากนี้ยังพบว่า การปรับเปลี่ยนเวลาออกอากาศ รูปแบบ และวิธีการนำเสนอรายการข่าว มีผลกระทบต่อความเชื่อถือ และความพึงพอใจของประชาชน โดยผู้รับสารจะมีความเชื่อถือและความพึงพอใจของแต่ละสถานีแตกต่างกันไป

สรัญญา ยุทธสารประสิทธิ์ (บทคัดย่อ : 2542) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบกระบวนการคัดเลือกและจัดลำดับความสำคัญของข่าวโทรทัศน์ภาคค่ำ ของสถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5 และสถานีวิทยุโทรทัศน์ไอทีวี พบว่า ลักษณะการบริหารและลักษณะองค์กรที่ต่างกัน มีผลทำให้นโยบายการผลิตข่าวของสถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5 และสถานีวิทยุโทรทัศน์ไอทีวีแตกต่างกันเนื่องจากสถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5 มีการบริหารงานเป็นแบบราชการ จึงต้องเสนอข่าวที่มีความเป็นราชการสูง และต้องคำนึงถึงผลกระทบที่จะตามมาสู่หน่วยงานโทรทัศน์ไอทีวีที่มีการบริหารงานแบบเอกชนจึงมุ่งเน้นการเสนอข่าวที่มีชีวิตชีวมีสีสัน เป็นข่าวที่มีผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของประชาชนและความสนใจของประชาชน การเสนอข่าวจะต้องสะท้อนให้เห็นสภาพสังคมในขณะนั้น ความแตกต่างของนโยบายของสถานีช่อง 5 เน้นเสนอข่าวแบบราชการ สนับสนุนกิจกรรมของรัฐบาลและของกองทัพ หลีกเลี่ยงการวิพากษ์วิจารณ์ทางการเมือง การคัดเลือกข่าวต้องขึ้นอยู่กับหัวหน้าฝ่ายข่าวเป็นผู้พิจารณา ก่อนถูกนำเสนอ ส่วนการจัดความสำคัญของข่าวต้องสอดคล้องกับนโยบายผลิตข่าว แตกต่างจากข่าวไอทีวี ต้องการเสนอข่าวที่มีผลกระทบต่อความเป็นอยู่และความสนใจของประชาชน และสะท้อนให้เห็นปัญหาของสังคม การคัดเลือกข่าวจะพิจารณาร่วมกันของหลาย ๆ ฝ่าย ส่วนการจัดลำดับความสำคัญต้องสอดคล้องกับนโยบายการผลิตข่าว

ศรित्र วุฒิทวี (บทคัดย่อ : 2542) ได้ทำการศึกษา การสำรวจพฤติกรรมการรับชม และความพึงพอใจของผู้ชมในกรุงเทพมหานครต่อรายการข่าวภาคค่ำของสถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 7 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ชมรายการช่วงแรก มีความพึงพอใจในข่าวอาชญากรรม สก๊อปข่าว และข่าวกีฬาในระดับมาก กลุ่มตัวอย่างข่าวช่องที่สอง คือ มีความพึงพอใจในข่าวกีฬา สก๊อปข่าว และข่าวอาชญากรรม ส่นระดับมาก

พัชรินทร์ เศวตสุทธิพันธ์ (บทคัดย่อ : 2536) ได้ศึกษาเรื่อง การสำรวจทัศนคติและพฤติกรรมการเลือกชมรายการข่าวโทรทัศน์ของผู้ชมในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความสนใจข่าวสารจากรายการข่าวทางโทรทัศน์ และมีความต้องการข่าวสารจากรายการข่าวโทรทัศน์ประจำวัน รวมทั้งมีความจำเป็นต้องใช้ข่าวจากรายการข่าวโทรทัศน์ในชีวิตประจำวัน โดยข่าวสารที่จำเป็นต้องใช้ 5 อันดับแรก คือ ข่าวการเมือง ข่าวสังคม ข่าวเศรษฐกิจ ข่าวต่างประเทศ และข่าวกีฬา ส่วนสาเหตุและความจำเป็นในการเลือกชมรายการข่าทางโทรทัศน์นั้นก็เพื่อติดตามข่าวสารมากที่สุด รองลงมาคือเพื่อผ่อนคลายอารมณ์ และเพื่อนำไปสนทนากับผู้อื่นตามลำดับ ในส่วนการใช้ประโยชน์นั้น พบว่ากลุ่มตัวอย่างนำรายการข่าวโทรทัศน์ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันมากที่สุด รองลงมาเพื่อเพิ่มพูนความรู้ และนำไปสนทนากับบุคคลอื่น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเชื่อถือข่าวโทรทัศน์ แต่มีความเห็นว่าควรปรับปรุงการเสนอข่าวให้ดียิ่งขึ้นทั้งทางด้านเนื้อหาข่าว ประเภทและปริมาณของข่าว วิธีการนำเสนอ ตลอดจนการอ่านข่าวของผู้ประกาศข่าวให้ถูกต้องชัดเจนตามอักขระภาษาไทย สำหรับเหตุผลการเลือกรับชมรายการข่าวโทรทัศน์จากสถานีโทรทัศน์ช่องต่าง ๆ ส่วนใหญ่เลือกชมเพราะรายการนำเสนอดี รองลงมาคือเนื้อหาของข่าวดี และสถานีโทรทัศน์ที่กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่าเสนอข่าวในประเทศได้ดีที่สุด สถานีโทรทัศน์ช่อง 7 รองลงมาคือสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 ตามลำดับ

จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ที่แตกต่างกันมีความต้องการข่าวสารจากรายการโทรทัศน์เป็นประจำทุกวันไม่แตกต่างกัน เพศและรายได้ที่แตกต่างกันมีความเชื่อถือข่าวโทรทัศน์ไม่แตกต่างกัน ส่วนอายุ ระดับการศึกษา และอาชีพที่แตกต่างกัน มีความเชื่อถือข่าวโทรทัศน์แตกต่างกัน และเพศ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมเปิดโทรทัศน์ไม่แตกต่างกัน ส่วนอายุที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวโทรทัศน์ที่แตกต่างกัน

ฐิตินัน บุญภาพ (บทคัดย่อ : 2543) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องวิสัยทัศน์โทรทัศน์ไทยหลังปี ค.ศ. 2000 (พ.ศ. 2543-2568) พบว่า ภาพรวมของรายการโทรทัศน์ในอนาคตน่าจะมีการเปลี่ยนแปลงที่ดีเกิดขึ้นคือ รายการโทรทัศน์ประเภทสาระจะเพิ่มจำนวนขึ้นในระดับหนึ่ง ตามความต้องการของคนดูผู้ชมในอนาคตที่ต้องการสารประโยชน์จากรายการโทรทัศน์มากขึ้น นอกจากนี้เมื่อเศรษฐกิจกลับมาฟื้นอีกครั้ง ผู้สนับสนุนรายการจะหันมาให้ความสนใจและให้เงินสนับสนุนรายการประเภทสาระมากขึ้น สำหรับรายการโทรทัศน์ประเภทสระบันเทิง (Info-trainmen) เป็นรูปแบบรายการโทรทัศน์อีกประเภทหนึ่งที่มีแนวโน้มว่าจะได้รับความนิยมจากผู้ดูผู้ชมในประเทศไม่น้อย ส่วนรูปแบบรายการโทรทัศน์ใหม่ๆ ที่จะเกิดขึ้น และได้รับความนิยมในอนาคต ได้แก่ รายการพูดคุยเชิงสาระ (Talk Show) รายการที่มีการกำหนดกลุ่มเป้าหมายชัดเจน (Segmentation) และรายการที่ผู้ผลิตสินค้าผลิตขึ้นเอง (Sponsor) อย่างไรก็ตาม รายการโทรทัศน์ส่วนใหญ่ยังเน้นหนักไปที่รายการบันเทิง

งานวิจัยต่างประเทศ

พาล์มกรีนและเรย์เบิร์น(Palmgreen and Rayburn. 1979:155-188) ได้วิจัยเกี่ยวกับการใช้สื่อเพื่อประโยชน์และความพึงพอใจในการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ โดยการศึกษาความคาดหวังและความพึงพอใจในการชมโทรทัศน์ด้านการศึกษาในรัฐเคนตักกี ด้วยการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 526 คนโดยวัดค่าความคาดหวังจากการดูโทรทัศน์ว่า รายการโทรทัศน์จะช่วยผ่อนคลายความเครียด ช่วยให้เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ช่วยในการเป็นสื่อสัมพันธ์ ช่วยให้ลืมปัญหาต่าง ๆ ช่วยฆ่าเวลา เป็นเพื่อนแก้เหงา และเพื่อความบันเทิง

เวนเนอร์ (Wenner. 1986) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับความคาดหวังหรือความพึงพอใจที่ได้รับ (Gratification obtained) จากการชมรายการโทรทัศน์ โดยวัดค่าการใช้สื่อเพื่อประโยชน์และความพึงพอใจในด้านการต้องการเฝ้าสังเกต เพื่อติดตามข่าวสาร (Surveillance) ด้านความบันเทิง/พักผ่อนคลายใจ (Entertainment Diversion) การใช้ประโยชน์ระหว่างบุคคล (Interpersonal Utility) ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมโดยอ้อม (Parasocial Interaction) รวม 12 รายการ (Statements) ข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ สุ่มตัวอย่างผู้ชมโทรทัศน์จากเมืองไอโอวา รัฐไอโอวา จำนวน 306 คน พบว่าความพึงพอใจที่ได้รับจากการชมโทรทัศน์มีความสัมพันธ์กับความคาดหวังในเรื่องเดียวกัน และไม่มีความสัมพันธ์กับความคาดหวังในเรื่องต่างกัน

ชรัมม์และไวท์ (Schram and White. 1949) ซึ่งศึกษาการเปิดรับสารของผู้รับสารและสังคมอเมริกันพบว่าผู้ที่มีรายได้สูงมักจะเป็นผู้นิยมเปิดรับสิ่งพิมพ์และนิยมเนื้อหาที่ค่อนข้างหนัก ไม่ค่อยสนใจเนื้อหาด้านความบันเทิง

แมคเนลลี่และคณะ (McNelly and others. 1968) ซึ่งศึกษาเรื่อง “Cosmopolitan media usage in the Diffusion of international affairs news” พบว่าคนมีฐานะดีและการศึกษาสูงเป็นกลุ่มที่ได้รับข่าวสารที่มีเนื้อหาสาระจากสื่อมวลชนมากที่สุด

กรีนเบิร์กและคুমاتا (Greenberg and Kumata. 1968) ซึ่งศึกษาเรื่อง “National sample predictors of mass media use” พบว่าผู้รับสารที่มีรายได้สูง และมีการศึกษาสูง จะอ่านหนังสือพิมพ์มาก

ทฤษฎีที่นำมาอ้างอิงในเรื่องของความพึงพอใจ ผู้วิจัยอ้างอิงถึงทฤษฎีของศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2539 : 365) ที่กล่าวว่า ความพึงพอใจ คือ การจูงใจเป็นสิ่งเร้าและความพยายามที่จะตอบสนองความต้องการ ดังนั้นการจูงใจเป็นสิ่งเร้าเพื่อให้ได้ผลลัพธ์ คือ ความพึงพอใจนั่นเอง ส่วนสาธิตา สุวงศ์เดชา (2542 : 5) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกหรือทัศนคติทางบวกและทางลบของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อสิ่งนั้นสามารถตอบสนองความต้องการแก่บุคคลนั้น แต่ทั้งนี้ความพึงพอใจของบุคคลย่อมแตกต่างกันขึ้นอยู่กับค่านิยมและประสบการณ์ที่ได้รับ โดยนำทฤษฎีความพึงพอใจข้างต้นมาวัดความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” ในด้านวิธีการนำเสนอ ด้านผู้ดำเนินรายการ/ผู้ประกาศข่าว และ ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม

ซึ่งถือว่าปัจจัยทั้ง 3 ด้านนี้ เป็นสิ่งเร้าเพื่อให้ผู้ชมแสดงความรู้สึกในทางบวกหรือลบนั้นคือระดับความพึงพอใจ โดยแบ่งสเกลออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ พอใจมาก พอใจ เฉยๆ ไม่พอใจ และไม่พอใจอย่างมาก

ทฤษฎีที่นำมาอ้างอิงในเรื่องของทัศนคติ ผู้วิจัยอ้างอิงถึงทฤษฎีของศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2542 : 76) ได้ให้ความหมายไว้ว่า คือ ความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือความโน้มเอียงที่เกิดจากการเรียนรู้ในการตอบสนองต่อสิ่งกระตุ้น โดยทัศนคติมีองค์ประกอบ 3 ส่วนคือ ส่วนของความเข้าใจ (Cognitive component) ส่วนของความรู้สึก (Affective component) และ ส่วนของพฤติกรรม (Behavior component) โดยนำทฤษฎีทัศนคติข้างต้นมาวัดความรู้สึกนึกคิดของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” ในด้านความน่าเชื่อถือของแหล่งข่าว ด้านคุณค่าของข่าวที่นำเสนอ และด้านการเลือกสรรข่าว โดยแบ่งสเกลออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย เฉยๆ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ทฤษฎีที่นำมาอ้างอิงตัวแปรด้านประชากรศาสตร์ ผู้วิจัยอ้างอิงถึงแนวความคิดการวิเคราะห์ผู้รับสารตามลักษณะทางประชากรศาสตร์ ของปรมะ สตะเวทิน (การสื่อสารมวลชน : 105) โดยตัวแปรประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ส่วนบุคคล โดยมีสมมติฐานว่ามวลชนผู้รับสารที่อยู่ในกลุ่มลักษณะทางประชากรศาสตร์ต่างกันจะมีลักษณะทางจิตวิทยาต่างกัน

นอกจากนี้ยังอ้างอิงถึงแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากสื่อมวลชนแนวความคิดเรื่องข่าว ความน่าเชื่อถือของแหล่งสารและแหล่งข่าว ทฤษฎีเกี่ยวกับการเลือกสรรข่าวสารและแสวงหาข่าวสาร แนวความคิดเกี่ยวกับการวัดพฤติกรรมการเปิดรับสารจากสื่อมวลชน แนวคิดเกี่ยวกับบุคลิกภาพ รวมถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าประกอบการทำวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องข้างต้นมาใช้ในการอ้างอิงและเป็นแนวทางในการกำหนดตัวแปรในกรอบแนวคิดด้านข้อมูลส่วนบุคคล กรอบแนวความคิดด้านความพึงพอใจและการใช้ประโยชน์จาก “จุมกมด” กรอบแนวคิดด้านทัศนคติที่มีต่อความน่าเชื่อถือของรายการ “จุมกมด” และกรอบแนวคิดด้านแนวโน้มในการชมรายการ “จุมกมด” เพื่อศึกษาความพึงพอใจและแนวโน้มการชมรายการ “จุมกมด” ของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อที่สถานีโทรทัศน์จะนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ไปใช้ในการจัดทำรูปแบบการรายงานข่าว การจัดตารางเวลาของรายการข่าวให้เหมาะสมกับผู้ชม ตลอดจนใช้คัดเลือกผู้ประกาศข่าวให้มีบุคลิกภาพที่เป็นที่ต้องการของผู้ชม ซึ่งจะทำให้สถานีโทรทัศน์สามารถเสนอรายการข่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เรื่อง “ความพึงพอใจและแนวโน้มการชมรายการ “จุมกมด” ของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร (Population)

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ ประชากรที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่เคยชมรายการ “จุมกมด” และมีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป เนื่องจากประชากรกลุ่มนี้เป็นผู้ที่มีสิทธิเลือกตั้งได้ตามกฎหมาย แสดงให้เห็นถึงวุฒิภาวะในการพิจารณา การตัดสินใจ และการมีบทบาทในสังคม และเนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ไม่ทราบจำนวนประชากรที่เคยรับชมรายการ “จุมกมด” ที่แท้จริงจึงคำนวณหากลุ่มตัวอย่างแบบไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน (Non Probability Sampling) (กัลยา วิณิชย์บัญชา. 2545 : 26)

$$n = \frac{Z^2}{4 E^2}$$
$$= \frac{(1.96)^2}{4(.05)^2} = 384.16$$

ในที่นี้ $Z_{.0975} = 1.96$, $e = 0.05$

- n = จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
- Z = ค่าปกติมาตรฐานที่ได้จากตารางการแจกแจงแบบปกติมาตรฐาน ซึ่งขึ้นอยู่กับระดับความเชื่อมั่นที่กำหนดคือ 95%
- E = ความคาดเคลื่อนในการประมาณสัดส่วนประชากรทั้งหมด (p) ที่ยอมรับได้ที่ 5%

กลุ่มตัวอย่างที่ควรใช้ในการวิจัยครั้งนี้เท่ากับ 385 คน เพื่อความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น จึงเห็นสมควรเพิ่มจำนวนตัวอย่างอีก 5% รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้ทั้งสิ้น จำนวน 400 ตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง (Sample)

ในการเลือกกลุ่มตัวอย่าง เพื่อใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกตัวอย่างโดยมีขั้นตอน ดังนี้ คือ

ขั้นตอนที่ 1 การสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) ผู้วิจัยใช้การเลือกจาก 12 กลุ่มการปกครอง ซึ่งประกอบด้วย 50 เขต ดังนี้

กลุ่มการปกครอง	เขต	รวม
กลุ่ม กท.1 (กลุ่มรัตนโกสินทร์)	ดุสิต , ป้อมปราบศัตรูพ่าย , พระนคร , สัมพันธวงศ์	4 เขต
กลุ่ม กท.2 (กลุ่มลุมพินี)	บางรัก , ปทุมวัน , วัฒนา , สาทร	4 เขต
กลุ่ม กท.3 (กลุ่มวิภาวดี)	จตุจักร , ดินแดง , บางซื่อ , พญาไท , ราชเทวี , ห้วยขวาง	6 เขต
กลุ่ม กท.4 (กลุ่มเจ้าพระยา)	คลองเตย , บางคอแหลม , บางนา , พระโขนง , ยานนาวา	5 เขต
กลุ่ม กท.5 (กลุ่มกรุงธนบุรี)	คลองสามวา , ธนบุรี , บางกอกใหญ่ , บางกอกน้อย , บางพลัด	5 เขต
กลุ่ม กท.6 (กลุ่มตากสิน)	จอมทอง , ภาษีเจริญ , ราษฎร์บูรณะ	3 เขต
กลุ่ม กท.7 (กลุ่มพระนครเหนือ)	ดอนเมือง , บางเขน , ลาดพร้าว , สายไหม , หลักสี่	5 เขต
กลุ่ม กท.8 (กลุ่มบวรพา)	คันนายาว , บางกะปิ , บึงกลุ่ม , วังทองหลาง , สวนหลวง , สะพานสูง	6 เขต
กลุ่ม กท.9 (กลุ่มรัตนโกสินทร์)	คลองสามวา , หนองจอก	2 เขต
กลุ่ม กท.10 (กลุ่มศรีนครินทร์)	ประเวศ , มีนบุรี , ลาดกระบัง	3 เขต
กลุ่ม กท.11 (กลุ่มมหาสวัสดิ์)	ตลิ่งชัน , ทวีวัฒนา , บางแค , หนองแขม	4 เขต
กลุ่ม กท.12 (กลุ่มสนามชัย)	บางขุนเทียน , บางบอน , ทุ่งครุ	3 เขต
	รวม	50 เขต

ผู้วิจัยจับฉลากกลุ่มการปกครองมา 6 กลุ่ม และจับฉลากเขตจากแต่ละกลุ่มการปกครองกลุ่มละ 1 เขตดังนี้

1. กลุ่มลุมพินี	เขตปทุมวัน	2. กลุ่มวิภาวดี	เขตห้วยขวาง
3. กลุ่มเจ้าพระยา	เขตบางนา	4. กลุ่มพระนครเหนือ	เขตลาดพร้าว
5. กลุ่มบวรพา	เขตสวนหลวง	6. กลุ่มศรีนครินทร์	เขตประเวศ

ขั้นตอนที่ 2 การเลือกตัวอย่างแบบกำหนดโควตา (Quota Sampling) จากกลุ่มตัวอย่างขั้นที่ 2 เพื่อให้ได้จำนวนตัวอย่างที่จะทำการเก็บข้อมูลในแต่ละเขต ที่ได้เลือกไว้ในขั้นที่ 2 โดยการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างในแต่ละเขตที่ถูกเลือก ให้มีจำนวนเท่ากันดังนี้

$$\text{ขนาดของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละสถานที่} = \frac{\text{ขนาดของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด}}{\text{จำนวนเขตที่ถูกเลือก}}$$

$$\text{ขนาดของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละสถานที่} = \frac{400}{6} = 67 \text{ ตัวอย่าง}$$

ดังนั้นขนาดของกลุ่มตัวอย่างของแต่ละเขตที่ถูกเลือก คือ 4 เขตแรกเท่ากับ 67 คน และ 2 เขตหลังเท่ากับ 66 คน

ขั้นตอนที่ 3 การเลือกตัวอย่างแบบสะดวก (Convenience Sampling) ในการพิจารณาเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยคัดเลือกเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป และเคยชมรายการ “จุมกมด” ในการคัดเลือกสถานที่ที่จะเก็บกลุ่มตัวอย่างในแต่ละเขตโดยไม่ระบุสถานที่ใดสถานที่หนึ่งในเขตนั้น ๆ แต่จะเลือกเก็บตามสถานที่ แหล่งชุมชน ที่มีประชากรอยู่จำนวนมากและพร้อมที่จะให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ข้อมูลประกอบด้วย 2 ส่วน คือ

1. ข้อมูลหัตถิยภูมิ เป็นการค้นคว้าข้อมูลจากเอกสารที่สามารถอ้างอิงได้ ผลงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการสร้างแบบสอบถาม

2. ข้อมูลปฐมภูมิ เป็นการนำข้อมูลจากผู้ชมที่ชมรายการ “จุมกมด” จากการตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง (Self – Respond Questionnaire) โดยนำข้อมูลจากแบบสอบถามเพื่อวัดความพึงพอใจและแนวโน้มของผู้ชมรายการ “จุมกมด” จากแบบสอบถามที่สร้างขึ้น

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลครั้งนี้ ใช้ในการวัดความพึงพอใจและแนวโน้มการชมรายการ “จุมกมด” ของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานคร แบบสอบถามที่สร้างขึ้นนั้นแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามด้านข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยเป็นคำถามแบบให้เลือกตอบเพียงคำตอบเดียว ได้แก่

1) เพศ เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)

2) อายุ เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale) เป็นการกำหนดช่วงอายุของผู้ชม ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้กำหนดอายุของผู้ตอบแบบสอบถามตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป โดยแบ่งออกเป็น 5 ช่วง (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. 2542 : 110) ดังสูตรต่อไปนี้

$$\text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} = \frac{\text{ข้อมูลที่มีค่าสูงสุด} - \text{ข้อมูลที่มีค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

$$\text{ช่วงอายุ} = \frac{60 - 18}{5} = \frac{42}{5} = 8.4 \text{ ปี หรือ } 8 \text{ ปี}$$

ตารางแสดงช่วงอายุของกลุ่มตัวอย่าง

(1) 18 - 25 ปี	(2) 26 - 33 ปี
(3) 34 - 41 ปี	(4) 42 - 49 ปี
(5) 50 ปีขึ้นไป	

- 3) สถานภาพสมรส เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)
 - 4) ระดับการศึกษา เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale)
 - 5) อาชีพ เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)
 - 6) รายได้ต่อเดือน เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale)
- เนื่องจากประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร (สำนักงานสถิติแห่งชาติ. 2545) ประกอบด้วยบุคคลหลากหลายสถานภาพและอาชีพ จึงได้กำหนดรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ต่ำกว่า 5,000 บาท ถึง 35,000 บาทขึ้นไป เป็นการกำหนดช่วงรายได้ ดังแสดงในตารางกำหนดรายได้

ตารางแสดงช่วงรายได้ของกลุ่มตัวอย่าง

(1) ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท	(2) 5,001 - 15,000 บาท
(3) 15,001 - 25,000 บาท	(4) 25,001 - 35,000 บาท
(5) 35,000 บาทขึ้นไป	

- 7) จำนวนวันเฉลี่ยต่อสัปดาห์ในการชมรายการ “จุมกมด” เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทอัตราภาคชั้น (Ratio Scale)
- 8) ช่วงเวลาประจำที่ชมรายการ “จุมกมด” เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทอัตราภาคชั้น (Ratio Scale)

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” ในลักษณะต่าง ๆ 4 ด้านดังนี้คือ ด้านเนื้อหารายการ ด้านการนำเสนอ ด้านผู้ดำเนินรายการ/ผู้ประกาศข่าว ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม จำนวน 33 ข้อ เป็นการให้คะแนนแบบ Likert (Summated Rating Method : The Likert Scale) โดยมีสเกลอยู่ 5 ระดับ จัดเป็นข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval Scale) ดังนี้

ระดับความพึงพอใจ

ระดับ 5	หมายถึง	พอใจมาก
ระดับ 4	หมายถึง	พอใจ
ระดับ 3	หมายถึง	เฉย ๆ
ระดับ 2	หมายถึง	ไม่พอใจ
ระดับ 1	หมายถึง	ไม่พอใจอย่างมาก

เกณฑ์เฉลี่ยระดับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อรายการ “จุมกมด”

คะแนนเฉลี่ย	4.21 – 5.00	หมายถึง	ผู้ชมมีความพึงพอใจรายการ “จุมกมด” ในระดับพอใจมาก
คะแนนเฉลี่ย	3.41 – 4.20	หมายถึง	ผู้ชมมีความพึงพอใจรายการ “จุมกมด” ในระดับพอใจ
คะแนนเฉลี่ย	2.61 – 3.40	หมายถึง	ผู้ชมมีความพึงพอใจรายการ “จุมกมด” ในระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.81 – 2.60	หมายถึง	ผู้ชมมีความพึงพอใจรายการ “จุมกมด” ในระดับไม่พอใจ
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 1.80	หมายถึง	ผู้ชมมีความพึงพอใจรายการ “จุมกมด” ในระดับไม่พอใจอย่างมาก

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับทัศนคติของผู้ชมที่มีต่อความน่าเชื่อถือของรายการ “จุมกมด” ในลักษณะต่าง ๆ 3 ด้านดังนี้คือ ด้านความน่าเชื่อถือของแหล่งข่าว ด้านคุณค่าของข่าวที่นำเสนอ ด้านการเลือกสรรข่าว จำนวน 12 ข้อ เป็นการให้คะแนนแบบ Likert (Summated Rating Method : The Likert Scale) โดยมีสเกลอยู่ 5 ระดับ จัดเป็นข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval Scale) ดังนี้

ระดับทัศนคติ

ระดับ 5	หมายถึง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
ระดับ 4	หมายถึง	เห็นด้วย
ระดับ 3	หมายถึง	เฉย ๆ
ระดับ 2	หมายถึง	ไม่เห็นด้วย
ระดับ 1	หมายถึง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

เกณฑ์เฉลี่ยระดับทัศนคติของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อรายการ “จุมกมด”

คะแนนเฉลี่ย	4.21 – 5.00	หมายถึง	ผู้ชมมีทัศนคติต่อรายการ “จุมกมด” ในระดับดีมาก
คะแนนเฉลี่ย	3.41 – 4.20	หมายถึง	ผู้ชมมีทัศนคติต่อรายการ “จุมกมด” ในระดับดี
คะแนนเฉลี่ย	2.61 – 3.40	หมายถึง	ผู้ชมมีทัศนคติต่อรายการ “จุมกมด” ในระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.81 – 2.60	หมายถึง	ผู้ชมมีทัศนคติต่อรายการ “จุมกมด” ในระดับไม่ดี
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 1.80	หมายถึง	ผู้ชมมีทัศนคติต่อรายการ “จุมกมด” ในระดับไม่ดีอย่างมาก

ส่วนที่ 4 เป็นคำถามเกี่ยวกับแนวโน้มการชมรายการ “จุมกมด” ของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 3 ข้อ

ข้อที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับการแนะนำ ชักชวน ให้ผู้อื่นชมรายการ “จุมกมด” แบ่งสเกลออกเป็น 5 ระดับ เป็นการให้คะแนนแบบ Semantic Differential (นราศรี ไววนิชกุล. 2545 : 123)

ระดับของการแนะนำ ชักชวน

ระดับ 5	หมายถึง	แนะนำ ชักชวน แน่นนอน
ระดับ 4	หมายถึง	แนะนำ ชักชวน
ระดับ 3	หมายถึง	ไม่แน่ใจ
ระดับ 2	หมายถึง	ไม่แนะนำ ไม่ชักชวน
ระดับ 1	หมายถึง	ไม่แนะนำ ไม่ชักชวน แน่นนอน

เกณฑ์เฉลี่ยระดับการแนะนำ ชักชวน ผู้อื่นให้ชมรายการ “จุมกมด” ของผู้ชมที่เคยชมรายการ “จุมกมด”

คะแนนเฉลี่ย	4.21 – 5.00	หมายถึง	การแนะนำ คือชักชวนแน่นนอน
คะแนนเฉลี่ย	3.41 – 4.20	หมายถึง	การแนะนำ คือชักชวน
คะแนนเฉลี่ย	2.61 – 3.40	หมายถึง	การแนะนำ คือไม่แน่ใจ
คะแนนเฉลี่ย	1.81 – 2.60	หมายถึง	การแนะนำ คือไม่ชักชวน
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 1.80	หมายถึง	การแนะนำ คือไม่ชักชวนแน่นนอน

ข้อที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับในอนาคตท่านจะใช้ระยะเวลาในการชมรายการ “จุมกมต” ต่อครั้ง เพิ่มขึ้นหรือลดลง แบ่งสเกลออกเป็น 5 ระดับ เป็นการให้คะแนนแบบ Semantic Differential (นราศรี ไวนิชกุล. 2545 : 123)

ระดับแนวโน้มการใช้เวลาในการชม

ระดับ 5	หมายถึง	ใช้มากขึ้น
ระดับ 4	หมายถึง	ใช้
ระดับ 3	หมายถึง	ไม่แน่ใจ
ระดับ 2	หมายถึง	คาดว่าจะน้อยลง
ระดับ 1	หมายถึง	ใช้น้อยลง

เกณฑ์เฉลี่ยระดับคำถามในอนาคตท่านจะใช้ระยะเวลาในการชมรายการ “จุมกมต” เพิ่มขึ้นหรือลดลง

คะแนนเฉลี่ย	4.21 – 5.00	หมายถึง	แนวโน้มใช้ระยะเวลาในการชมมากขึ้น
คะแนนเฉลี่ย	3.41 – 4.20	หมายถึง	แนวโน้มใช้ระยะเวลาในการชม
คะแนนเฉลี่ย	2.61 – 3.40	หมายถึง	แนวโน้มไม่แน่ใจ
คะแนนเฉลี่ย	1.81 – 2.60	หมายถึง	แนวโน้มคาดว่าจะใช้ระยะเวลาในการชมน้อยลง
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 1.80	หมายถึง	แนวโน้มใช้ระยะเวลาในการชมน้อยลง

ข้อที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับในอนาคตท่านคาดว่าจะชมรายการ “จุมกมต” กี่วันต่อสัปดาห์ เป็นคำถามปลายเปิด เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทอัตราภาคชั้น (Ratio Scale)

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาค้นคว้าเอกสาร ทฤษฎี และตำราที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. นำข้อมูลต่าง ๆ จากการศึกษาค้นคว้าสร้างแบบสอบถามและนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม นำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำเสนอคณะกรรมการควบคุมสารนิพนธ์
3. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบที่ได้แก้ไขและเพิ่มเติมแล้วเสนอต่อคณะกรรมการควบคุมสารนิพนธ์ เพื่อขอคำแนะนำและแก้ไขแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 2 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหาให้ได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์ในการเก็บข้อมูล
4. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบและได้แก้ไขเพิ่มเติมแล้วจากคณะกรรมการควบคุมสารนิพนธ์ไปทดลองใช้ (Pre – test) กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน เพื่อทดสอบความเชื่อมั่นโดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์ ครอนบัก อัลฟา (Cronbach's Alpha) (กัลยา วาณิชย์บัญชา. 2546 : 449) ซึ่งได้ค่าสัมประสิทธิ์ครอนบัก อัลฟา เท่ากับ .9735

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ข้อมูลจากเอกสาร ศึกษาจากตำรา เอกสาร บทความ ทฤษฎีหลักการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. ผู้วิจัยจะดำเนินการแจกแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่าง โดยมีการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองเพื่อที่จะสามารถชี้แจงข้อสงสัยของผู้ตอบแบบสอบถามได้ โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 ตัวอย่าง
3. เมื่อผู้วิจัยรวบรวมแบบสอบถามได้ทั้งหมดแล้ว ทำการตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบสอบถาม เพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนต่อไป

4. การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การจัดทำข้อมูล การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้จัดทำข้อมูลโดยดำเนินการตามลำดับดังนี้
 - 1.1 รวบรวมแบบสอบถามที่ได้รับกลับมาแล้ว ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความถูกต้องและสมบูรณ์ของแบบสอบถาม
 - 1.2 ดำเนินการลงรหัส (Coding) เพื่อเปลี่ยนสภาพข้อมูล (Data) เป็นข้อมูล (Information) แล้วนำข้อมูลมาบันทึกลงคอมพิวเตอร์เพื่อประมวลผล
 - 1.3 ประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยโปรแกรม SPSS (Statistical Package for the Social Science) for Window Version 11
2. การวิเคราะห์ข้อมูล การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ดังนี้
 - 2.1 การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Analysis)
 - 2.1.1 ค่าร้อยละ (Percentage) ใช้วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป

$$P = \frac{f \times 100}{n}$$

เมื่อ P แทน ค่าร้อยละ

f แทน ความถี่ที่ต้องการเปลี่ยนแปลงให้เป็นร้อยละ

n แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

2.1.2 สูตรค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic mean หรือ \bar{X}) (ซูศรี วงศ์รัตน์, 2541 : 40)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

2.1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2541 : 65)

$$S = \sqrt{\frac{n \sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ	S	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนกลุ่มตัวอย่าง
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
	$(\sum X)^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
	n	แทน	ขนาดกลุ่มตัวอย่าง

2.2 สถิติที่ใช้ทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

การทดสอบความเชื่อมั่นของชุดคำถามที่ใช้เป็นเครื่องมือเก็บข้อมูล (Reliability of the test) โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2548 : 35) จากสูตร ดังนี้

$$\text{Cronbach's alpha} = \frac{k \text{ Covariance} / \text{Variance}}{1 + (k - 1) \text{ covariance} / \text{variance}}$$

เมื่อ	k	แทน	จำนวนคำถาม
	Covariance	แทน	ค่าเฉลี่ยของค่าแปรปรวนร่วมระหว่างคำถามต่าง ๆ
	variance	แทน	ค่าเฉลี่ยของค่าแปรปรวนของคำถาม

ค่าแอลฟาที่ได้จะแสดงถึงระดับความคงที่ของแบบสอบถามโดยค่าที่ใกล้เคียง 0.6 เป็นต้นไปแสดงว่า ยอมรับว่ามีค่าความเชื่อมั่น

3. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

3.1 สถิติ t - test ใช้สำหรับเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของตัวแปรกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม เพื่อทดสอบความแปรปรวนของประชากรกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2534 : 178) โดยมีสูตรดังนี้

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t - distribution
	\bar{X}_1, \bar{X}_2	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และกลุ่มตัวอย่างที่ 2 ตามลำดับ
	S_1^2, S_2^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และกลุ่มที่ตัวอย่างที่ 2 ตามลำดับ
	n_1, n_2	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และกลุ่มตัวอย่างที่ 2 ตามลำดับ

ในกรณีที่ $S_1^2 = S_2^2$

df แทน ชั้นแห่งความเป็นอิสระ ($n_1 + n_2 - 2$)

ในกรณีที่ $S_1^2 \neq S_2^2$

$$V = \frac{\left[\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2} \right]}{\frac{\left[\frac{S_1^2}{n_1} \right]^2}{n_1 - 1} + \frac{\left[\frac{S_2^2}{n_2} \right]^2}{n_2 - 1}} \quad \text{โดยที่ } V \text{ คือค่าองศาอิสระ}$$

1.2 ทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - Way Analysis of Variance) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2544 : 135) มีสูตรดังนี้

$$F = \frac{MS_b}{MS_w} \quad \text{โดย } df_b = k - 1 \text{ และ } df_w = n_t - k$$

เมื่อ	F	แทน	ค่าสถิติที่จะใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤตจากการแจกแจงแบบ F เพื่อทราบนัยสำคัญ
	MS_b	แทน	ค่าประมาณของความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
	MS_w	แทน	ค่าประมาณของความแปรปรวนภายในกลุ่ม
	k	แทน	จำนวนกลุ่ม
	n_t	แทน	จำนวนสมาชิกในกลุ่มตัวอย่างรวมทั้งหมด
	df_b	แทน	ชั้นความเป็นอิสระของความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
	df_w	แทน	ชั้นความเป็นอิสระของความแปรปรวนภายในกลุ่ม

เมื่อพบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มตัวอย่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจึงทดสอบเป็นรายคู่ โดยการใช้สูตร LSD (Least - Significant Difference) (กัลยา วาณิชย์บัญชา. 2545 : 332 - 333) ดังนี้

$$LSD = t_{1 - \alpha/2, n-k} \sqrt{\frac{2MSE}{n_1}} \quad \text{โดยที่ } n_i \neq n_j \text{ และ } r = n - k$$

เมื่อ	LSD	แทน	ค่าผลต่างนัยสำคัญที่คำนวณได้สำหรับประชากรกลุ่มที่ i และ j
	MSE	แทน	ค่า Mean Square Error จากตารางวิเคราะห์ความแปรปรวน
	MS _w	แทน	ค่าประมาณของความแปรปรวนภายในกลุ่ม
	k	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดสอบ
	n	แทน	จำนวนข้อมูลตัวอย่างทั้งหมด
	α	แทน	ค่าความแปรปรวน

3.3 สถิติอย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ใช้หาค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรสองตัวที่เป็นอิสระต่อกัน เป็นค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสองตัวที่แต่ละตัวต่างมีระดับการวัดของข้อมูลแตกต่างกัน (กัลยา วาณิชย์บัญชา. 2545 : 332 - 333) ดังนี้

$$r_{xy} = \frac{n \sum xy - \sum x \sum y}{\sqrt{\{n \sum x^2 - (\sum x)^2\} \{n \sum y^2 - (\sum y)^2\}}}$$

เมื่อ	r _{xy}	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
	∑x	แทน	ผลรวมของคะแนน X
	∑y	แทน	ผลรวมของคะแนน y
	∑x ²	แทน	ผลรวมของคะแนนชุด X แต่ละตัวยกกำลังสอง
	∑y ²	แทน	ผลรวมของคะแนนชุด X แต่ละตัวยกกำลังสอง
	∑xy	แทน	ผลรวมของผลคูณระหว่าง X และ y ทุกคู่
	n	แทน	จำนวนคนหรือกลุ่มตัวอย่าง

โดยที่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จะมีค่าระหว่าง $-1 < r < 1$

ค่า r เป็น $-$ แสดงว่า x และ y มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม

ค่า r เป็น $+$ แสดงว่า x และ y มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน

ค่า r มีค่าเข้าใกล้ 1 หมายถึง x และ y มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันและมีความสัมพันธ์กันมาก

ค่า r เป็น $-$ แสดงว่า x และ y มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามและมีความสัมพันธ์กันมาก

ถ้า r มีค่าเท่ากับ 0 หมายถึง x และ y ไม่มีความสัมพันธ์กัน

การอ่านค่าความหมายค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

ค่าสัมประสิทธิ์ (r)	0.01 – 0.20	หมายถึง	มีค่าสัมพัทธ์ต่ำ
	0.21 – 0.40	หมายถึง	มีความสัมพันธ์ค่อนข้างต่ำ
	0.41 – 0.60	หมายถึง	มีความสัมพันธ์ปานกลาง
	0.61 – 0.80	หมายถึง	มีความสัมพันธ์ค่อนข้างสูง
	0.81 – 1.00	หมายถึง	มีความสัมพันธ์สูง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลงานวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจและแนวโน้มการชมรายการ “จุมกมด” ของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t-distribution
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F-distribution
SS	แทน	ผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Mean of Square)
LSD	แทน	วิธีผลต่างมีนัยสำคัญน้อยที่สุด
r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
df	แทน	ระดับชั้นของความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
Sig.	แทน	ค่าความน่าจะเป็นสำหรับบอกนัยสำคัญทางสถิติของเพียร์สัน
H ₀	แทน	สมมติฐานหลัก (Null hypothesis)
H ₁	แทน	สมมติฐานรอง (Alternative hypothesis)
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล และการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำอธิบายโดยแบ่งออกเป็น 4 ส่วนตามลำดับ ดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ลักษณะข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน จำนวนวันเฉลี่ยต่อสัปดาห์ในการชมรายการ และช่วงเวลาประจำที่ชมรายการ

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด”

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติของผู้ชมที่มีต่อความน่าเชื่อถือของรายการ “จุมกมด”

ส่วนที่ 4 แนวโน้มการชมรายการ “จุมกมด” ของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานคร

ส่วนที่ 5 การทดสอบสมมติฐาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 ลักษณะข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ลักษณะข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน จำนวนวันเฉลี่ยต่อสัปดาห์ในการชมรายการ และช่วงเวลาประจำที่ชมรายการ โดยการหาค่าความถี่และค่าร้อยละ มีรายละเอียดดังนี้

ตาราง 3 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1.เพศ		
ชาย	138	34.5
หญิง	262	65.5
รวม	400	10
2.อายุ		
18 - 25 ปี	224	56.0
26 - 33 ปี	67	16.75
34 - 41 ปี	55	13.75
42 - 49 ปี	38	9.5
50 ปี ขึ้นไป	16	4.0
รวม	400	100

ตาราง 3 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
3. สถานภาพสมรส		
โสด	267	66.75
สมรส / อยู่ด้วยกัน	130	32.5
หม้าย / หย่าร้าง หรือแยกกันอยู่	3	0.75
รวม	400	100
4. ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	336	84.0
ปริญญาตรี	64	16.0
รวม	400	100
5. อาชีพ		
นักเรียน / นักศึกษา	189	47.25
ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ	23	5.75
รับจ้าง / พนักงานบริษัทเอกชน	137	34.25
ประกอบธุรกิจส่วนตัว/เจ้าของกิจการ	41	10.25
อื่นๆ ได้แก่ แม่บ้าน	10	2.5
รวม	400	100
6. รายได้ต่อเดือน		
ต่ำกว่า หรือเท่ากับ 5,000 บาท	152	38.0
5,001 - 15,000 บาท	190	47.5
15,001 - 25,000 บาท	44	11.0
25,001 - 35,000 บาท	4	1.0
35,000 บาทขึ้นไป	10	2.5
รวม	400	100

จากตาราง 3 ผลการวิเคราะห์ลักษณะข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 400 คน มีรายละเอียดดังนี้

เพศ ผู้ชมส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 262 คน คิดเป็นร้อยละ 65.5 และ เพศหญิง จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 34.5

อายุ ผู้ชมส่วนใหญ่ มีอายุ 18 -25 ปี จำนวน 224 คน คิดเป็นร้อยละ 56.0 รองลงมา มีอายุ 26 - 33 ปี จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 16.75 อายุ 34 - 41 ปี จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 13.75 อายุ 42 - 49 ปี จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 9.5 และมีอายุ 50 ปีขึ้นไป จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4.0

สถานภาพสมรส ผู้ชมส่วนใหญ่ มีสถานภาพ โสด จำนวน 267 คน คิดเป็นร้อยละ 66.75 รองลงมา มีสถานภาพ สมรส / อยู่ด้วยกัน จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 32.5 และมีสถานภาพ หม้าย / หย่าร้าง หรือแยกกันอยู่ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.75

ระดับการศึกษา ผู้ชมส่วนใหญ่มีการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 336 คน คิดเป็นร้อยละ 84.0 และ มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 16.0

อาชีพ ผู้ชมส่วนใหญ่ มีอาชีพ นักเรียน / นักศึกษา จำนวน 189 คน คิดเป็นร้อยละ 47.25 รองลงมา มีอาชีพ รับจ้าง / พนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 34.25 อาชีพ ประกอบธุรกิจส่วนตัว/ เจ้าของกิจการ จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 10.25 อาชีพ ข้าราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 5.75 และมีอาชีพอื่นๆ ได้แก่ แม่บ้าน จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5

รายได้ต่อเดือน ผู้ชมส่วนใหญ่ มีรายได้ต่อเดือน 5,001 - 15,000 บาท จำนวน 190 คน คิดเป็นร้อยละ 47.5 รองลงมา มีรายได้ต่อเดือน ต่ำกว่า หรือเท่ากับ 5,000 บาท จำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 38.0 รายได้ต่อเดือน 15,001 - 25,000 บาท จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 11.0 รายได้ต่อเดือน 35,000 บาทขึ้นไป จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5 และมีรายได้ต่อเดือน 25,001 - 35,000 บาท จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0

เนื่องจากลักษณะข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามในเรื่อง อายุ สถานภาพสมรส อาชีพ และรายได้ต่อเดือน มีจำนวนความถี่ในกลุ่มย่อยบางกลุ่มค่อนข้างน้อย ผู้วิจัยจึงได้ทำการยุบรวมกลุ่มและแสดงข้อมูลจำนวน (ความถี่) และร้อยละใหม่ ดังนี้

ตาราง 4 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของลักษณะข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อายุ		
18 - 25 ปี	224	56
26 - 33 ปี	67	16.75
34 - 41 ปี	55	13.75
42 ปีขึ้นไป	54	13.5
รวม	400	100

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อายุ		
18 - 25 ปี	224	56
26 - 33 ปี	67	16.75
34 - 41 ปี	55	13.75
42 ปีขึ้นไป	54	13.5
รวม	400	100
สถานภาพสมรส		
โสด	267	66.75
สมรส / อยู่ด้วยกัน / หม้าย / หย่าร้าง หรือแยกกันอยู่	133	33.25
รวม	400	100
อาชีพ		
นักเรียน / นักศึกษา	189	47.25
ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ	23	5.75
รับจ้าง / พนักงานบริษัทเอกชน	137	34.25
ประกอบธุรกิจส่วนตัว/เจ้าของกิจการ และอื่นๆ เช่น แม่บ้าน	51	12.75
รวม	400	100
รายได้ต่อเดือน		
ต่ำกว่า หรือเท่ากับ 5,000 บาท	152	38
5,001 - 15,000 บาท	190	47.5
15,001 บาทขึ้นไป	58	14.5
รวม	400	100

จากตาราง 4 ผลการวิเคราะห์ลักษณะประชากรศาสตร์ของผู้ชมที่ตอบแบบสอบถาม จำนวน 400 คน มีรายละเอียดดังนี้

อายุ ผู้ชมส่วนใหญ่ มีอายุ 18 -25 ปี จำนวน 224 คน คิดเป็นร้อยละ 56.0 รองลงมา มีอายุ 26 - 33 ปี จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 16.75 อายุ 34 - 41 ปี จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 13.75 อายุ 42 ปีขึ้นไป จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 13.5

สถานภาพสมรส ผู้ชมส่วนใหญ่ มีสถานภาพ โสด จำนวน 267 คน คิดเป็นร้อยละ 66.75 รองลงมา มีสถานภาพ สมรส / อยู่ด้วยกัน / หม้าย / หย่าร้าง หรือแยกกันอยู่ จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 33.25

อาชีพ ผู้ชมส่วนใหญ่ มีอาชีพ นักเรียน / นักศึกษา จำนวน 189 คน คิดเป็นร้อยละ 47.25 รองลงมามีอาชีพ รับจ้าง / พนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 34.25 อาชีพ ประกอบธุรกิจส่วนตัว/เจ้าของกิจการ และอื่นๆ จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 12.75 และอาชีพ ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 5.75

รายได้ต่อเดือน ผู้ชมส่วนใหญ่ มีรายได้ต่อเดือน 5,001 - 15,000 บาท จำนวน 190 คน คิดเป็นร้อยละ 47.5 รองลงมา มีรายได้ต่อเดือน ต่ำกว่า หรือเท่ากับ 5,000 บาท จำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 38.0 รายได้ต่อเดือน 15,001 บาทขึ้นไป จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 14.5

ตาราง 5 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของลักษณะข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
จำนวนวันเฉลี่ยต่อสัปดาห์ในการชม		
1-2 วัน	164	41
3-4 วัน	177	44.25
5 วัน	59	14.75
รวม	400	100
ช่วงเวลาประจำที่ชมรายการ		
6.30-7.00 น.	55	13.75
6.30-7.30 น.	59	14.75
6.30-8.00 น.	21	5.25
6.30-8.30 น.	5	1.25
7.00-7.30 น.	83	20.75
7.00-8.00 น.	96	24.0
7.00-8.30 น.	10	2.5
7.30-8.00 น.	40	10.0
7.30-8.30 น.	17	4.25
8.00-8.30 น.	14	3.5
รวม	400	100

จากตาราง 5 ผลการวิเคราะห์ลักษณะประชากรศาสตร์ของผู้ชมที่ตอบแบบสอบถาม จำนวน 400 คน มีรายละเอียดดังนี้

จำนวนวันเฉลี่ยต่อสัปดาห์ในการชม ผู้ชมส่วนใหญ่ ชมรายการ 3-4 วัน จำนวน 177 คน คิดเป็นร้อยละ 44.25 รองลงมาชมรายการ 1-2 วัน จำนวน 164 คน คิดเป็นร้อยละ 41 และชมรายการ 5 วัน จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 14.75

ช่วงเวลาประจำที่ชมรายการ ผู้ชมส่วนใหญ่ชมรายการช่วง 7.00-8.00 น. จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 24.0 รองลงมา ชมรายการช่วง 7.00-7.30 น. จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 20.75 ชมรายการช่วง 6.30-7.30 น. จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 14.75 ชมรายการช่วง 6.30-7.00 น. จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 13.75 ชมรายการช่วง 7.30-8.00 น. จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0 ชมรายการช่วง 6.30-8.00 น. จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 5.25 ชมรายการช่วง 7.30-8.30 น. จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 4.25 ชมรายการช่วง 8.00-8.30 น. จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5 ชมรายการช่วง 7.00-8.30 น. จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5 และชมรายการช่วง 6.30-8.30 น. จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.25

เนื่องจากลักษณะข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามในเรื่อง ช่วงเวลาประจำที่ชมรายการ มีจำนวนความถี่ในกลุ่มย่อยบางกลุ่มค่อนข้างน้อย ผู้วิจัยจึงได้ทำการยุบรวมกลุ่ม และแสดงข้อมูลจำนวน (ความถี่) และร้อยละใหม่ ดังนี้

ตาราง 6 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของลักษณะข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ช่วงเวลาประจำที่ชมรายการ		
6.30-7.00 น.	55	13.75
6.30-7.30 น.	59	14.75
7.00-7.30 น.	83	20.75
7.30-8.30 น.	31	7.75
6.30-8.30 น.	172	43.00
รวม	400	100

จากตาราง 6 ผลการวิเคราะห์ลักษณะประชากรศาสตร์ของผู้ชมที่ตอบแบบสอบถาม จำนวน 400 คน มีรายละเอียดดังนี้

ช่วงเวลาประจำที่ชมรายการ ผู้ชมส่วนใหญ่ ชมรายการช่วง 6.30-8.30 น. จำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 43.00 รองลงมาชมรายการช่วง 7.00-7.30 น. จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 20.75 ชมรายการช่วง 6.30-7.30 น. จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 14.75 และ ชมรายการช่วง 6.30-7.00 น. จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 13.75 ชมรายการช่วง 7.30-8.30 น. จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 7.75

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด”

ตาราง 7 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” ด้านเนื้อหารายการ

ความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด”	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านเนื้อหารายการ			
ความน่าสนใจของเนื้อหาที่นำเสนอ	4.20	.550	พอใจ
ความหลากหลายของเนื้อหาที่นำเสนอในรายการ	4.21	.648	พอใจมาก
ความทันสมัยและทันต่อเหตุการณ์ของเนื้อหารายการ	4.32	.670	พอใจมาก
การสะท้อนสถานการณ์ปัจจุบันของเนื้อหารายการ	4.16	.734	พอใจ
การให้ข้อมูลเจาะลึกของเนื้อหารายการ	4.04	.687	พอใจ
การให้ประเด็นด้านเนื้อหาหารายการไปพบกับผู้อื่น	4.05	.772	พอใจ
การให้ประเด็นด้านเนื้อหาของรายการไปเป็นข้อมูลเพื่อใช้ในการตัดสินใจในชีวิตประจำวัน	4.01	.729	พอใจ
ด้านเนื้อหารายการโดยรวม	4.14	.475	พอใจ

จากตาราง 7 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” ด้านเนื้อหารายการ พบว่า ผู้ชมมีความพึงพอใจต่อรายการ “จุมกมด” ด้านเนื้อหารายการ โดยรวม อยู่ในระดับพอใจ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อรายการ “จุมกมด” ด้านเนื้อหารายการ อยู่ในระดับ พอใจมาก ในข้อความทันสมัยและทันต่อเหตุการณ์ของเนื้อหารายการ และความหลากหลายของเนื้อหาที่นำเสนอในรายการ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 และ 4.21 ตามลำดับมีความพึงพอใจต่อรายการ “จุมกมด” ด้านเนื้อหารายการ อยู่ในระดับพอใจ ในข้อความน่าสนใจของเนื้อหาที่นำเสนอ การสะท้อนสถานการณ์ปัจจุบันของเนื้อหารายการ การให้ประเด็นด้านเนื้อหาหารายการไปพบกับผู้อื่น การให้ข้อมูลเจาะลึกของเนื้อหารายการ และการให้ประเด็นด้านเนื้อหาของรายการไปเป็นข้อมูลเพื่อใช้ในการตัดสินใจในชีวิตประจำวัน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 4.16 4.05 4.04 และ 4.01 ตามลำดับ

ตาราง 8 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” ด้านวิธีการนำเสนอ

ความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด”	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านวิธีการนำเสนอ			
ความทันสมัยของรูปแบบการออกอากาศสด	4.10	.753	พอใจ
ระบบ แสง สี เสียง	3.91	.788	พอใจ
ความสวยงามของการออกแบบฉากในรายการ	3.97	.806	พอใจ
ขนาดของตัวอักษรของข้อความของผู้เข้าชมที่ร่วมแสดงความคิดเห็นทางจอโทรทัศน์ทางวิทยุ	3.89	.803	พอใจ
ความหลากหลายของช่องทางในการรับชม รายการหลายช่อง เช่น ทางโทรทัศน์ ทางวิทยุ และอินเทอร์เน็ต	4.00	.784	พอใจ
ความเหมาะสมของวันในการออกอากาศ	3.96	.855	พอใจ
ความเหมาะสมของช่วงเวลาในการออกอากาศ	3.85	.891	พอใจ
ความเหมาะสมของระยะเวลาในการออกอากาศ	3.98	.771	พอใจ
ความเหมาะสมของจำนวนผู้ดำเนินรายการ / ผู้ประกาศข่าว	4.04	.700	พอใจ
การให้ประโยชน์ด้านความเพลิดเพลิน	4.10	.672	พอใจ
ด้านวิธีการนำเสนอโดยรวม	3.98	.526	พอใจ

จากตาราง 8 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” ด้านวิธีการนำเสนอ พบว่า ผู้ชมมีความพึงพอใจต่อรายการ “จุมกมด” ด้านวิธีการนำเสนอ โดยรวม อยู่ในระดับพอใจ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อรายการ “จุมกมด” ด้านวิธีการนำเสนอ อยู่ในระดับพอใจ ในข้อความทันสมัยของรูปแบบการออกอากาศสด , การให้ประโยชน์ด้านความเพลิดเพลิน , ความเหมาะสมของจำนวนผู้ดำเนินรายการ / ผู้ประกาศข่าว , ความหลากหลายของช่องทางในการรับชมรายการหลายช่อง เช่น ทางโทรทัศน์ ทางวิทยุ และอินเทอร์เน็ต , ความเหมาะสมของระยะเวลาในการออกอากาศ , ความสวยงามของการออกแบบฉากในรายการ , ความเหมาะสมของวันในการออกอากาศ , ระบบ แสง สี เสียง , ขนาดของตัวอักษรของข้อความของผู้เข้าชมที่ร่วมแสดงความคิดเห็นทางจอโทรทัศน์ทางวิทยุและความเหมาะสมของช่วงเวลาในการออกอากาศ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 4.10 4.04 4.00 3.98 3.97 3.96 3.91 3.89 และ 3.85 ตามลำดับ

ตาราง 9 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมต” ด้านผู้ดำเนินรายการ / ผู้ประกาศข่าว

ความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมต”	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านผู้ดำเนินรายการ / ผู้ประกาศข่าว			
ด้านบุคลิกภาพของผู้ดำเนินรายการ / ผู้ประกาศข่าว			
- คุณกนก รัตน์วงศ์สกุล	4.24	.628	พอใจมาก
- คุณพิศิษฐ์ กীরติกาญกุล	4.13	.711	พอใจ
- คุณพิษณุ นิลกลัด	4.25	.633	พอใจมาก
- คุณเกียรติ กิจเจริญ	4.25	.684	พอใจมาก
- คุณหทัยา วงศ์กระจ่าง	4.04	.755	พอใจ
- คุณปวีรศา เพ็ญชาติ	4.05	.731	พอใจ
ด้านบุคลิกภาพโดยรวม	4.16	.512	พอใจ
ด้านภาพลักษณ์ของผู้ดำเนินรายการ / ผู้ประกาศข่าว			
- คุณกนก รัตน์วงศ์สกุล	4.24	.671	พอใจมาก
- คุณพิศิษฐ์ กীরติกาญกุล	4.20	.716	พอใจ
- คุณพิษณุ นิลกลัด	4.25	.689	พอใจมาก
- คุณเกียรติ กิจเจริญ	4.24	.697	พอใจมาก
- คุณหทัยา วงศ์กระจ่าง	4.07	.722	พอใจ
- คุณปวีรศา เพ็ญชาติ	4.08	.762	พอใจ
ด้านภาพลักษณ์โดยรวม	4.18	.529	พอใจ
ด้านการแต่งกายของผู้ดำเนินรายการ / ผู้ประกาศข่าว			
- คุณกนก รัตน์วงศ์สกุล	4.24	.617	พอใจมาก
- คุณพิศิษฐ์ กীরติกาญกุล	4.16	.686	พอใจ
- คุณพิษณุ นิลกลัด	4.15	.675	พอใจ
- คุณเกียรติ กิจเจริญ	4.10	.669	พอใจ
- คุณหทัยา วงศ์กระจ่าง	4.10	.710	พอใจ
- คุณปวีรศา เพ็ญชาติ	4.00	.855	พอใจ
ด้านการแต่งกายโดยรวม	4.13	.572	พอใจ

ตาราง 9 (ต่อ)

ความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด”	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านการใช้ภาษาได้ถูกต้องตามหลักการใช้ภาษาของผู้ดำเนินรายการ / ผู้ประกาศข่าว			
- คุณกนก รัตน์วงศ์สกุล	4.25	.688	พอใจมาก
- คุณพิศิษฐ์ กীরติกาญจน์กุล	4.11	.715	พอใจ
- คุณพิษณุ นิลกลัด	4.21	.660	พอใจมาก
- คุณเกียรติ กิจเจริญ	4.11	.645	พอใจ
- คุณหทัยา วงศ์กระจ่าง	4.10	.681	พอใจ
- คุณปวีรศา เพ็ญชาติ	4.02	.770	พอใจ
ด้านการใช้ภาษาได้ถูกต้องตามหลักการใช้ภาษาโดยรวม	4.13	.537	พอใจ
ด้านการใช้น้ำเสียงและวิธีการพูดของผู้ดำเนินรายการ/ ผู้ประกาศข่าว			
- คุณกนก รัตน์วงศ์สกุล	4.24	.699	พอใจมาก
- คุณพิศิษฐ์ กীরติกาญจน์กุล	4.17	.708	พอใจ
- คุณพิษณุ นิลกลัด	4.31	.636	พอใจมาก
- คุณเกียรติ กิจเจริญ	4.19	.641	พอใจ
- คุณหทัยา วงศ์กระจ่าง	4.13	.710	พอใจ
- คุณปวีรศา เพ็ญชาติ	4.08	.769	พอใจ
ด้านการใช้น้ำเสียงและวิธีการพูดโดยรวม	4.19	.524	พอใจ
ด้านการแสดงกิริยาของผู้ดำเนินรายการ/ผู้ประกาศข่าว			
- คุณกนก รัตน์วงศ์สกุล	4.23	.697	พอใจมาก
- คุณพิศิษฐ์ กীরติกาญจน์กุล	4.10	.722	พอใจ
- คุณพิษณุ นิลกลัด	4.15	.692	พอใจ
- คุณเกียรติ กิจเจริญ	4.16	.704	พอใจ
- คุณหทัยา วงศ์กระจ่าง	4.01	.788	พอใจ
- คุณปวีรศา เพ็ญชาติ	3.89	.838	พอใจ
ด้านการแสดงกิริยาโดยรวม	4.09	.568	พอใจ

ตาราง 9 (ต่อ)

ความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด”	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านอารมณ์และการควบคุมอารมณ์ของ			
ผู้ดำเนินรายการ / ผู้ประกาศข่าว			
- คุณกนก รัตน์วงศ์สกุล	4.17	.696	พอใจ
- คุณพิศิษฐ์ กীরติกาญจน์กุล	4.06	.737	พอใจ
- คุณพิษณุ นิลกลัด	4.16	.666	พอใจ
- คุณเกียรติ กิจเจริญ	4.09	.677	พอใจ
- คุณหทัยา วงศ์กระจ่าง	4.04	.669	พอใจ
- คุณปวีรศา เพ็ญชาติ	3.97	.707	พอใจ
ด้านอารมณ์และการควบคุมอารมณ์โดยรวม	4.08	.532	พอใจ
ด้านการตั้งคำถามของผู้ดำเนินรายการ / ผู้ประกาศข่าว			
ต่อผู้ร่วมรายการหรือการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ได้ตรง			
ประเด็น			
- คุณกนก รัตน์วงศ์สกุล	4.19	.727	พอใจ
- คุณพิศิษฐ์ กীরติกาญจน์กุล	4.09	.679	พอใจ
- คุณพิษณุ นิลกลัด	4.17	.702	พอใจ
- คุณเกียรติ กิจเจริญ	4.06	.705	พอใจ
- คุณหทัยา วงศ์กระจ่าง	4.02	.681	พอใจ
- คุณปวีรศา เพ็ญชาติ	3.94	.759	พอใจ
ด้านการตั้งคำถามต่อผู้ร่วมรายการหรือการสัมภาษณ์	4.08	.557	พอใจ
ทางโทรศัพท์ได้ตรงประเด็นโดยรวม			
ด้านการควบคุมสถานการณ์ในระหว่างรายการของ			
ผู้ดำเนินรายการ / ผู้ประกาศข่าว			
- คุณกนก รัตน์วงศ์สกุล	4.22	.671	พอใจมาก
- คุณพิศิษฐ์ กীরติกาญจน์กุล	4.16	.681	พอใจ
- คุณพิษณุ นิลกลัด	4.14	.651	พอใจ
- คุณเกียรติ กิจเจริญ	4.10	.697	พอใจ
- คุณหทัยา วงศ์กระจ่าง	4.00	.743	พอใจ
- คุณปวีรศา เพ็ญชาติ	3.94	.730	พอใจ
ด้านการควบคุมสถานการณ์ในระหว่างรายการโดยรวม	4.09	.529	พอใจ

ตาราง 9 (ต่อ)

ความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด”	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านการเตรียมความพร้อมของผู้ดำเนินรายการ / ผู้ประกาศข่าว ในประเด็นข่าวที่นำเสนอ			
- คุณกนก รัตน์วงศ์สกุล	4.24	.620	พอใจมาก
- คุณพิศิษฐ์ กิริติกาญกุล	4.14	.693	พอใจ
- คุณพิษณุ นิลกลัด	4.23	.642	พอใจมาก
- คุณเกียรติ กิจเจริญ	4.21	.624	พอใจมาก
- คุณหทัยา วงศ์กระจ่าง	4.12	.677	พอใจ
- คุณปวีรศา เพ็ญชาติ	4.05	.736	พอใจ
ด้านการเตรียมความพร้อมในประเด็นข่าวที่นำเสนอโดยรวม	4.16	.515	พอใจ
ด้านความเชื่อมั่นของผู้ดำเนินรายการ / ผู้ประกาศข่าว			
- คุณกนก รัตน์วงศ์สกุล	4.26	.712	พอใจมาก
- คุณพิศิษฐ์ กิริติกาญกุล	4.25	.712	พอใจมาก
- คุณพิษณุ นิลกลัด	4.30	.707	พอใจมาก
- คุณเกียรติ กิจเจริญ	4.20	.706	พอใจ
- คุณหทัยา วงศ์กระจ่าง	4.14	.765	พอใจ
- คุณปวีรศา เพ็ญชาติ	4.11	.803	พอใจ
ด้านความเชื่อมั่นโดยรวม	4.21	.597	พอใจมาก
ด้านผู้ดำเนินรายการ / ผู้ประกาศข่าวโดยรวม	4.14	.411	พอใจ

จากตาราง 9 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” ด้านผู้ดำเนินรายการ / ผู้ประกาศข่าว พบว่า ผู้ชมมีความพึงพอใจต่อรายการ “จุมกมด” ด้านผู้ดำเนินรายการ / ผู้ประกาศข่าวโดยรวม อยู่ในระดับ พอใจ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า

ด้านบุคลิกภาพของผู้ดำเนินรายการ / ผู้ประกาศข่าว ผู้ชมมีความพึงพอใจต่อรายการ “จุมกมด” ด้านผู้ดำเนินรายการ / ผู้ประกาศข่าว ด้านบุคลิกภาพของผู้ดำเนินรายการ / ผู้ประกาศข่าวโดยรวม อยู่ในระดับพอใจ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ผู้ชมมีความพึงพอใจบุคลิกภาพของผู้ดำเนินรายการอยู่ในระดับพอใจมาก ได้แก่ คุณเกียรติ กิจเจริญ คุณพิษณุ นิลกลัด และคุณกนก รัตน์วงศ์สกุล โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 4.25 และ 4.24 และผู้ชมมีความพึงพอใจบุคลิกภาพของผู้ดำเนินรายการ อยู่ในระดับพอใจ ได้แก่ คุณพิศิษฐ์ กิริติกาญกุล คุณปวีรศา เพ็ญชาติ และ คุณหทัยา วงศ์กระจ่าง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 4.05 และ 4.04 ตามลำดับ

ด้านการแสดงกิริยาของผู้ดำเนินรายการ / ผู้ประกาศข่าว ผู้ชมมีความพึงพอใจต่อรายการ “จุมกมด” ด้านผู้ดำเนินรายการ / ผู้ประกาศข่าว ด้านการแสดงกิริยาของผู้ดำเนินรายการ / ผู้ประกาศข่าวโดยรวม อยู่ในระดับพอใจ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ผู้ชมมีความพึงพอใจการแสดงกิริยาของผู้ดำเนินรายการ อยู่ในระดับพอใจมาก ได้แก่ คุณกนก รัตน์วงศ์สกุล โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 และผู้ชมมีความพึงพอใจการแสดงกิริยาของผู้ดำเนินรายการ อยู่ในระดับพอใจ ได้แก่ คุณเกียรติ กิจเจริญ คุณพิษณุ นิลกลัด คุณพิศิษฐ์ กীরติกาญกุล คุณหทัยา วงศ์กระจ่าง และ คุณปวีรศา เพ็ญชาติ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 4.15 4.10 4.01 และ 3.89 ตามลำดับ

ด้านอารมณ์และการควบคุมอารมณ์ของผู้ดำเนินรายการ / ผู้ประกาศข่าว ผู้ชมมีความพึงพอใจต่อรายการ “จุมกมด” ด้านผู้ดำเนินรายการ / ผู้ประกาศข่าว ด้านอารมณ์และการควบคุมอารมณ์ของผู้ดำเนินรายการ / ผู้ประกาศข่าวโดยรวม อยู่ในระดับพอใจ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ผู้ชมมีความพึงพอใจอารมณ์และการควบคุมอารมณ์ของผู้ดำเนินรายการ อยู่ในระดับพอใจ ได้แก่ คุณกนก รัตน์วงศ์สกุล คุณพิษณุ นิลกลัด คุณเกียรติ กิจเจริญ คุณพิศิษฐ์ กীরติกาญกุล คุณหทัยา วงศ์กระจ่าง และ คุณปวีรศา เพ็ญชาติ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 4.16 4.09 4.06 4.04 และ 3.97 ตามลำดับ

ด้านการตั้งคำถามต่อผู้ร่วมรายการหรือการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ได้ตรงประเด็นของผู้ดำเนินรายการ / ผู้ประกาศข่าว ผู้ชมมีความพึงพอใจต่อรายการ “จุมกมด” ด้านผู้ดำเนินรายการ / ผู้ประกาศข่าว ด้านการตั้งคำถามต่อผู้ร่วมรายการหรือการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ได้ตรงประเด็นของผู้ดำเนินรายการ / ผู้ประกาศข่าวโดยรวม อยู่ในระดับพอใจ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ผู้ชมมีความพึงพอใจด้านการตั้งคำถามต่อผู้ร่วมรายการหรือการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ได้ตรงประเด็นของผู้ดำเนินรายการ อยู่ในระดับพอใจ ได้แก่ คุณกนก รัตน์วงศ์สกุล คุณพิษณุ นิลกลัด คุณพิศิษฐ์ กীরติกาญกุล คุณเกียรติ กิจเจริญ คุณหทัยา วงศ์กระจ่าง และ คุณปวีรศา เพ็ญชาติ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 4.17 4.09 4.06 4.02 และ 3.94 ตามลำดับ

ด้านการควบคุมสถานการณ์ในระหว่างรายการของผู้ดำเนินรายการ / ผู้ประกาศข่าว ผู้ชมมีความพึงพอใจต่อรายการ “จุมกมด” ด้านผู้ดำเนินรายการ / ผู้ประกาศข่าว ด้านการควบคุมสถานการณ์ในระหว่างรายการของผู้ดำเนินรายการ / ผู้ประกาศข่าวโดยรวม อยู่ในระดับพอใจ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ผู้ชมมีความพึงพอใจการควบคุมสถานการณ์ในระหว่างรายการของผู้ดำเนินรายการ อยู่ในระดับพอใจมาก ได้แก่ คุณกนก รัตน์วงศ์สกุล โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 และผู้ชมมีความพึงพอใจการควบคุมสถานการณ์ในระหว่างรายการของผู้ดำเนินรายการ อยู่ในระดับพอใจ ได้แก่ คุณพิศิษฐ์ กীরติกาญกุล คุณพิษณุ นิลกลัด คุณเกียรติ กิจเจริญ คุณหทัยา วงศ์กระจ่าง และ คุณปวีรศา เพ็ญชาติ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 4.14 4.10 4.00 และ 3.94 ตามลำดับ

ด้านการเตรียมความพร้อมในประเด็นข่าวที่นำเสนอของผู้ดำเนินรายการ / ผู้ประกาศข่าว
 ผู้ชมมีความพึงพอใจต่อรายการ “จุมกมด” ด้านผู้ดำเนินรายการ / ผู้ประกาศข่าวด้านการเตรียมความพร้อม
 ในประเด็นข่าวที่นำเสนอของผู้ดำเนินรายการ / ผู้ประกาศข่าวโดยรวม อยู่ในระดับพอใจ โดยมี
 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ผู้ชมมีความพึงพอใจการเตรียมความพร้อมใน
 ประเด็นข่าวที่นำเสนอของผู้ดำเนินรายการ อยู่ในระดับพอใจมาก ได้แก่ คุณกนก รัตน์วงศ์สกุล
 คุณพิษณุ นิลกลัด และ คุณเกียรติ กิจเจริญ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 4.23 และ 4.21 ตามลำดับ
 และผู้ชมมีความพึงพอใจการเตรียมความพร้อมในประเด็นข่าวที่นำเสนอของผู้ดำเนินรายการ อยู่ใน
 ระดับพอใจ ได้แก่ คุณพิศิษฐ์ กิริติกาญกุล คุณหทัยา วงศ์กระจ่าง และ คุณปวีรศา เพ็ญชาติ โดยมี
 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 4.12 และ 4.05 ตามลำดับ

ด้านความเชื่อมั่นของผู้ดำเนินรายการ / ผู้ประกาศข่าว ผู้ชมมีความพึงพอใจต่อ
 รายการ “จุมกมด” ด้านผู้ดำเนินรายการ / ผู้ประกาศข่าว ด้านความเชื่อมั่นของผู้ดำเนินรายการ /
 ผู้ประกาศข่าวโดยรวม อยู่ในระดับพอใจมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า
 ผู้ชมมีความพึงพอใจความเชื่อมั่นของผู้ดำเนินรายการ อยู่ในระดับพอใจมาก ได้แก่ คุณพิษณุ นิลกลัด
 คุณกนก รัตน์วงศ์สกุล และคุณพิศิษฐ์ กิริติกาญกุล โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 4.26 และ 4.25
 ตามลำดับ และผู้ชมมีความพึงพอใจความเชื่อมั่นของผู้ดำเนินรายการ อยู่ในระดับพอใจ ได้แก่
 คุณเกียรติ กิจเจริญ คุณหทัยา วงศ์กระจ่าง และ คุณปวีรศา เพ็ญชาติ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20
 4.14 และ 4.11 ตามลำดับ

ตาราง 10 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” ด้านการมีส่วนร่วม

ความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด”	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม			
ความหลากหลายของช่องทางในการร่วมแสดงความคิดเห็นของผู้ชม เช่น การส่ง SMS, ทางโทรศัพท์, ทางอินเทอร์เน็ต	4.11	.769	พอใจ
การให้ความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นของผู้ชม	4.14	.727	พอใจ
การแสดงข้อความของผู้ชมที่ร่วมแสดงความคิดเห็นทางจอโทรทัศน์ในระหว่างออกอากาศ	4.15	.725	พอใจ
การคัดกรองข้อความของผู้ชมที่ร่วมแสดงความคิดเห็นทาง SMS / จอโทรทัศน์ ในระหว่างออกอากาศ (พิมพ์ JM ตามด้วยข้อความส่งไปที่ 4890011)	4.04	.825	พอใจ
จำนวนหมายเลขโทรศัพท์ในการร่วมแสดงความคิดเห็น (0-2617-6180)	3.78	.854	พอใจ
ความสร้างสรรค์และเป็นประโยชน์ต่อสังคมของข้อความความคิดเห็นของ ผู้ชมที่ร่วมแสดงในรายการ	4.12	.716	พอใจ
ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชมโดยรวม	4.06	.591	พอใจ

จากตาราง 10 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” ด้านการมีส่วนร่วม พบว่า ผู้ชมมีความพึงพอใจต่อรายการ “จุมกมด” ด้านการมีส่วนร่วม โดยรวม อยู่ในระดับพอใจ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อรายการ “จุมกมด” ด้านการมีส่วนร่วม อยู่ในระดับพอใจ ในข้อการแสดงข้อความของผู้ชมที่ร่วมแสดงความคิดเห็นทางจอโทรทัศน์ในระหว่างออกอากาศ , การให้ความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นของผู้ชม , ความสร้างสรรค์และเป็นประโยชน์ต่อสังคมของข้อความความคิดเห็นของผู้ชมที่ร่วมแสดงในรายการ , ความหลากหลายของช่องทางในการร่วมแสดงความคิดเห็นของผู้ชม เช่น การส่ง SMS ,ทางโทรศัพท์ ,ทางอินเทอร์เน็ต , การคัดกรองข้อความของผู้ชมที่ร่วมแสดงความคิดเห็นทาง SMS / จอโทรทัศน์ ในระหว่างออกอากาศ (พิมพ์ JM ตามด้วยข้อความส่งไปที่ 4890011) และจำนวนหมายเลขโทรศัพท์ในการร่วมแสดงความคิดเห็น (0-2617-6180) โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 4.14 4.12 4.11 4.04 และ 3.78 ตามลำดับ

ตาราง 11 แสดงผลสรุปค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด”

ความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด”	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านเนื้อหารายการ	4.14	.475	พอใจ
ด้านวิธีการนำเสนอ	3.98	.526	พอใจ
ด้านผู้ดำเนินรายการ / ผู้ประกาศข่าว	4.14	.411	พอใจ
ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม	4.06	.591	พอใจ
ความพึงพอใจของผู้ชมและการใช้ประโยชน์จากรายการโดยรวม	4.08	.422	พอใจ

จากตาราง 11 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” พบว่า ผู้ชมมีความพึงพอใจต่อรายการ “จุมกมด” โดยรวม อยู่ในระดับ พอดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อรายการ “จุมกมด” อยู่ในระดับ พอดี ในด้านเนื้อหารายการ ผู้ดำเนินรายการ / ผู้ประกาศข่าว การมีส่วนร่วมของผู้ชม และวิธีการนำเสนอ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 4.14 4.06 และ 3.98 ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติของผู้ชมที่มีต่อความน่าเชื่อถือของรายการ “จุมกมด”

ตาราง 12 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติของผู้ชมที่มีต่อความน่าเชื่อถือของรายการ “จุมกมด”

ทัศนคติของผู้ชมที่มีต่อความน่าเชื่อถือของรายการ “จุมกมด”	\bar{X}	S.D.	ระดับทัศนคติ
ความน่าเชื่อถือของแหล่งข่าวในรายการ			
มีทีมงานที่มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ	4.27	.634	ดีมาก
นำเสนอข่าวเพื่อความยุติธรรมในสังคม	4.16	.713	ดี
ให้ข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องเชื่อถือได้	4.17	.700	ดี
มุ่งรักษาผลประโยชน์ของประชาชนโดยส่วนรวม	4.11	.681	ดี
นำเสนอข่าวตรงไปตรงมาตามข้อเท็จจริง	4.12	.727	ดี
ความน่าเชื่อถือของแหล่งข่าวในรายการโดยรวม	4.17	.545	ดี

ตาราง 12 (ต่อ)

ทัศนคติของผู้ชมที่มีต่อความน่าเชื่อถือของ รายการ “จุมกมด”	\bar{X}	S.D.	ระดับ ทัศนคติ
คุณค่าของข่าวที่นำเสนอในรายการ			
การนำเสนอเหตุการณ์ที่ผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของ ประชาชน	4.19	.692	ดี
รายงานเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้รวดเร็วทันทั่วทั้งที่	4.17	.764	ดี
นำเสนอเหตุการณ์ที่ผู้ชมให้ความสนใจเป็นอย่างมาก	4.17	.681	ดี
นำเสนอข่าวที่ซ้ำซาก เรื่องเดิมหลาย ๆ ครั้ง	3.49	1.026	ดี
คุณค่าของข่าวที่นำเสนอในรายการโดยรวม	4.00	.575	ดี
การเลือกสรรข่าวในรายการ			
การเลือกเสนอข่าวสารเป็นที่น่าสนใจของผู้ชม	4.27	.638	ดีมาก
ข้อมูลข่าวสารที่นำเสนอมีความน่าเชื่อถือ	4.10	.698	ดี
ข่าวที่นำเสนอไม่มีความแตกต่างจากช่องอื่น ๆ	3.70	.912	ดี
การเลือกสรรข่าวในรายการโดยรวม	4.02	.583	ดี
ทัศนคติของผู้ชมที่มีต่อรายการโดยรวม	4.06	.493	ดี

จากตาราง 12 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติของผู้ชมที่มีต่อความน่าเชื่อถือของรายการ “จุมกมด” พบว่า ผู้ชมมีทัศนคติต่อความน่าเชื่อถือของรายการโดยรวม อยู่ในระดับ ดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า

ด้านความน่าเชื่อถือของแหล่งข่าวในรายการ ผู้ชมมีทัศนคติต่อความน่าเชื่อถือของรายการ ด้านความน่าเชื่อถือของแหล่งข่าวในรายการโดยรวม อยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ชมมีทัศนคติต่อความน่าเชื่อถือของรายการ ด้านความน่าเชื่อถือของแหล่งข่าวในรายการ อยู่ในระดับดีมาก ในข้อที่มีงานที่มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.27 และผู้ชมมีทัศนคติต่อ ความน่าเชื่อถือของรายการ ด้านความน่าเชื่อถือของแหล่งข่าวในรายการ อยู่ในระดับดี ในข้อ ให้ข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องเชื่อถือได้ นำเสนอข่าวเพื่อความยุติธรรมในสังคม นำเสนอข่าวตรงไปตรงมาตามข้อเท็จจริง และมุ่งรักษาผลประโยชน์ของประชาชนโดยส่วนรวม โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 4.16 4.12 และ 4.11 ตามลำดับ

ด้านคุณค่าของข่าวที่นำเสนอในรายการ ผู้ชมมีทัศนคติต่อความน่าเชื่อถือของรายการ ด้านคุณค่าของข่าวที่นำเสนอในรายการโดยรวม อยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ผู้ชมมีทัศนคติต่อความน่าเชื่อถือของรายการ ด้านคุณค่าของข่าวที่นำเสนอในรายการ อยู่ในระดับดี ในข้อการนำเสนอเหตุการณ์ที่ผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของประชาชน รายงานเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้รวดเร็วทันท่วงที นำเสนอเหตุการณ์ที่ผู้ชมให้ความสนใจเป็นอย่างมาก และนำเสนอข่าวที่ซ้ำซาก เรื่องเดิมหลาย ๆ ครั้ง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 4.17 4.17 และ 3.49 ตามลำดับ

ด้านการเลือกสรรข่าวในรายการ ผู้ชมมีทัศนคติต่อความน่าเชื่อถือของรายการ ด้านการเลือกสรรข่าวในรายการโดยรวม อยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ผู้ชมมีทัศนคติต่อความน่าเชื่อถือของรายการ ด้านการเลือกสรรข่าวในรายการ อยู่ในระดับดีมาก ในข้อการเลือกเสนอข่าวสารเป็นที่น่าสนใจของผู้ชม โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.27 และ ผู้ชมมีทัศนคติต่อความน่าเชื่อถือของรายการ ด้านการเลือกสรรข่าวในรายการ อยู่ในระดับดี ในข้อข้อมูลข่าวสารที่นำเสนอมีความน่าเชื่อถือและข่าวที่นำเสนอไม่มีความแตกต่างจากช่องอื่น ๆ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 และ 3.70 ตามลำดับ

ส่วนที่ 4 แนวโน้มการชมรายการ “จุมกมด” ของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานคร

ตาราง 13 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวโน้มการชมรายการ “จุมกมด”

แนวโน้มการชมรายการ “จุมกมด”	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
ท่านจะแนะนำ ชักชวนผู้อื่นให้ชมรายการ "จุมกมด" หรือไม่	3.62	.916	แนะนำ ชักชวน
ในอนาคตท่านจะใช้ระยะเวลาในการชมรายการ "จุมกมด" ต่อครั้ง เพิ่มขึ้นหรือลดลง	3.63	1.000	เพิ่มขึ้น

จากตาราง 13 ผลการวิเคราะห์ ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวโน้มการชมรายการ “จุมกมด” พบว่า ด้านท่านจะแนะนำ ชักชวนผู้อื่นให้ชมรายการ "จุมกมด" หรือไม่ ผู้ชมมีแนวโน้มการชมรายการ ด้านท่านจะแนะนำ ชักชวนผู้อื่นให้ชมรายการ "จุมกมด" หรือไม่ อยู่ในระดับแนะนำ ชักชวน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.62

ด้านในอนาคตท่านจะใช้ระยะเวลาในการชมรายการ "จุมกมด" ต่อครั้ง เพิ่มขึ้นหรือลดลง ผู้ชมมีแนวโน้มการชมรายการ ด้านในอนาคตท่านจะใช้ระยะเวลาในการชมรายการ "จุมกมด" ต่อครั้งเพิ่มขึ้นหรือลดลง อยู่ในระดับเพิ่มขึ้น โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63

ตาราง 14 แสดงค่าต่ำสุด สูงสุด ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของจำนวนแนวโน้มการชมรายการ “จุมกมด”

แนวโน้มการชมรายการ “จุมกมด”	Min	Max	\bar{X}	S.D.
ในอนาคตท่านคาดว่าจะดูรายการ “จุมกมด”วัน / สัปดาห์	1	5	3.80	1.141

จากตาราง 14 ผลการวิเคราะห์ ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวโน้มการชมรายการ “จุมกมด” ด้านในอนาคตท่านคาดว่าจะดูรายการ “จุมกมด” ก็วันต่อสัปดาห์ พบว่า ผู้ชมคาดว่าจะชมรายการน้อยที่สุด 1 วันต่อสัปดาห์ ผู้ชมคาดว่าจะชมรายการมากที่สุด 5 วันต่อสัปดาห์ โดยมีค่าเฉลี่ยประมาณ 3.8 วัน หรือประมาณ 4 วันต่อสัปดาห์

ส่วนที่ 5 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1 ผู้ชมที่มีลักษณะข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน จำนวนวันเฉลี่ยต่อสัปดาห์ในการชมรายการ และช่วงเวลาประจำที่ชมรายการที่แตกต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” แตกต่างกัน โดยแยกเป็นสมมติฐานย่อยได้ดังนี้

เพศ

สมมติฐานข้อที่ 1.1 เพศที่แตกต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” แตกต่างกัน

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : เพศที่แตกต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด”

ไม่แตกต่างกัน

H_1 : เพศที่แตกต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด”

แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้สถิติวิเคราะห์ค่าที่ (Independent t-test) ใช้เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มสองกลุ่มที่เป็นอิสระกัน ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ 2-tailed Prob. (P) มีค่าน้อยกว่า .05

ตาราง 15 แสดงความแตกต่างของความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” จำแนกตามเพศ

ความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด”	เพศ	\bar{X}	S.D.	t	df	p
ด้านเนื้อหารายการ	ชาย	4.01	.489	-3.947**	398	.000
	หญิง	4.21	.455			
ด้านวิธีการนำเสนอ	ชาย	3.89	.518	-2.606*	398	.010
	หญิง	4.03	.524			
ด้านผู้ดำเนินรายการ	ชาย	4.06	.438	-2.583*	398	.010
	หญิง	4.17	.396			
ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม	ชาย	4.01	.576	-1.094	398	.275
	หญิง	4.08	.598			
ความพึงพอใจของผู้ชมโดยรวม	ชาย	3.99	.426	-2.934**	398	.004
	หญิง	4.12	.414			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 15 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” จำแนกตามเพศ พบว่า

ด้านความพึงพอใจของผู้ชมโดยรวม มีค่า Probability (p) เท่ากับ .004 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ชมที่มีเพศแตกต่างกัน มีความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยเพศหญิงมีความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” โดยรวมมากกว่าเพศชาย

ด้านเนื้อหารายการ มีค่า Probability (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ชมที่มีเพศแตกต่างกัน มีความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” ด้านเนื้อหารายการแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยเพศหญิง มีความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” ด้านเนื้อหารายการ มากกว่าเพศชาย

ด้านวิธีการนำเสนอ มีค่า Probability (p) เท่ากับ .010 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ชมที่มีเพศแตกต่างกัน มีความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” ด้านวิธีการนำเสนอแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยเพศหญิงมีความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” ด้านวิธีการนำเสนอมากกว่าเพศชาย

ด้านผู้ดำเนินรายการ มีค่า Probability (p) เท่ากับ .010 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ชมที่มีเพศแตกต่างกัน มีความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” ด้านผู้ดำเนินรายการแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยเพศหญิง มีความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” ด้านผู้ดำเนินรายการมากกว่าเพศชาย

ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม มีค่า Probability (p) เท่ากับ .275 ซึ่งมากกว่า .05 คือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ชมที่มีเพศแตกต่างกัน มีความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชมไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

อายุ

สมมติฐานข้อที่ 1.2 อายุที่แตกต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” แตกต่างกัน

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : อายุที่แตกต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด”
ไม่แตกต่างกัน

H_1 : อายุที่แตกต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด”
แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยค่า F แบบการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance: One Way ANOVA) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่า F-Prob. น้อยกว่า .05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบกับเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีการทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05

ตาราง 16 แสดงความแตกต่างของความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” จำแนกตาม อายุ

ความพึงพอใจของผู้ชม ที่มีต่อรายการ “จุมกมด”	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	F- Prob.
ด้านเนื้อหารายการ	ระหว่างกลุ่ม	.784	3	.261	1.160	.325
	ภายในกลุ่ม	89.251	396	.225		
	รวม	90.036	399			
ด้านวิธีการนำเสนอ	ระหว่างกลุ่ม	1.102	3	.367	1.332	.264
	ภายในกลุ่ม	109.255	396	.276		
	รวม	110.358	399			
ด้านผู้ดำเนินรายการ	ระหว่างกลุ่ม	.383	3	.128	.745	.526
	ภายในกลุ่ม	67.942	396	.172		
	รวม	68.325	399			
ด้านการมีส่วนร่วมของ ผู้ชม	ระหว่างกลุ่ม	2.328	3	.776	2.242	.083
	ภายในกลุ่ม	137.082	396	.346		
	รวม	139.410	399			
ความพึงพอใจของผู้ชม โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	.195	3	.065	.363	.779
	ภายในกลุ่ม	70.960	396	.179		
	รวม	71.156	399			

จากตาราง 16 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” จำแนกตามอายุ พบว่า

ด้านความพึงพอใจของผู้ชมโดยรวม มีค่า Probability (p) เท่ากับ .779 ซึ่งมากกว่า .05 คือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ชมที่มีอายุแตกต่างกัน มีความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” โดยรวมแตกต่างกัน ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านเนื้อหารายการ มีค่า Probability (p) เท่ากับ .325 ซึ่งมากกว่า .05 คือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ชมที่มีอายุแตกต่างกัน มีความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” ด้านเนื้อหารายการ ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านวิธีการนำเสนอ มีค่า Probability (p) เท่ากับ .264 ซึ่งมากกว่า .05 คือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ชมที่มีอายุแตกต่างกัน มีความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” ด้านวิธีการนำเสนอ ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านผู้ดำเนินรายการ มีค่า Probability (p) เท่ากับ .526 ซึ่งมากกว่า .05 คือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ชมที่มีอายุแตกต่างกัน มีความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” ด้านผู้ดำเนินรายการ ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม มีค่า Probability (p) เท่ากับ .083 ซึ่งมากกว่า .05 คือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ชมที่มีอายุแตกต่างกัน มีความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สถานภาพสมรส

สมมติฐานข้อที่ 1.3 สถานภาพสมรสที่แตกต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” แตกต่างกัน

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : สถานภาพสมรสที่แตกต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” ไม่แตกต่างกัน

H_1 : สถานภาพสมรสที่แตกต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้สถิติวิเคราะห์ค่าที (Independent t-test) ใช้เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มสองกลุ่มที่เป็นอิสระกัน ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ 2-tailed Prob. (P) มีค่าน้อยกว่า .05

ตาราง 17 แสดงความแตกต่างของความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” จำแนกตามสถานภาพสมรส

ความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด”	สถานภาพสมรส	\bar{X}	S.D.	t	df	p
ด้านเนื้อหารายการ	โสด	4.11	.491	-1.706	398	.089
	สมรส / อยู่ด้วยกัน / หม้าย / หย่าร้าง / หรือแยกกันอยู่	4.20	.437			
ด้านวิธีการนำเสนอ	โสด	3.95	.559	-1.844	398	.066
	สมรส / อยู่ด้วยกัน / หม้าย / หย่าร้าง / หรือแยกกันอยู่	4.04	.447			
ด้านผู้ดำเนินรายการ	โสด	4.13	.432	-.193	398	.847
	สมรส / อยู่ด้วยกัน / หม้าย / หย่าร้าง / หรือแยกกันอยู่	4.14	.376			
ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม	โสด	4.04	.612	-.861	398	.390
	สมรส / อยู่ด้วยกัน / หม้าย / หย่าร้าง / หรือแยกกันอยู่	4.09	.547			
ความพึงพอใจของผู้ชมโดยรวม	โสด	4.06	.446	-1.449	398	.148
	สมรส / อยู่ด้วยกัน / หม้าย / หย่าร้าง / หรือแยกกันอยู่	4.12	.369			

จากตาราง 17 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” จำแนกตามสถานภาพสมรส พบว่า

ด้านความพึงพอใจของผู้ชมโดยรวม มีค่า Probability (p) เท่ากับ .148 ซึ่งมากกว่า .05 คือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ชมที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน มีความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” โดยรวม แตกต่างกัน ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านเนื้อหารายการ มีค่า Probability (p) เท่ากับ .089 ซึ่งมากกว่า .05 คือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ชมที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน มีความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” ด้านเนื้อหารายการ ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านวิธีการนำเสนอ มีค่า Probability (p) เท่ากับ .066 ซึ่งมากกว่า .05 คือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ชมที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน มีความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” ด้านวิธีการนำเสนอ ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านผู้ดำเนินรายการ มีค่า Probability (p) เท่ากับ .847 ซึ่งมากกว่า .05 คือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ชมที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน มีความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” ด้านผู้ดำเนินรายการ ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม มีค่า Probability (p) เท่ากับ .390 ซึ่งมากกว่า .05 คือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ชมที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน มีความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชมไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ระดับการศึกษา

สมมติฐานข้อที่ 1.4 ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” แตกต่างกัน

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้สถิติวิเคราะห์ค่าที (Independent t-test) ใช้เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มสองกลุ่มที่เป็นอิสระกัน ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ 2-tailed Prob. (P) มีค่าน้อยกว่า .05

ตาราง 18 แสดงความแตกต่างของความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” จำแนกตามระดับการศึกษา

ความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด”	ระดับการศึกษา	\bar{X}	S.D.	t	df	p
ด้านเนื้อหารายการ	ต่ำกว่าปริญญาตรี	4.12	.493	-1.767	398	.080
	ปริญญาตรี	4.22	.356			
ด้านวิธีการนำเสนอ	ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.96	.532	-2.012*	398	.045
	ปริญญาตรี	4.10	.478			
ด้านผู้ดำเนินรายการ	ต่ำกว่าปริญญาตรี	4.12	.415	-1.173	398	.242
	ปริญญาตรี	4.19	.408			
ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม	ต่ำกว่าปริญญาตรี	4.06	.607	.126	398	.900
	ปริญญาตรี	4.05	.501			
ความพึงพอใจของผู้ชมโดยรวม	ต่ำกว่าปริญญาตรี	4.07	.429	-1.267	398	.206
	ปริญญาตรี	4.14	.380			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 18 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า

ด้านความพึงพอใจของผู้ชมโดยรวม มีค่า Probability (p) เท่ากับ .206 ซึ่งมากกว่า .05 คือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ชมที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” โดยรวม ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านเนื้อหารายการ มีค่า Probability (p) เท่ากับ .080 ซึ่งมากกว่า .05 คือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ชมที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” ด้านเนื้อหารายการไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านวิธีการนำเสนอ มีค่า Probability (p) เท่ากับ .045 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ชมที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” ด้านวิธีการนำเสนอ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยผู้ชมที่มีการศึกษาระดับ

ปริญญาตรี มีความพึงพอใจต่อรายการ “จุมกมด” ด้านวิธีการนำเสนอ มากกว่าผู้ชมที่มีการศึกษา ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี

ด้านผู้ดำเนินรายการ มีค่า Probability (p) เท่ากับ .242 ซึ่งมากกว่า .05 คือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ชมที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” ด้านผู้ดำเนินรายการไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม มีค่า Probability (p) เท่ากับ .900 ซึ่งมากกว่า .05 คือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ชมที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชมไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

อาชีพ

สมมติฐานข้อที่ 1.5 อาชีพที่แตกต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” แตกต่างกัน

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : อาชีพที่แตกต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” ไม่แตกต่างกัน

H_1 : อาชีพที่แตกต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยค่า F แบบการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance: One Way ANOVA) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่า F-Prob. น้อยกว่า .05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบกับเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีการทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05

ตาราง 19 แสดงความแตกต่างของความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” จำแนกตาม อาชีพ

ความพึงพอใจของผู้ชม ที่มีต่อรายการ “จุมกมด”	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	F- Prob.
ด้านเนื้อหารายการ	ระหว่างกลุ่ม	.527	3	.176	.777	.507
	ภายในกลุ่ม	89.509	396	.226		
	รวม	90.036	399			
ด้านวิธีการนำเสนอ	ระหว่างกลุ่ม	.948	3	.316	1.144	.331
	ภายในกลุ่ม	109.409	396	.276		
	รวม	110.358	399			
ด้านผู้ดำเนินรายการ	ระหว่างกลุ่ม	.239	3	.080	.464	.708
	ภายในกลุ่ม	68.086	396	.172		
	รวม	68.325	399			
ด้านการมีส่วนร่วมของ ผู้ชม	ระหว่างกลุ่ม	3.325	3	1.108	3.225*	.023
	ภายในกลุ่ม	136.086	396	.344		
	รวม	139.410	399			
ความพึงพอใจของผู้ชม และการใช้ประโยชน์ จากรายการด้านวิธีการ นำเสนอ	ระหว่างกลุ่ม	.221	3	.074	.411	.745
	ภายในกลุ่ม	70.935	396	.179		
	รวม	71.156	399			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 19 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” จำแนกตามอาชีพ พบว่า

ด้านความพึงพอใจของผู้ชมโดยรวม มีค่า Probability (p) เท่ากับ .745 ซึ่งมากกว่า .05 คือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ชมที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” โดยรวม ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านเนื้อหารายการ มีค่า Probability (p) เท่ากับ .507 ซึ่งมากกว่า .05 คือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ชมที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” ด้านเนื้อหารายการ ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านวิธีการนำเสนอ มีค่า Probability (p) เท่ากับ .331 ซึ่งมากกว่า .05 คือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ชมที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” ด้านวิธีการนำเสนอ ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านผู้ดำเนินรายการ มีค่า Probability (p) เท่ากับ .708 ซึ่งมากกว่า .05 คือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ชมที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” ด้านผู้ดำเนินรายการ ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม มีค่า Probability (p) เท่ากับ .023 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ชมที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

และเพื่อให้ทราบว่า อาชีพ ในรายคู่ใดที่มีความแตกต่างกันจึงทำการทดสอบต่อไปด้วยวิธี Least Significant Different (SDL) ดังแสดงในตาราง ดังนี้

ตาราง 20 แสดงความแตกต่างเป็นรายคู่ของความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	\bar{X}	นักเรียน / นักศึกษา	ข้าราชการ / พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	รับจ้าง / พนักงาน บริษัทเอกชน	ประกอบธุรกิจ ส่วนตัว/ เจ้าของกิจการ และอื่นๆ
		4.06	3.91	4.14	3.86
นักเรียน/นักศึกษา	4.06	-	0.15 (.243)	-0.07 (.259)	0.20* (.030)
ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ	3.91		-	-0.23 (.088)	0.05 (.733)
รับจ้าง/พนักงาน บริษัทเอกชน	4.14			-	0.28** (.004)
ประกอบธุรกิจ ส่วนตัว/เจ้าของ กิจการ และอื่นๆ	3.86				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 20 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ของความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม จำแนกตาม อาชีพ พบว่า ผู้ชมที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ชมที่ประกอบธุรกิจส่วนตัว/เจ้าของกิจการ และอื่นๆ มีความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชมน้อยกว่าผู้ชมที่มีอาชีพนักเรียน / นักศึกษา โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ .20 และผู้ชมที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยผู้ชมที่ประกอบธุรกิจส่วนตัว/เจ้าของกิจการ และอื่นๆ มีความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชมน้อยกว่าผู้ชมที่มีอาชีพรับจ้าง / พนักงานบริษัทเอกชน โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ .28

ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

รายได้ต่อเดือน

สมมติฐานข้อที่ 1.6 รายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” แตกต่างกัน

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : รายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” ไม่แตกต่างกัน

H_1 : รายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยค่า F แบบการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance: One Way ANOVA) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่า F-Prob. น้อยกว่า .05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบกับเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีการทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตาราง 21 แสดงความแตกต่างของความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” จำแนกตาม รายได้ต่อเดือน

ความพึงพอใจของผู้ชม ที่มีต่อรายการ “จุมกมด”	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	F- Prob.
ด้านเนื้อหารายการ	ระหว่างกลุ่ม	.067	2	.034	.149	.862
	ภายในกลุ่ม	89.968	397	.227		
	รวม	90.036	399			
ด้านวิธีการนำเสนอ	ระหว่างกลุ่ม	.074	2	.037	.134	.875
	ภายในกลุ่ม	110.283	397	.278		
	รวม	110.358	399			
ด้านผู้ดำเนินรายการ	ระหว่างกลุ่ม	.319	2	.160	.932	.395
	ภายในกลุ่ม	68.006	397	.171		
	รวม	68.325	399			
ด้านการมีส่วนร่วมของ ผู้ชม	ระหว่างกลุ่ม	2.310	2	1.155	3.344*	.036
	ภายในกลุ่ม	137.101	397	.345		
	รวม	139.410	399			
ความพึงพอใจของผู้ชม โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	.176	2	.088	.492	.612
	ภายในกลุ่ม	70.980	397	.179		
	รวม	71.156	399			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 21 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” จำแนกตามรายได้ต่อเดือน พบว่า

ด้านความพึงพอใจของผู้ชมโดยรวม มีค่า Probability (p) เท่ากับ .612 ซึ่งมากกว่า .05 คือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ชมที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” โดยรวม ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่สอดคล้อง กับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านเนื้อหารายการ มีค่า Probability (p) เท่ากับ .862 ซึ่งมากกว่า .05 คือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ชมที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” ด้านเนื้อหารายการไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านวิธีการนำเสนอ มีค่า Probability (p) เท่ากับ .875 ซึ่งมากกว่า .05 คือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ชมที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” ด้านวิธีการนำเสนอ ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านผู้ดำเนินรายการ มีค่า Probability (p) เท่ากับ .395 ซึ่งมากกว่า .05 คือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ชมที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” ด้านผู้ดำเนินรายการไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม มีค่า Probability (p) เท่ากับ .036 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ชมที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

และเพื่อให้ทราบว่า รายได้ต่อเดือน ในรายคู่ใดที่มีความแตกต่างกันจึงทำการทดสอบต่อไปด้วยวิธี Significant Different Least (LSD) ดังแสดงในตาราง ดังนี้

ตาราง 22 แสดงความแตกต่างเป็นรายคู่ของความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม จำแนกตาม รายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	\bar{X}	ต่ำกว่า หรือเท่ากับ 5,000 บาท	5,001 - 15,000 บาท	15,001 บาทขึ้นไป
		4.14	4.03	3.91
ต่ำกว่า หรือเท่ากับ 5,000 บาท	4.14	-	0.10 (.109)	0.23* (.013)
5,001 - 15,000 บาท	4.03		-	0.12 (.163)
15,001 บาทขึ้นไป	3.91			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 22 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ของความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม จำแนกตาม รายได้ต่อเดือน พบว่า ผู้ชมที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดย

ผู้ชมที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า หรือเท่ากับ 5,000 บาท มีความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชมมากกว่าผู้ชมที่มีรายได้ต่อเดือน 15,001 บาทขึ้นไป โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ .23

ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จำนวนวันเฉลี่ยต่อสัปดาห์ในการชม

สมมติฐานข้อที่ 1.7 จำนวนวันเฉลี่ยต่อสัปดาห์ในการชมที่แตกต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” แตกต่างกัน

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : จำนวนวันเฉลี่ยต่อสัปดาห์ในการชมที่แตกต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” ไม่แตกต่างกัน

H_1 : จำนวนวันเฉลี่ยต่อสัปดาห์ในการชมที่แตกต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยค่า F แบบการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance: One Way ANOVA) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่า F-Prob. น้อยกว่า .05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบกับเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีการทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตาราง 23 แสดงความแตกต่างของความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” จำแนกตามจำนวนวันเฉลี่ยต่อสัปดาห์ในการชม

ความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด”	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	F-Prob.
ด้านเนื้อหารายการ	ระหว่างกลุ่ม	1.367	2	.684	3.061*	.048
	ภายในกลุ่ม	88.669	397	.223		
	รวม	90.036	399			
ด้านวิธีการนำเสนอ	ระหว่างกลุ่ม	3.030	2	1.515	5.603**	.004
	ภายในกลุ่ม	107.328	397	.270		
	รวม	110.358	399			
ด้านผู้ดำเนินรายการ	ระหว่างกลุ่ม	1.557	2	.779	4.630*	.010
	ภายในกลุ่ม	66.768	397	.168		
	รวม	68.325	399			
ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม	ระหว่างกลุ่ม	.064	2	.032	.091	.913
	ภายในกลุ่ม	139.347	397	.351		
	รวม	139.410	399			
ความพึงพอใจของผู้ชมโดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	1.163	2	.582	3.299*	.038
	ภายในกลุ่ม	69.992	397	.176		
	รวม	71.156	399			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 23 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” จำแนกตามจำนวนวันเฉลี่ยต่อสัปดาห์ในการชม พบว่า

ด้านความพึงพอใจของผู้ชมโดยรวม มีค่า Probability (p) เท่ากับ .038 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ชมที่มีจำนวนวันเฉลี่ยต่อสัปดาห์ในการชมแตกต่างกัน มีความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านเนื้อหารายการ มีค่า Probability (p) เท่ากับ .048 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ชมที่มีจำนวนวันเฉลี่ยต่อสัปดาห์ในการชมแตกต่างกัน มีความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” ด้านเนื้อหารายการแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านวิธีการนำเสนอ มีค่า Probability (p) เท่ากับ .004 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ชมที่มีจำนวนวันเฉลี่ยต่อสัปดาห์ในการชมแตกต่างกัน มีความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” ด้านวิธีการนำเสนอแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านผู้ดำเนินรายการ มีค่า Probability (p) เท่ากับ .010 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ชมที่มีจำนวนวันเฉลี่ยต่อสัปดาห์ในการชมแตกต่างกัน มีความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” ด้านผู้ดำเนินรายการแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม มีค่า Probability (p) เท่ากับ .913 ซึ่งมากกว่า .05 คือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ชมที่มีจำนวนวันเฉลี่ยต่อสัปดาห์ในการชมแตกต่างกัน มีความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชมไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

และเพื่อให้ทราบว่า จำนวนวันเฉลี่ยต่อสัปดาห์ในการชม ในรายคู่ใดที่มีความแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบต่อไปด้วยวิธี Least Significant Different (LSD) ดังแสดงในตาราง ดังนี้

ตาราง 24 แสดงความแตกต่างเป็นรายคู่ของความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” โดยรวม จำแนกตามจำนวนวันเฉลี่ยต่อสัปดาห์ในการชม

จำนวนวันเฉลี่ยต่อสัปดาห์ในการชม	\bar{X}	1-2 วัน	3-4 วัน	5 วัน
		4.02	4.10	4.18
1-2 วัน	4.02	-	-0.07 (.104)	-0.16* (.015)
3-4 วัน	4.10			-0.08 (.195)
5 วัน	4.18			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 24 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ของความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” โดยรวม จำแนกตาม จำนวนวันเฉลี่ยต่อสัปดาห์ในการชม พบว่า ผู้ชมที่มีจำนวนวันเฉลี่ยต่อสัปดาห์ในการชมแตกต่างกัน มีความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดย

ผู้ชมที่มีจำนวนวันเฉลี่ยต่อสัปดาห์ในการชม 1-2 วัน มีความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชมน้อยกว่าผู้ชมที่มีจำนวนวันเฉลี่ยต่อสัปดาห์ในการชม 5 วัน โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ .16

ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 25 แสดงความแตกต่างเป็นรายคู่ของความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” ด้านเนื้อหารายการ จำแนกตามจำนวนวันเฉลี่ยต่อสัปดาห์ในการชม

จำนวนวันเฉลี่ยต่อ สัปดาห์ในการชม	\bar{X}	1-2 วัน	3-4 วัน	5 วัน
		4.08	4.16	4.24
1-2 วัน	4.08	-	-0.09 (.093)	-0.17* (.022)
3-4 วัน	4.16		-	-0.08 (.266)
5 วัน	4.24			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 25 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ของความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” ด้านเนื้อหารายการ จำแนกตาม จำนวนวันเฉลี่ยต่อสัปดาห์ในการชม พบว่า ผู้ชมที่มีจำนวนวันเฉลี่ยต่อสัปดาห์ในการชมแตกต่างกัน มีความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” ด้านเนื้อหารายการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดย

ผู้ชมที่มีจำนวนวันเฉลี่ยต่อสัปดาห์ในการชม 1-2 วัน มีความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” ด้านเนื้อหารายการ น้อยกว่า ผู้ชมที่มีจำนวนวันเฉลี่ยต่อสัปดาห์ในการชม 5 วัน โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ .17

ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 26 แสดงความแตกต่างเป็นรายคู่ของความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด”
ด้านวิธีการนำเสนอ จำแนกตาม จำนวนวันเฉลี่ยต่อสัปดาห์ในการชม

จำนวนวันเฉลี่ยต่อ สัปดาห์ในการชม	\bar{X}	1-2 วัน	3-4 วัน	5 วัน
		3.89	4.01	4.14
1-2 วัน	3.89	-	-0.12* (.034)	-0.25** (.002)
3-4 วัน	4.01		-	-0.13 (.093)
5 วัน	4.14			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 26 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ของความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” ด้านวิธีการนำเสนอ จำแนกตาม จำนวนวันเฉลี่ยต่อสัปดาห์ในการชม พบว่า ผู้ชมที่มีจำนวนวันเฉลี่ยต่อสัปดาห์ในการชมแตกต่างกัน มีความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” ด้านวิธีการนำเสนอ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดย

ผู้ชมที่มีจำนวนวันเฉลี่ยต่อสัปดาห์ในการชม 1-2 วัน มีความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” ด้านวิธีการนำเสนอ น้อยกว่าผู้ชมที่มีจำนวนวันเฉลี่ยต่อสัปดาห์ในการชม 3-4 วัน โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ .12

และผู้ชมที่มีจำนวนวันเฉลี่ยต่อสัปดาห์ในการชมแตกต่างกัน มีความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” ด้านวิธีการนำเสนอ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดย

ผู้ชมที่มีจำนวนวันเฉลี่ยต่อสัปดาห์ในการชม 1-2 วัน มีความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” ด้านวิธีการนำเสนอ น้อยกว่า ผู้ชมที่มีจำนวนวันเฉลี่ยต่อสัปดาห์ในการชม 5 วัน โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ .25

ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 27 แสดงความแตกต่างเป็นรายคู่ของความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” ด้านผู้ดำเนินรายการ / ผู้ประกาศข่าว จำแนกตาม จำนวนวันเฉลี่ยต่อสัปดาห์ในการชม

จำนวนวันเฉลี่ยต่อ สัปดาห์ในการชม	\bar{X}	1-2 วัน	3-4 วัน	5 วัน
		4.08	4.14	4.27
1-2 วัน	4.08	-	-0.06 (.156)	-0.19** (.003)
3-4 วัน	4.14			-0.13* (.043)
5 วัน	4.27			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 27 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ของความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” ด้านผู้ดำเนินรายการ/ผู้ประกาศข่าว จำแนกตามจำนวนวันเฉลี่ยต่อสัปดาห์ในการชม พบว่า ผู้ชมที่มีจำนวนวันเฉลี่ยต่อสัปดาห์ในการชมแตกต่างกัน มีความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” ด้านผู้ดำเนินรายการ/ผู้ประกาศข่าวแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดย

ผู้ชมที่มีจำนวนวันเฉลี่ยต่อสัปดาห์ในการชม 3-4 วัน มีความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” ด้านผู้ดำเนินรายการ/ผู้ประกาศข่าว น้อยกว่าผู้ชมที่มีจำนวนวันเฉลี่ยต่อสัปดาห์ในการชม 5 วัน โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ .13

และผู้ชมที่มีจำนวนวันเฉลี่ยต่อสัปดาห์ในการชมแตกต่างกัน มีความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” ด้านผู้ดำเนินรายการ/ผู้ประกาศข่าว แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดย

ผู้ชมที่มีจำนวนวันเฉลี่ยต่อสัปดาห์ในการชม 1-2 วัน มีความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” ด้านผู้ดำเนินรายการ/ผู้ประกาศขavn้อยกว่าผู้ชมที่มีจำนวนวันเฉลี่ยต่อสัปดาห์ในการชม 5 วัน โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ .19

ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ช่วงเวลาประจำที่ชมรายการ

สมมติฐานข้อที่ 1.8 ช่วงเวลาประจำที่ชมรายการที่แตกต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” แตกต่างกัน

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : ช่วงเวลาประจำที่ชมรายการที่แตกต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ช่วงเวลาประจำที่ชมรายการที่แตกต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยค่า F แบบการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance: One Way ANOVA) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่า F-Prob. น้อยกว่า .05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีการทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05

ตาราง 28 แสดงความแตกต่างของความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” จำแนกตามช่วงเวลาประจำที่ชมรายการ

ความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด”	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	F-Prob.
ด้านเนื้อหารายการ	ระหว่างกลุ่ม	2.490	4	.623	2.809*	.025
	ภายในกลุ่ม	87.546	395	.222		
	รวม	90.036	399			
ด้านวิธีการนำเสนอ	ระหว่างกลุ่ม	2.399	4	.600	2.194	.069
	ภายในกลุ่ม	107.959	395	.273		
	รวม	110.358	399			
ด้านผู้ดำเนินรายการ	ระหว่างกลุ่ม	.579	4	.145	.844	.498
	ภายในกลุ่ม	67.746	395	.172		
	รวม	68.325	399			
ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม	ระหว่างกลุ่ม	1.508	4	.377	1.080	.366
	ภายในกลุ่ม	137.902	395	.349		
	รวม	139.410	399			

ตาราง 28 (ต่อ)

ความพึงพอใจของผู้ชม ที่มีต่อรายการ “จุมกมด”	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	F- Prob.
ความพึงพอใจของผู้ชม โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	.602	4	.151	.843	.499
	ภายในกลุ่ม	70.553	395	.179		
	รวม	71.156	399			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 28 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” จำแนกตามช่วงเวลาประจำที่ชมรายการ พบว่า

ด้านความพึงพอใจของผู้ชมโดยรวม มีค่า Probability (p) เท่ากับ .499 ซึ่งมากกว่า .05 คือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ชมที่มีช่วงเวลาประจำที่ชมรายการแตกต่างกัน มีความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” โดยรวมไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านเนื้อหารายการ มีค่า Probability (p) เท่ากับ .025 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ชมที่มีช่วงเวลาประจำที่ชมรายการแตกต่างกัน มีความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” ด้านเนื้อหารายการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านวิธีการนำเสนอ มีค่า Probability (p) เท่ากับ .069 ซึ่งมากกว่า .05 คือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ชมที่มีช่วงเวลาประจำที่ชมรายการแตกต่างกัน มีความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” ด้านวิธีการนำเสนอไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านผู้ดำเนินรายการ มีค่า Probability (p) เท่ากับ .498 ซึ่งมากกว่า .05 คือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ชมที่มีช่วงเวลาประจำที่ชมรายการแตกต่างกัน มีความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” ด้านผู้ดำเนินรายการไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม มีค่า Probability (p) เท่ากับ .366 ซึ่งมากกว่า .05 คือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ชมที่มีช่วงเวลาประจำที่ชมรายการแตกต่างกัน มีความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชมไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

และเพื่อให้ทราบว่า ช่วงเวลาประจำที่ชมรายการ ในรายคูใดที่มีความแตกต่างกันจึงทำการทดสอบต่อไปด้วยวิธี ferentLeast Significant Dif (LSD) ดังแสดงในตาราง ดังนี้

ตาราง 29 แสดงความแตกต่างเป็นรายคู่ของความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” ด้านเนื้อหารายการ จำแนกตามช่วงเวลาประจำที่ชมรายการ

ช่วงเวลา ประจำที่ ชมรายการ	\bar{X}	6.30-7.00 น.	6.30-7.30 น.	7.00-7.30 น.	7.30-8.30 น.	6.30-8.30 น.
		4.17	4.02	4.04	4.22	4.20
6.30-7.00 น.	4.17	-	0.15 (.085)	0.13 (.110)	-0.04 (.687)	-0.03 (.712)
6.30-7.30 น.	4.02			-0.02 (.791)	-0.19 (.063)	-0.18* (.012)
7.00-7.30 น.	4.04				-0.17 (.081)	-0.16* (.012)
7.30-8.30 น.	4.22					0.02 (.865)
6.30-8.30 น.	4.20					

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 29 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ของความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” ด้านเนื้อหารายการ จำแนกตาม ช่วงเวลาประจำที่ชมรายการ พบว่า ผู้ชมที่มีช่วงเวลาประจำที่ชมรายการแตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อรายการ “จุมกมด” โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดย

ผู้ชมที่มีช่วงเวลาประจำที่ชมรายการ 6.30-8.30 น. มีความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” ด้านเนื้อหารายการมากกว่าผู้ชมที่มีช่วงเวลาประจำที่ชมรายการ 6.30-7.30 น. และ 7.00-7.30 น. โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ .18 และ .16 ตามลำดับ

ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐานข้อที่ 2 ความพึงพอใจของผู้ชมมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของผู้ชมรายการ “จุมกมด” สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : ความพึงพอใจของผู้ชม ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของผู้ชมรายการ “จุมกมด”

H_1 : ความพึงพอใจของผู้ชม มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของผู้ชมรายการ “จุมกมด”

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ก็ต่อเมื่อค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า .05

ตาราง 30 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจของผู้ชมกับทัศนคติของผู้ชมรายการ “จุมกมด”

ความพึงพอใจของผู้ชม	ทัศนคติของผู้ชมรายการ “จุมกมด”		
	r	Sig. (2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์
ด้านเนื้อหารายการ	0.62**	.000	ค่อนข้างสูง
ด้านวิธีการนำเสนอ	0.67**	.000	ค่อนข้างสูง
ด้านผู้ดำเนินรายการ	0.64**	.000	ค่อนข้างสูง
ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม	0.57**	.000	ปานกลาง
ความพึงพอใจของผู้ชมโดยรวม	0.74**	.000	ค่อนข้างสูง

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 30 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจของผู้ชม กับทัศนคติของผู้ชมรายการ “จุมกมด” พบว่า

ความพึงพอใจของผู้ชมโดยรวม พบว่า ความพึงพอใจของผู้ชมโดยรวม กับทัศนคติของผู้ชมรายการ “จุมกมด” มีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับ สมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความพึงพอใจของผู้ชมโดยรวม มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของผู้ชมรายการ “จุมกมด” อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .74 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับค่อนข้างสูง กล่าวคือ ถ้าผู้ชมมีความพึงพอใจของผู้ชมโดยรวมที่ดี จะมีทัศนคติของผู้ชมรายการ “จุมกมด” มากขึ้น ในระดับค่อนข้างสูง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

สมมติฐานข้อที่ 3 ความพึงพอใจของผู้ชมมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการชมรายการ “จุกมด”

ด้านการชักชวนผู้อื่นให้ชมรายการ

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : ความพึงพอใจของผู้ชมไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการชมรายการ “จุกมด”

ด้านการชักชวนผู้อื่นให้ชมรายการ

H_1 : ความพึงพอใจของผู้ชมมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการชมรายการ “จุกมด”

ด้านการชักชวนผู้อื่นให้ชมรายการ

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ก็ต่อเมื่อค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า .05

ตาราง 31 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจของผู้ชมกับแนวโน้มการชมรายการ “จุกมด” ด้านการชักชวนผู้อื่นให้ชมรายการ

ความพึงพอใจของผู้ชม	แนวโน้มการชมรายการ “จุกมด” ด้านการชักชวนผู้อื่นให้ชมรายการ		
	r	Sig. (2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์
ด้านเนื้อหารายการ	0.39**	.000	ค่อนข้างต่ำ
ด้านวิธีการนำเสนอ	0.34**	.000	ค่อนข้างต่ำ
ด้านผู้ดำเนินรายการ	0.28**	.000	ค่อนข้างต่ำ
ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม	0.26**	.000	ค่อนข้างต่ำ
ความพึงพอใจของผู้ชมโดยรวม	0.37**	.000	ค่อนข้างต่ำ

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 31 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจของผู้ชม กับแนวโน้มการชมรายการ “จุกมด” ด้านการชักชวนผู้อื่นให้ชมรายการ พบว่า

ความพึงพอใจของผู้ชมโดยรวม พบว่า ความพึงพอใจของผู้ชมโดยรวม กับแนวโน้มการชมรายการ “จุกมด” ด้านการชักชวนผู้อื่นให้ชมรายการ มีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความพึงพอใจของผู้ชมโดยรวมมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการชมรายการ “จุกมด” ด้านการชักชวนผู้อื่นให้ชมรายการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .37 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับ ค่อนข้างต่ำ กล่าวคือ

การชมรายการ “จุมกมด” ด้านการชักชวนผู้อื่นให้ชมรายการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .26 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับค่อนข้างต่ำ กล่าวคือ ถ้าผู้ชมมีความพึงพอใจของผู้ชมด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชมที่ดี จะมีแนวโน้มการชมรายการ “จุมกมด” ด้านการชักชวนผู้อื่นให้ชมรายการมากขึ้น ในระดับค่อนข้างต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านระยะเวลาในการชมรายการในอนาคตต่อครั้ง เพิ่มขึ้นหรือลดลง

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : ความพึงพอใจของผู้ชมไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการชมรายการ “จุมกมด” ด้านระยะเวลา ในการชมรายการในอนาคตต่อครั้ง เพิ่มขึ้นหรือลดลง

H_1 : ความพึงพอใจของผู้ชมมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการชมรายการ “จุมกมด” ด้านระยะเวลาในการชมรายการในอนาคตต่อครั้ง เพิ่มขึ้นหรือลดลง

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ก็ต่อเมื่อค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า .05

ตาราง 32 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจของผู้ชมกับแนวโน้มการชมรายการ “จุมกมด” ด้านระยะเวลาในการชมรายการในอนาคตต่อครั้ง เพิ่มขึ้นหรือลดลง

ความพึงพอใจของผู้ชม	แนวโน้มการชมรายการ “จุมกมด” ด้านระยะเวลาในการชมรายการในอนาคตต่อครั้ง		
	r	Sig. (2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์
ด้านเนื้อหารายการโดยรวม	0.38**	.000	ค่อนข้างต่ำ
ด้านวิธีการนำเสนอโดยรวม	0.34**	.000	ค่อนข้างต่ำ
ด้านผู้ดำเนินรายการโดยรวม	0.31**	.000	ค่อนข้างต่ำ
ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชมโดยรวม	0.22**	.000	ค่อนข้างต่ำ
ความพึงพอใจของผู้ชมโดยรวม	0.36**	.000	ค่อนข้างต่ำ

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 32 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจของผู้ชม กับแนวโน้มการชมรายการ “จุมกมด” ด้านระยะเวลาในการชมรายการในอนาคตต่อครั้ง เพิ่มขึ้นหรือลดลง พบว่า

แนวโน้มการชมรายการ “จุมกมด” ด้านแนวโน้มในการใช้ระยะเวลาในการชมรายการในอนาคตต่อครั้ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .31 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับ ก่อนข้างต่ำ กล่าวคือ ถ้าผู้ชมมีความพึงพอใจของผู้ชมด้านผู้ดำเนินรายการที่ดี จะมีแนวโน้มการชมรายการ “จุมกมด” ด้านแนวโน้มในการใช้ระยะเวลาในการชมรายการในอนาคตต่อครั้งเพิ่มขึ้น ในระดับก่อนข้างต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม ความพึงพอใจของผู้ชมด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม กับแนวโน้มการชมรายการ “จุมกมด” ด้านระยะเวลาในการชมรายการในอนาคตต่อครั้งเพิ่มขึ้นหรือลดลง มีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความพึงพอใจของผู้ชมด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการชมรายการ “จุมกมด” ด้านแนวโน้มในการใช้ระยะเวลาในการชมรายการในอนาคตต่อครั้ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .22 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับก่อนข้างต่ำ กล่าวคือ ถ้าผู้ชมมีความพึงพอใจของผู้ชมด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชมที่ดี จะมีแนวโน้มการชมรายการ “จุมกมด” ด้านแนวโน้มในการใช้ระยะเวลาในการชมรายการในอนาคตต่อครั้งเพิ่มขึ้น ในระดับก่อนข้างต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านในอนาคตคาดว่าจะชมรายการกี่วันต่อสัปดาห์

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : ความพึงพอใจของผู้ชมไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการชมรายการ “จุมกมด” ด้านระยะเวลาในการชมรายการในอนาคตต่อครั้ง เพิ่มขึ้นหรือลดลง

H_1 : ความพึงพอใจของผู้ชมมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการชมรายการ “จุมกมด” ด้านระยะเวลาในการชมรายการในอนาคตต่อครั้ง เพิ่มขึ้นหรือลดลง

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ก็ต่อเมื่อค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า .05

ตาราง 33 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจของผู้ชมกับแนวโน้มการชมรายการ “จุมกมด” ด้านในอนาคตคาดว่าจะชมรายการที่วันต่อสัปดาห์

ความพึงพอใจของผู้ชม	แนวโน้มการชมรายการ “จุมกมด” ด้านในอนาคตคาดว่าจะชมรายการที่วันต่อสัปดาห์		
	r	Sig. (2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์
ด้านเนื้อหารายการโดยรวม	0.18**	.000	ต่ำ
ด้านวิธีการนำเสนอโดยรวม	0.17**	.001	ต่ำ
ด้านผู้ดำเนินรายการโดยรวม	0.14**	.007	ต่ำ
ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชมโดยรวม	0.08	.113	ไม่มีความสัมพันธ์
ความพึงพอใจของผู้ชมโดยรวม	0.16**	.001	ต่ำ

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 33 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจของผู้ชม กับแนวโน้มการชมรายการ “จุมกมด” ด้านในอนาคตคาดว่าจะชมรายการที่วันต่อสัปดาห์ พบว่า

ความพึงพอใจของผู้ชมโดยรวม พบว่า ความพึงพอใจของผู้ชมโดยรวม กับแนวโน้มการชมรายการ “จุมกมด” ด้านในอนาคตคาดว่าจะชมรายการที่วันต่อสัปดาห์ มีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ .001 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความพึงพอใจของผู้ชมโดยรวม มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการชมรายการ “จุมกมด” ด้านในอนาคตคาดว่าจะชมรายการที่วันต่อสัปดาห์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .16 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำ กล่าวคือ ถ้าผู้ชมมีความพึงพอใจของผู้ชมโดยรวมที่ดี จะมีแนวโน้มการชมรายการ “จุมกมด” ด้านในอนาคตคาดว่าจะชมรายการที่วันต่อสัปดาห์ มากขึ้น ในระดับต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า

ด้านเนื้อหารายการ ความพึงพอใจของผู้ชมด้านเนื้อหารายการ กับแนวโน้มการชมรายการ “จุมกมด” ด้านในอนาคตคาดว่าจะชมรายการที่วันต่อสัปดาห์ มีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความพึงพอใจของผู้ชมด้านเนื้อหารายการ มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการชมรายการ “จุมกมด” ด้านในอนาคตคาดว่าจะชมรายการที่วันต่อสัปดาห์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .18 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำ กล่าวคือ ถ้าผู้ชมมีความพึงพอใจของผู้ชมด้านเนื้อหารายการที่ดี จะมี

แนวโน้มการชมรายการ “จุมกมด” ด้านในอนาคตคาดว่าจะชมรายการที่วันต่อสัปดาห์มากขึ้นในระดับต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านวิธีการนำเสนอ ความพึงพอใจของผู้ชมด้านวิธีการนำเสนอ กับแนวโน้มการชมรายการ “จุมกมด” ด้านในอนาคตคาดว่าจะชมรายการที่วันต่อสัปดาห์ มีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ .001 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความพึงพอใจของผู้ชมด้านวิธีการนำเสนอ มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการชมรายการ “จุมกมด” ด้านในอนาคตคาดว่าจะชมรายการที่วันต่อสัปดาห์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .17 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำ กล่าวคือ ถ้าผู้ชมมีความพึงพอใจของผู้ชมด้านวิธีการนำเสนอที่ดี จะมีแนวโน้มการชมรายการ “จุมกมด” ด้านในอนาคตคาดว่าจะชมรายการที่วันต่อสัปดาห์มากขึ้น ในระดับต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านผู้ดำเนินรายการ ความพึงพอใจของผู้ชมด้านผู้ดำเนินรายการ กับแนวโน้มการชมรายการ “จุมกมด” ด้านในอนาคตคาดว่าจะชมรายการที่วันต่อสัปดาห์ มีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ .007 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความพึงพอใจของผู้ชมด้านผู้ดำเนินรายการ มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการชมรายการ “จุมกมด” ด้านในอนาคตคาดว่าจะชมรายการที่วันต่อสัปดาห์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .14 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำ กล่าวคือ ถ้าผู้ชมมีความพึงพอใจของผู้ชมด้านผู้ดำเนินรายการที่ดี จะมีแนวโน้มการชมรายการ “จุมกมด” ด้านในอนาคตคาดว่าจะชมรายการที่วันต่อสัปดาห์มากขึ้นในระดับต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม ความพึงพอใจของผู้ชมด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม กับแนวโน้มการชมรายการ “จุมกมด” ด้านในอนาคตคาดว่าจะชมรายการที่วันต่อสัปดาห์ มีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ .113 ซึ่งมากกว่า .05 คือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความพึงพอใจของผู้ชมด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม ไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการชมรายการ “จุมกมด” ด้านในอนาคตคาดว่าจะชมรายการที่วันต่อสัปดาห์ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษา ความพึงพอใจและแนวโน้มการชมรายการ “จุมกมด” ของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านเนื้อหารายการ วิธีการนำเสนอ ผู้ดำเนินรายการ การมีส่วนร่วมของผู้ชม ตลอดจนแนวโน้มการชมรายการในอนาคตของผู้ชม เพื่อที่ทางสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 และผู้ผลิตรายการ “จุมกมด” จะได้นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้มาปรับปรุงรายการ เพื่อให้รายการ “จุมกมด” สามารถเสนอรายการข่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพและตอบสนองความต้องการของผู้ชมได้มากที่สุด

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาลักษณะข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีผลต่อความพึงพอใจและการใช้ประโยชน์จากรายการ “จุมกมด”
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจของผู้ชมและการใช้ประโยชน์จากรายการ “จุมกมด” กับทัศนคติที่มีต่อความน่าเชื่อถือของรายการ “จุมกมด”
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจของผู้ชมและการใช้ประโยชน์จากรายการ “จุมกมด” กับแนวโน้มการชมรายการ “จุมกมด”

ความสำคัญของการวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงลักษณะข้อมูลส่วนบุคคลที่มีผลต่อการชมรายการ “จุมกมด”
2. ทำให้ทราบถึงทัศนคติและระดับความพึงพอใจของผู้ชมรายการ “จุมกมด” ในปัจจุบันด้านต่างๆ ในการนำเสนอข่าวเพื่อประโยชน์ต่อผู้ชม
3. เพื่อนำผลการวิจัยที่ได้รับมาปรับปรุงแก้ไข พัฒนารูปแบบในการนำเสนอรายการข่าวให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และเป็นประโยชน์กับผู้ชมมากที่สุด

ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษา ความพึงพอใจและแนวโน้มการชมรายการ “จุมกมด” ของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานคร โดยศึกษาถึงลักษณะข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ชมที่มีผลต่อการชมรายการ ความพึงพอใจของผู้ชมและการใช้ประโยชน์จากรายการ ทัศนคติของผู้ชมที่มีต่อความน่าเชื่อถือของรายการ และแนวโน้มการชมรายการ “จุมกมด”

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ ประชากรที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่เคยชมรายการ “จุมกมด” และมีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป เนื่องจากประชากรกลุ่มนี้เป็นผู้ที่มีสิทธิเลือกตั้งได้ตามกฎหมาย แสดงให้เห็นถึงวุฒิภาวะในการพิจารณา การตัดสินใจ และการมีบทบาทในสังคม

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชากรที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่เคยชมรายการ “จุมกมด” และมีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป เพราะกลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้เป็นผู้ที่มีสิทธิเลือกตั้งได้ตามกฎหมาย แสดงให้เห็นถึงวุฒิภาวะในการพิจารณา การตัดสินใจ และการมีบทบาทในสังคม การเลือกกลุ่มตัวอย่างกรณีไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอนจึงคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างจากสูตร (กัลยา วานิชปัญญา, 2545: 26) ได้กลุ่มตัวอย่าง 385 คน ทำการสำรวจเพื่อการสุ่มเสียของแบบสอบถามไว้อีก 15 คน ดังนั้นขนาดของกลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัยครั้งนี้เท่ากับ 400 คน โดยการเก็บข้อมูลแบบสอบถามด้วยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi - Stage Sampling)

สมมติฐานของการวิจัย

1. ผู้ชมที่มีลักษณะข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน จำนวนวันเฉลี่ยต่อสัปดาห์ในการชมรายการ ช่วงเวลาประจำที่ชมรายการที่แตกต่างกันมีผลต่อความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” แตกต่างกัน
2. ความพึงพอใจของผู้ชมมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของผู้ชมรายการ “จุมกมด”
3. ความพึงพอใจของผู้ชมมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการชมรายการ “จุมกมด”

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถาม (Questionnaire) เพื่อวัดความพึงพอใจและแนวโน้มการชมรายการ “จุมกมด” ของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานคร แบบสอบถามที่สร้างขึ้นนั้นแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามด้านข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 8 ข้อ คือ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน จำนวนวัน/สัปดาห์ในการชมรายการ และ ช่วงเวลาประจำที่ชมรายการ โดยเป็นคำถามแบบให้เลือกตอบเพียงคำตอบเดียว (Multiple Choice Question)

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” ในลักษณะต่าง ๆ 4 ด้านดังนี้คือ ด้านเนื้อหารายการ ด้านการนำเสนอ ด้านผู้ดำเนินรายการ/ผู้ประกาศข่าว ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม จำนวน 33 ข้อ เป็นการให้คะแนนแบบ Likert (Summated Rating)

Method : The Likert Scale) โดยมีสเกล อยู่ 5 ระดับ จัดเป็นข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval Scale) ดังนี้

ระดับความพึงพอใจ

ระดับ 5	หมายถึง	พอใจมาก
ระดับ 4	หมายถึง	พอใจ
ระดับ 3	หมายถึง	เฉย ๆ
ระดับ 2	หมายถึง	ไม่พอใจ
ระดับ 1	หมายถึง	ไม่พอใจอย่างมาก

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับทัศนคติของผู้ชมที่มีต่อความน่าเชื่อถือของรายการ “จุมกมด” ในลักษณะต่าง ๆ 3 ด้านดังนี้ คือ ด้านความน่าเชื่อถือของแหล่งข่าว ด้านคุณค่าของข่าวที่นำเสนอ ด้านการเลือกสรรข่าว จำนวน 12 ข้อ เป็นการให้คะแนนแบบ Likert (Summated Rating Method : The Likert Scale) โดยมีสเกลอยู่ 5 ระดับ จัดเป็นข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval Scale) ดังนี้

ระดับทัศนคติ

ระดับ 5	หมายถึง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
ระดับ 4	หมายถึง	เห็นด้วย
ระดับ 3	หมายถึง	เฉย ๆ
ระดับ 2	หมายถึง	ไม่เห็นด้วย
ระดับ 1	หมายถึง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ส่วนที่ 4 เป็นคำถามเกี่ยวกับแนวโน้มการชมรายการ “จุมกมด” ของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 3 ข้อ คือ การแนะนำ ชักชวนผู้อื่นให้ชมรายการหรือไม่ การใช้ระยะเวลาในการชมรายการ ต่อครั้งในอนาคตเพิ่มขึ้นหรือลดลง และจำนวนวันต่อสัปดาห์ในการชมรายการจุมกมดในอนาคต

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบและได้แก้ไขเพิ่มเติมแล้วจากคณะกรรมการควบคุมสารนิพนธ์ไปทดลองใช้ (Pre – test) กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน เพื่อทดสอบความเชื่อมั่น โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์ ครอนบัก อัลฟา (Cronbach's Alpha) (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2546 : 449)

2. ผู้วิจัยจะดำเนินการแจกแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่าง โดยมีการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองเพื่อที่จะสามารถชี้แจงข้อสงสัยของผู้ตอบแบบสอบถามได้ โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 ตัวอย่าง

3. เมื่อผู้วิจัยรวบรวมแบบสอบถามได้ทั้งหมดแล้ว ทำการตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบสอบถาม เพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนต่อไป

การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้จัดทำข้อมูลโดยดำเนินการตามลำดับดังนี้

1. รวบรวมแบบสอบถามที่ได้รับกลับมาแล้ว ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความถูกต้องและสมบูรณ์ของแบบสอบถาม
2. ดำเนินการลงรหัส (Coding) เพื่อเปลี่ยนสภาพข้อมูล (Data) เป็นข้อมูล (Information) แล้วนำข้อมูลมาบันทึกลงคอมพิวเตอร์เพื่อประมวลผล
3. ประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยโปรแกรม SPSS (Statistical Package for the Social Science) for Window Version 11

ผลการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษาค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับ ความพึงพอใจและแนวโน้มการชมรายการ “จุมกมด” ของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานคร สรุปได้ดังนี้

1. ลักษณะทั่วไปทางประชากรศาสตร์ของผู้ชมรายการ “จุมกมด” ในเขตกรุงเทพมหานคร จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด จำนวน 400 คน พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 262 คน คิดเป็นร้อยละ 65.5 มีอายุระหว่าง 18 – 25 ปี จำนวน 224 คน คิดเป็นร้อยละ 56.0 สถานภาพโสด จำนวน 267 คน คิดเป็นร้อยละ 66.75 ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี 336 คน คิดเป็นร้อยละ 84.0 เป็นนักเรียน - นักศึกษา 189 คน คิดเป็นร้อยละ 47.85 มีรายได้ 5,001 – 15,000 บาทต่อเดือน จำนวน 190 คน คิดเป็นร้อยละ 47.5 และส่วนใหญ่ชมรายการ “จุมกมด” เฉลี่ย 3 - 4 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 177 คน คิดเป็นร้อยละ 44.25 ช่วงเวลาประจำวันที่ชมรายการ คือ 6.30 – 8.30 น. จำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 43.00

2. ความพึงพอใจของผู้ชมและการใช้ประโยชน์จากรายการ “จุมกมด” ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับพอใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 เพื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

- 2.1 ด้านเนื้อหารายการ ความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านเนื้อหารายการโดยรวมอยู่ในระดับพอใจ เพื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ชมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับพอใจ ยกเว้นความหลากหลายของเนื้อหาที่นำเสนอในรายการ และความทันสมัยและทันต่อเหตุการณ์ของเนื้อหารายการ ผู้ชมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับพอใจมาก

- 2.2 ด้านวิธีการนำเสนอ ความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านวิธีการนำเสนอโดยรวมอยู่ในระดับพอใจ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ชมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับพอใจทุกข้อ

- 2.3 ด้านผู้นำเสนอ / ผู้ประกาศข่าว ความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านผู้ดำเนินรายการ / ผู้ประกาศข่าว โดยรวมอยู่ในระดับพอใจ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้ชมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับพอใจทุกข้อ

2.4 ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม ความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม โดยรวมอยู่ในระดับพอใจ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้ชมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับพอใจทุกข้อ

3. ทศนคติของผู้ชมที่มีต่อความน่าเชื่อถือของรายการ “จุมกมด” ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

3.1 ด้านความน่าเชื่อถือของแหล่งข่าวในรายการ ผู้ชมมีทัศนคติด้านความน่าเชื่อถือของแหล่งข่าวสารในรายการโดยรวมอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับดี ยกเว้นมีที่มงานที่มีคุณภาพและมีประสบการณ์ ผู้ชมมีทัศนคติอยู่ในระดับดีมาก

3.2 ด้านคุณค่าของข่าวที่นำเสนอในรายการ ผู้ชมมีทัศนคติต่อความน่าเชื่อถือด้านคุณค่าของข่าวที่นำเสนอ ในรายการโดยรวมอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับดีทุกข้อ

3.3 ด้านการเลือกสรรข่าวในรายการ ผู้ชมมีทัศนคติต่อความน่าเชื่อถือของรายการด้านการเลือกสรรข่าวในรายการโดยรวมอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับดี ยกเว้น การเลือกเสนอข่าวสารที่เป็นที่น่าสนใจของผู้ชม ผู้ชมมีทัศนคติอยู่ในระดับดีมาก

4. การวิเคราะห์แนวโน้มการชมรายการ “จุมกมด” ของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้ชมมีแนวโน้มในการแนะนำ ชักชวนผู้อื่นให้ชมรายการ อยู่ในระดับแนะนำ ชักชวน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.62 และผู้ชมมีแนวโน้มในการใช้ระยะเวลาในการชมรายการอยู่ในระดับเพิ่มขึ้น โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63

5. การเปรียบเทียบความแตกต่าง ระหว่างความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” ใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหารายการ ด้านวิธีการนำเสนอ ด้านผู้ดำเนินรายการ และด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม จำแนกตาม เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน จำนวนวันเฉลี่ยต่อสัปดาห์ในการชมรายการ และช่วงเวลาประจำที่ชมรายการ

5.1 การทดสอบสมมติฐาน ข้อที่ 1 ผู้ชมที่มีลักษณะข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน จำนวนวันเฉลี่ยต่อสัปดาห์ในการชมรายการ และช่วงเวลาประจำที่ชมรายการที่แตกต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” แตกต่างกัน

5.1.1 เพศ ผู้ชมทั้งเพศชายและเพศหญิง มีความพึงพอใจต่อรายการ “จุมกมด” โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยเพศหญิงมีความพึงพอใจต่อรายการ “จุมกมด” มากกว่าเพศชาย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผู้ชมที่มีเพศต่างกันมีความพึงพอใจรายการ “จุมกมด” แตกต่างกันทุกด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับต่ำกว่า .01 ยกเว้นด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม มีความพึงพอใจไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับ ความพึงพอใจและแนวโน้มการชมรายการ “จุมกมด” ของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานคร สามารถสรุปประเด็นที่สำคัญมาอภิปรายได้ดังนี้

1. ลักษณะข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ชมรายการ “จุมกมด” ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 18.25 ปี สถานภาพโสด การศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี เป็นนักเรียน/นักศึกษา มีรายได้ต่อเดือน 5,001 – 15,000 บาท ส่วนใหญ่ชมรายการประมาณ 3 – 4 วันต่อสัปดาห์ และช่วงเวลาที่ชมรายการ คือ 07.00 – 08.00 น. จากกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา เป็นกลุ่มที่กำลังศึกษาอยู่เป็นส่วนใหญ่ และต้องการความรู้รอบตัวเพื่อประกอบการศึกษา และนำไปเป็นประโยชน์ในอนาคตเมื่อจบการศึกษา ซึ่งจะต้องแข่งขันกับสภาพแรงงานในปัจจุบัน ฉะนั้นต้องศึกษาหาความรู้จากหลาย ๆ ด้าน ให้ทันต่อเหตุการณ์การเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างวัยนี้ อาจมีความต้องการติดตามสถานการณ์ของข่าวสารอยู่ตลอดเวลาเพื่อนำข่าวสารไปใช้ประโยชน์ในการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับกลุ่มเพื่อน ดังนั้นการเปิดรับชมสื่อของผู้ชมวัยนี้จึงเน้นที่เนื้อหารายการ ความทันสมัยและทันต่อเหตุการณ์ ความน่าสนใจและความหลากหลายของเนื้อหารายการ

2. การศึกษาความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” ในเขตกรุงเทพมหานคร ใน 4 ด้าน พบว่า ผู้ชมมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับพอใจ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผู้ชมมีความพึงพอใจในระดับพอใจทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อรายการ “จุมกมด” เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านเนื้อหารายการ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือด้านผู้ดำเนินรายการ/ผู้ประกาศข่าว ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม และด้านวิธีการนำเสนอ

โดยผู้ชมมีความพึงพอใจสูงสุดในแต่ละด้านดังนี้ ด้านเนื้อหารายการผู้ชมมีความพึงพอใจ ความทันสมัยและทันต่อเหตุการณ์ของเนื้อหารายการ ด้านวิธีการนำเสนอผู้ชมมีความพึงพอใจ ด้านความทันสมัยของรูปแบบการออกอากาศสดและการให้ประโยชน์ด้านความเพลิดเพลิน ด้านผู้ดำเนินรายการ/ผู้ประกาศข่าว ผู้ชมมีความพึงพอใจด้านการใช้น้ำเสียงและวิธีการพูดของผู้ดำเนินรายการ / ผู้ประกาศข่าว และด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชมมีความพึงพอใจการแสดงข้อความของผู้ชมที่ร่วมแสดงความคิดเห็นทางจอโทรทัศน์ในระหว่างออกอากาศ

จากผลการวิจัยในครั้งนี้ทำให้ทราบว่า ผู้ชมมีความพึงพอใจต่อรายการ “จุมกมด” ในระดับพอใจ แสดงถึงความนิยมของรายการที่ยังอยู่ในเกณฑ์ดี ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากรายการ “จุมกมด” เป็นรายการข่าวแบบสนทนา ซึ่งมีเนื้อหาที่หลากหลายเกี่ยวกับข่าวสารปัจจุบัน ทั้งในด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม ศิลธรรม วัฒนธรรม กีฬา บันเทิง และอื่น ๆ ที่อยู่ในความสนใจของประชาชน โดยนำเสนอประเด็นที่มีความทันสมัยและทันต่อเหตุการณ์ ประกอบกับรายการ “จุมกมด” มีผู้ดำเนินรายการ/ผู้ประกาศข่าว คือ คุณกนก รัตน์วงศ์สกุล คุณพิศิษฐ์ กิรติกาญจน์ คุณพิษณุ นิลกลัด ซึ่งเป็นบุคคลข่าวที่มีความสามารถและมีประสบการณ์สูง นอกจากนี้ยังมี คุณเกียรติ กิจเจริญ คุณัททยา วงศ์กระจ่าง และคุณปวีรศา เพ็ญชาติ ที่อยู่แวดวงบันเทิงมาเสริมทำให้รายการยังมี

ความน่าสนใจมากยิ่งขึ้นผนวกกับในปัจจุบันเทคโนโลยีการสื่อสารมีความทันสมัยและสะดวกรวดเร็วจับใจทำให้ผู้ชมสามารถร่วมแสดงความคิดเห็นกับทางรายการได้ในทันทีในลักษณะแบบ Interactive Television Fully เพราะรายการ “จุมกมด” เป็นรายการสดและมีหลายช่องทางในการร่วมแสดงความคิดเห็นของผู้ชม เช่น ทางโทรศัพท์ SMS Internet ทำให้ผู้ชมมีความสะดวก อีกทั้งรายการมีการคัดกรองข้อความแสดงทางจอโทรทัศน์ในระหว่างออกอากาศอีกด้วย ซึ่งองค์ประกอบเหล่านี้นำมาซึ่งความสำเร็จของรายการ และผู้ชมมีความพึงพอใจในระดับดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจิตินันท์ บุญภาพ (บทคัดย่อ : 2543) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องวิสัยทัศน์โทรทัศน์ไทยหลังปี ค.ศ. 2000 (พ.ศ. 2543-2568) พบว่า ภาพรวมของรายการโทรทัศน์ในอนาคตน่าจะมีการเปลี่ยนแปลงที่ดีเกิดขึ้นคือ รายการโทรทัศน์ประเภทสาระจะเพิ่มจำนวนขึ้นในระดับหนึ่งตามความต้องการของคนดูผู้ชมในอนาคตที่ต้องการสาระประโยชน์จากรายการโทรทัศน์มากขึ้น สำหรับรายการโทรทัศน์ประเภทสาระบันเทิง (Info-trainmen) เป็นรูปแบบรายการโทรทัศน์อีกประเภทหนึ่งที่มีแนวโน้มว่าจะได้รับความนิยมจากผู้ดูผู้ชมในประเทศไม่น้อย ส่วนรูปแบบรายการโทรทัศน์ใหม่ๆ ที่จะเกิดขึ้น และได้รับความนิยมในอนาคต ได้แก่ รายการพูดคุยเชิงสาระ (Talk Show) รายการที่มีการกำหนดกลุ่มเป้าหมายชัดเจน (Segmentation) และรายการที่ผู้ผลิตสินค้าผลิตขึ้นเอง (Sponsor) อย่างไรก็ตาม รายการโทรทัศน์ส่วนใหญ่ยังเน้นหนักไปที่รายการบันเทิง

3. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติของผู้ชมที่มีต่อความน่าเชื่อถือของรายการ “จุมกมด” ในเขตกรุงเทพมหานคร ใน 3 ด้าน พบว่า ผู้ชมมีทัศนคติต่อรายการโดยรวมอยู่ในเกณฑ์ดี เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ผู้ชมมีทัศนคติอยู่ในเกณฑ์ดีทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยระดับทัศนคติ เรียงลำดับจากมากไปน้อยได้ดังนี้ ด้านความน่าเชื่อถือของแหล่งข่าวสารในรายการ การเลือกสรรข่าวสารในรายการ และคุณค่าของข่าวที่นำเสนอในรายการ

โดยผู้ชมมีระดับทัศนคติสูงสุดในแต่ละด้านดังนี้ ด้านความน่าเชื่อถือของแหล่งข่าวในรายการ ผู้ชมมีทัศนคติด้านที่งานที่มีคุณภาพและมีประสพการณ์ ด้านคุณค่าของข่าวที่นำเสนอในรายการ ผู้ชมมีทัศนคติด้านการนำเสนอเหตุการณ์ที่มีผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของประชาชน และด้านการเลือกสรรข่าวสารในรายการ ผู้ชมมีทัศนคติด้านการเลือกเสนอข่าวสารเป็นที่น่าสนใจของผู้ชม

จากผลการวิจัยในครั้งนี้ ทำให้ทราบว่าผู้ชมมีทัศนคติต่อรายการ “จุมกมด” ในระดับดีทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 เป็นสถานีที่เปิดมาเป็นระยะเวลาช้านาน และเป็นสถานีที่ได้รับความนิยมจากผู้ชมเป็นจำนวนมาก ทำให้ผู้ชมมีความเชื่อถือก่อให้เกิดทัศนคติที่ดีว่ารายการของทางสถานีที่ออกอากาศจะได้รับการกลั่นกรองมาเป็นอย่างดี เพื่อเสนอแต่สิ่งดี ๆ สู่ผู้ชม ดังนั้นหากผู้ชมจะเลือกรับชมรายการใดรายการหนึ่งรายการนั้นจะต้องเป็นรายการที่น่าสนใจ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พัชรินทร์ เสวตสุทธิพันธ์ (2536) ที่ศึกษาเรื่อง การสำรวจทัศนคติและพฤติกรรมการเลือกชมรายการข่าวโทรทัศน์ของผู้ชมในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่า เหตุผลการเลือกรับชมรายการข่าวโทรทัศน์ช่องต่างๆ ส่วนใหญ่เลือกเพราะรายการนำเสนอดี

เนื้อหาของข่าวดี โดยสถานีโทรทัศน์ที่ดีที่สุดในการนำเสนอข่าวคือ สถานีโทรทัศน์ช่อง 7 และ ช่อง 9 ตามลำดับ

4. การศึกษาแนวโน้มการชมรายการ “จุมกมด” ของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานคร ใน 2 ด้าน พบว่า ผู้ชมมีแนวโน้มการชมรายการ “จุมกมด” ด้านการแนะนำชักชวนผู้อื่นให้ชมรายการ “จุมกมด” หรือไม่ พบว่า ผู้ชมมีแนวโน้มที่จะแนะนำชักชวนผู้อื่นให้ชมรายการ “จุมกมด” ด้านในอนาคตจะใช้ระยะเวลาในการชมรายการ “จุมกมด” ต่อครั้ง เพิ่มขึ้นหรือลดลง พบว่า ผู้ชมมีแนวโน้มจะใช้ระยะเวลาในการชมรายการเพิ่มขึ้นในอนาคต

5. การเปรียบเทียบความพึงพอใจและแนวโน้มการชมรายการ “จุมกมด” ของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง และการหาความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” กับทัศนคติของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” และการหาความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด” กับแนวโน้มการชมรายการ “จุมกมด”

5.1 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 ผู้ชมที่มีลักษณะข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน จำนวนวันเฉลี่ยต่อสัปดาห์ในการชมรายการ และช่วงเวลาประจำที่ชมรายการที่แตกต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจของผู้ชมรายการ “จุมกมด” แตกต่างกัน

5.1.1 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1.1 พบว่า เพศที่แตกต่างกันมีผลต่อความพึงพอใจรายการ “จุมกมด” โดยรวมแตกต่างกัน โดยเพศหญิงมีความพึงพอใจมากกว่าเพศชาย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความพึงพอใจแตกต่างกันทุกด้าน ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดเรื่องลักษณะของประชากรศาสตร์ด้านเพศ ของปรมา สตะเวทิน. (2540, น. 106) กล่าวว่า เพศหญิงมีแนวโน้มมีความต้องการที่จะส่งและรับข่าวสารมากกว่าเพศชายผู้ชาย และผู้ชายมีความแตกต่างกันอย่างมากในเรื่องความคิด ค่านิยม และทัศนคติ ทั้งนี้เพราะวัฒนธรรมและสังคมได้กำหนดบทบาท และกิจกรรมของผู้ชายไว้แตกต่างกัน ผู้หญิงจึงมักเป็นคนที่มีจิตใจอ่อนไหวหรือเจ้าอารมณ์ โอนอ่อนผ่อนตาม และเป็นแม่บ้านแม่เรือนและมักจะถูกชักจูงได้ง่ายกว่าผู้ชาย

5.1.2 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1.2 พบว่า อายุที่แตกต่างกันมีผลต่อความพึงพอใจรายการ “จุมกมด” โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่ามีความพึงพอใจไม่แตกต่างกันทุกด้าน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ จากแนวความคิดเรื่องลักษณะประชากรด้านอายุของ ปรมา สตะเวทิน. (2540, น.105) กล่าวว่า โดยทั่วไปคนอายุน้อยมักมีความคิดเสรีนิยม ยึดถืออุดมการณ์ ใจร้อน มองโลกในแง่ร้ายกว่าคนมีอายุมาก ในขณะที่คนมีอายุมากมีความคิดอนุรักษนิยม ยึดถือการปฏิบัติ ระมัดระวัง มองโลกในแง่ดีกว่าคนมีอายุน้อย สาเหตุที่เป็นเช่นนี้ เนื่องจาก คนที่มีอายุ มีประสบการณ์ชีวิต ผ่านปัญหาต่าง ๆ ตลอดจนมีความผูกพันที่ยาวนานและมีผลประโยชน์ในสังคมมากกว่าคนที่มีอายุน้อย

5.1.3 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1.3 พบว่า สถานภาพสมรสที่แตกต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจรายการ “จุมกมด” โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน

พบว่ามีความพึงพอใจไม่แตกต่างกันทุกด้าน ทั้งนี้อาจมีสาเหตุมาจากกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ เป็นกลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นเมืองใหญ่และมีความรีบเร่งในเรื่องต่างๆ รวมทั้งเรื่องของการรับข้อมูลข่าวสาร ที่ต้องการความรวดเร็วและแม่นยำ ทำให้ความต้องการในการรับข่าวสารของผู้คนในเมืองใหญ่นั้นจะไม่มี ความเกี่ยวข้องกับสถานภาพสมรส กล่าวคือ แม้ผู้ชมที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน ก็มีความพึงพอใจในการชมรายการ “จุมกมด” ไม่แตกต่างกัน

5.1.4 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1.4 พบว่า ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจรายการ “จุมกมด” โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามีความพึงพอใจไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านวิธีการนำเสนอ

5.1.5 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1.5 พบว่า อาชีพที่แตกต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจรายการ “จุมกมด” โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามีความพึงพอใจไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม

5.1.6 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1.6 พบว่า รายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจรายการ “จุมกมด” โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามีความพึงพอใจไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม

จากข้อ 5.1.2 – 5.1.6 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชิตติมา ปิยะศิริศิลป์ (2544) ศึกษาเรื่อง “พฤติกรรม การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจของผู้ชมรายการสายตรงไอทีวี” พบว่า ลักษณะทางประชากร ในด้านอายุ ระดับการศึกษา รายได้ อาชีพ และสถานภาพสมรส ไม่มีผลกับความพึงพอใจด้านเนื้อหารายการ และไม่มีผลกับความพึงพอใจโดยรวม

5.1.7 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1.7 พบว่า จำนวนวันเฉลี่ยต่อสัปดาห์ในการชมที่แตกต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจรายการ “จุมกมด” โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามีความพึงพอใจแตกต่างกัน ยกเว้นด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม

5.1.8 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1.8 พบว่า ช่วงเวลาประจำที่ชมรายการที่แตกต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจรายการ “จุมกมด” โดยรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามีความพึงพอใจไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านเนื้อหารายการ

จากข้อ 5.1.7 และ 5.1.8 สอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับการวัดพฤติกรรมการเปิดรับสารจากสื่อมวลชน ซึ่งผลงานวิจัยในต่างประเทศของ McLeod (1972) ได้บอกถึงตัวชี้ที่ใช้วัดพฤติกรรมการเปิดรับสื่อ ส่วนใหญ่ใช้ 2 อย่าง คือ วัดจากเวลาที่ใช้สื่อ (ช่วงเวลา) และวัดจากความถี่ของการใช้สื่อ (จำนวน) ซึ่งถ้าหากผู้ชมมีพึงพอใจ มีความชอบ หรือมีทัศนคติทางบวก ก็จะแสดงพฤติกรรมในการเปิดรับสื่อนั้นมากขึ้น บ่อยขึ้นหรือถี่ขึ้น

5.2 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 ความพึงพอใจของผู้ชมมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของผู้ชมรายการ “จุมกมด” พบว่า ความพึงพอใจโดยรวมมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของผู้ชมรายการ “จุมกมด” ในทิศทางเดียวกัน ในระดับค่อนข้างสูง คือ ถ้าผู้ชมมีความพึงพอใจของผู้ชมโดยรวมที่ดี จะมีทัศนคติของผู้ชมรายการ “จุมกมด” มากขึ้น ในระดับค่อนข้างสูง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าความพึงพอใจโดยรวมมีความสัมพันธ์กับทัศนคติ

ของผู้ชมรายการ “จุมกมด” ในทิศทางเดียวกัน ในระดับค่อนข้างสูง ยกเว้นด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม ความพึงพอใจโดยรวมมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของผู้ชมรายการ “จุมกมด” ในทิศทางเดียวกัน ในระดับปานกลาง

5.3 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 ความพึงพอใจของผู้ชมมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการชมรายการ “จุมกมด” ด้านการชักชวนผู้อื่นให้ชมรายการ พบว่า ความพึงพอใจของผู้ชมโดยรวม มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการชมรายการ “จุมกมด” ด้านการชักชวนผู้อื่นให้ชมรายการในทิศทางเดียวกัน ในระดับค่อนข้างต่ำ กล่าวคือ ถ้าผู้ชมมีความพึงพอใจของผู้ชมโดยรวมที่ดี จะมีแนวโน้มการชมรายการ “จุมกมด” ด้านการชักชวนผู้อื่นให้ชมรายการมากขึ้น ในระดับค่อนข้างต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ความพึงพอใจโดยรวมมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการชมรายการ “จุมกมด” ด้านการชักชวนผู้อื่นให้ชมรายการ ในทิศทางเดียวกัน ในระดับค่อนข้างต่ำทุกด้าน

ความพึงพอใจของผู้ชมมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการชมรายการ “จุมกมด” ด้านระยะเวลาในการชม รายการในอนาคตต่อครั้งเพิ่มขึ้นหรือลดลง พบว่า ความพึงพอใจของผู้ชมโดยรวม มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการชมรายการ “จุมกมด” ด้านระยะเวลาในการชมรายการในอนาคตต่อครั้งเพิ่มขึ้น ในระดับค่อนข้างต่ำ กล่าวคือ ถ้าผู้ชมมีความพึงพอใจของผู้ชมโดยรวมที่ดีจะมีแนวโน้มการชมรายการ “จุมกมด” ด้านแนวโน้มในการใช้ระยะเวลา ในการชมรายการในอนาคตต่อครั้งเพิ่มขึ้น ในระดับค่อนข้างต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ความพึงพอใจของผู้ชมมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการชมรายการ “จุมกมด” ด้านระยะเวลาในการชมรายการในอนาคตต่อครั้งเพิ่มขึ้น ในระดับค่อนข้างต่ำทุกด้าน

จากข้อ 5.2 และ 5.3 สอดคล้องกับแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ โดยจุมพล สัตยาภรณ์ (2542 : 9) กล่าวว่า iva ความพึงพอใจเป็นองค์ประกอบด้านความรู้สึกด้านทัศนคติซึ่งไม่จำเป็นต้องแสดงหรืออธิบายเชิงเหตุผลเสมอไปก็ได้แต่เป็นเพียงปฏิกิริยาด้านความรู้สึกต่อสิ่งเร้า โดยบ่งบอกทิศทางว่าเป็นไปในลักษณะทิศทางบวก ทิศทางลบ หรือไม่มีปฏิกิริยาต่อสิ่งเร้า นั้น และสอดคล้องกับแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติ โดยเสรี วงษ์มณฑา (2542 : 106) กล่าวว่า ทัศนคติ คือ ความพร้อมที่จะปฏิบัติ (Rediness to act) ถ้าเรามีความรู้สึกหรือทัศนคติในเชิงบวก เราก็จะปฏิบัติออกมาในเชิงบวก แต่ถ้าเรามีความรู้สึกในเชิงลบ เราก็ปฏิบัติออกมาในทางลบ ซึ่งจากผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 และ 3 จะพบว่าเมื่อผู้ชมมีความพึงพอใจรายการ “จุมกมด” ดี ผู้ชมก็จะมีทัศนคติที่ดีตามไปด้วยและจะแสดงพฤติกรรม (แนวโน้มการชม) ในทิศทางบวก คือ ชักชวนให้ผู้อื่นชมรายการ และชมรายการ “จุมกมด” มากขึ้น

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

จากการวิจัย ความพึงพอใจและแนวโน้มการชมรายการ “จุมกมด” ของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า กลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 18 – 25 ปี สถานภาพโสด ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี เป็นนักเรียน – นักศึกษา มีรายได้ 5,001 – 15,000 บาท ต่อเดือน และส่วนใหญ่ชมรายการ “จุมกมด” เฉลี่ย 3 - 4 วันต่อสัปดาห์ ช่วงเวลาประจำที่ชมรายการ คือ 7.00 – 8.30 น. โดยมีความพึงพอใจและแนวโน้มการชมรายการ “จุมกมด” โดยรวมอยู่ในระดับพอใจ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

1. ด้านเนื้อหารายการ ความพึงพอใจของผู้ชมโดยรวมอยู่ในระดับพอใจ เนื่องจากรายการ “จุมกมด” มีผู้ชมเป็นกลุ่มนักเรียน / นักศึกษา และเป็นบุคคลที่ต้องออกไปประกอบอาชีพนอกบ้าน ต้องเข้าสังคมเป็นส่วนใหญ่ จึงต้องการใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสาร ซึ่งรายการ “จุมกมด” ควรจะปรับปรุงในส่วนของการให้ประโยชน์ของเนื้อหารายการเพื่อผู้ชมสามารถนำไปเป็นข้อมูลเพื่อใช้ในการตัดสินใจในชีวิตประจำวันได้ และในส่วนของความน่าสนใจของเนื้อหา ความหลากหลาย ความทันสมัยทันต่อเหตุการณ์ รวมถึงข้อมูลเจาะลึกช่วงเนื้อหารายการที่น่าเสนอนั้น ทางรายการคงต้องมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้รายการ “จุมกมด” นั้นเป็นรายการที่อยู่ในความสนใจของผู้ชมตลอดไป

2. ด้านวิธีการนำเสนอ ความพึงพอใจของผู้ชมโดยรวมอยู่ในระดับพอใจ เพราะกลุ่มผู้ชมเป็นกลุ่มนักเรียน / นักศึกษา และบุคคลที่ประกอบอาชีพนอกบ้าน มีอายุส่วนใหญ่อยู่ที่ 18 – 25 ปี ซึ่งเป็นกลุ่มที่ชอบความแปลกใหม่และชอบแสดงความคิดเห็น อีกทั้งยังมีระยะเวลาในการชมรายการในช่วงเช้าไม่มากนัก และเพื่อให้ผู้ชมมีความพึงพอใจรายการ “จุมกมด” มากยิ่งขึ้น รายการควรปรับปรุงในส่วนของการออกแบบฉาก ระบบแสง สี เสียง ให้ทันสมัย สวยงาม นอกจากนี้ควรปรับปรุงระยะเวลาในการออกอากาศให้มีความเหมาะสมพอดีไม่นานเกินไป เพื่อให้รายการกระชับ และผู้ชมไม่รู้สึกเบื่อ

3. ด้านผู้ดำเนินรายการ / ผู้ประกาศข่าว ความพึงพอใจของผู้ชมโดยรวมอยู่ในระดับพอใจ อย่างไรก็ตามผู้ดำเนินรายการควรปรับปรุงในเรื่องของการใช้ภาษาให้ถูกต้องตามหลักภาษา นอกจากนี้ควรปรับปรุงด้านการควบคุมอารมณ์และแสดงกิริยาของผู้ดำเนินรายการ / ผู้ประกาศข่าว ต่อข่าวที่น่าเสนอเนื่องจากอารมณ์ และการแสดงออกของผู้ดำเนินรายการ / ผู้ประกาศข่าว อาจเป็นการชี้นำหรือสร้างความรู้สึกบวกหรือลบต่อข่าวนั้น ๆ แก่ผู้ชมได้ ซึ่งผู้ดำเนินรายการ / ผู้ประกาศข่าว ควรเป็นกลางในการแสดงความคิดเห็นต่อข่าว

4. ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม ความพึงพอใจของผู้ชมโดยรวมอยู่ในระดับพอใจ ทางรายการควรปรับปรุงในส่วนของการคัดกรองข้อความที่ร่วมแสดงความคิดเห็นกับทางรายการ ทั้งนี้โดยมุ่งเน้นความคิดเห็นที่จะเป็นประโยชน์ต่อสังคมโดยรวม รวมถึงขนาดของตัวอักษรข้อความที่ผู้ชมได้ร่วมแสดงความคิดเห็นทางจอโทรทัศน์ระหว่างออกอากาศ ให้มีขนาดใหญ่สามารถมองเห็นได้ชัดเจน อีกทั้งเพิ่มช่องทางหรือจำนวนหมายเลขโทรศัพท์เพื่อให้ผู้ชมได้มีส่วนร่วมในรายการมากยิ่งขึ้น

5. ทางสถานีควรมีการทำการตลาด ในส่วนของการส่งเสริมการตลาด ควบคู่กันไปด้วย เช่น มีการจัดกิจกรรม (Event Marketing) โดยให้ผู้ดำเนินรายการ / ผู้ประกาศข่าว ไปพบปะผู้ชมตาม แหล่งชุมชนต่างๆ เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์ และสร้างความสัมพันธ์ คู่แน่น และสร้างทัศนคติที่ดี ต่อผู้ชม เพราะพื้นฐานของมนุษย์หากมีความชื่นชอบต่อบุคคลใดแล้วย่อมจะให้ความสนใจกับบุคคลนั้นๆ อีกทั้งการพบปะผู้ชมอย่างสม่ำเสมอ จะเป็นการกระตุ้นเตือนให้เกิดความทรงจำ เกิดพฤติกรรมการ ชมซ้ำจนกลายเป็นปกติวิสัย

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบรายการ “จุมกมด” กับรายการอื่นที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน เพื่อทราบถึงความแตกต่างระหว่างรายการ “จุมกมด” กับรายการอื่น และทราบถึงความต้องการของผู้ชม เพื่อนำผลการวิจัยมาปรับปรุงและพัฒนา รายการ “จุมกมด” ให้สามารถแข่งขันกับรายการอื่นๆ ได้อีกด้วย

2. ควรมีการศึกษาเรื่องความต้องการของข้อมูล ข่าวสารแบบต่างๆ ที่ผู้ชมต้องการให้รายการ นำเสนอข่าวในรูปแบบใด เช่น แบบสนทนาข่าว แบบวิเคราะห์ข่าว หรือนำเสนอเนื้อหารายการแบบใดบ้าง เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการนำเสนอครั้งต่อไป

3. การวิจัยครั้งนี้มีข้อจำกัดในด้านระยะเวลาและงบประมาณ โดยสามารถทำการวิจัยเฉพาะผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 ตัวอย่างเท่านั้น หากมีระยะเวลาและงบประมาณมากกว่านี้ ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบ ความนิยม ในการรับชมรายการ “จุมกมด” ระหว่างกรุงเทพมหานคร กับจังหวัดหรือภูมิภาคต่าง ๆ ทั่วประเทศว่าจะมีความแตกต่างกันอย่างไร เพื่อสามารถนำผลการศึกษา ไปปรับปรุงและพัฒนา รายการ “จุมกมด” ในอนาคตต่อไปได้อีกด้วย

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2544). การวิเคราะห์สถิติ : สถิติสำหรับการบริหารและวิจัย :
โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2545). การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล. พิมพ์ครั้งที่ 5.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2546). การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล(ฉบับปรับปรุงใหม่).
พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : ธรรมสาร.
- คณะกรรมการกลุ่มผลิตชุดวิชาพฤติกรรมผู้บริโภค. (2540). ชุดวิชาพฤติกรรมผู้บริโภค.
นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ชิบ จิตนิยม. (2534). ความต้องการข่าวสาร การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของ
กลุ่มประชาชน ผู้ใช้บริการเคเบิลทีวี : ศึกษาเฉพาะกรณีสมาชิกของบริษัท
อินเตอร์เนชั่นแนล บรอดคาสติ้ง คอร์ปอเรชั่น จำกัด. วิทยานิพนธ์ วศ.ม.
(วิชาการสื่อสารมวลชน). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
ถ่ายเอกสาร.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2544). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ :
ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- ธงชัย สันติวงษ์. (2537). องค์การและการบริหาร. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ณัชชาอร วันธงไชย. (2547). ความพึงพอใจ แนวโน้มพฤติกรรมและความจงรักภักดี
ของผู้บริโภคที่มีต่อการใช้บริการ Express Mail Box ร้าน Windows Print
ถนนรามคำแหง เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ บธ.ม. (การตลาด).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- ธีติมา ปิยะศิริศิลป์. (2544). ศึกษาพฤติกรรม การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจของ
ผู้ชมรายการสายตรงไอทีวี. วิทยานิพนธ์ วศ.ม. (การสื่อสารมวลชน). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- นิลาวัณย์ พาณิชย์รุ่งเรือง. (2540). ความน่าเชื่อถือและความพึงพอใจที่มีต่อรายการข่าว
ภาคค่ำทางสถานีโทรทัศน์ทั้ง 5 ช่อง (3,5,7, 9,11) ของประชาชนใน
กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต (วารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ปรมะ สตะเวทิน. (2540). การสื่อสารมวลชนกระบวนการและทฤษฎี. กรุงเทพฯ :
สำนักพิมพ์ภาพพิมพ์.

- ประคอง กันสูต. (2529). สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ (ฉบับปรับปรุงแก้ไข).
กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือ ดร. ศรีสง่า จำกัด.
- พัชรินทร์ เสวตสุทธิพันธ์. (2536). การสำรวจทัศนคติและพฤติกรรมกรรมการเลือกชม
รายการข่าวโทรทัศน์ของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ วศ.ม.
(การสื่อสารมวลชน). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
ถ่ายเอกสาร.
- พีระ จิโรโสภณ. (2529). “ทฤษฎีการสื่อสารมวลชน” ในหลักและทฤษฎีการสื่อสาร.
นนทบุรี : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมิกราช.
- ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ. (2534). การวิเคราะห์ผู้รับสาร. กรุงเทพฯ : คณะนิเทศศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2528). การใช้สื่อเพื่อประโยชน์และความพึงพอใจ : ทฤษฎีงานวิจัยและ
ข้อเสนอแนะต่อการศึกษา นิเทศศาสตร์พัฒนาการ. กรุงเทพฯ :
วารสารนิเทศศาสตร์. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รัชฎา โคลิน คริปส์. (2548). ความพึงพอใจของผู้ชมรายการ “ถึงลูกถึงคน” ในเขต
กรุงเทพมหานคร ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 อ.ส.ม.ท. สารนิพนธ์ บธ.ม.
(การจัดการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร
- วิดา เกียวกุล. (2538). การใช้และความพึงพอใจในการเปิดรับข่าวทางโทรทัศน์ของ
ประชาชนในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต (นิเทศศาสตร์).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์. (2546). การบริหารการตลาดยุคใหม่. กรุงเทพฯ : ธรรมสาร จำกัด.
- _____. (2540). การวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภค. กรุงเทพฯ : ธนัช การพิมพ์.
- ศุภวรรณ สัจจงพงษ์. (2532). ความน่าเชื่อถือของแหล่งสาร ความคาดหวัง ผลตอบแทน
ความพึงพอใจและพฤติกรรมการรับฟังข่าวสารของประชาชนกรุงเทพมหานคร.
วิทยานิพนธ์ มหาบัณฑิต (วารสารศาสตร์และสื่อมวลชน). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร
- ศุภวรรณ จรูญเมธา. (2538). ปัจจัยที่ทำให้ประชาชนรับฟังรายการข่าววิทยุในลักษณะ
สนทนาข่าวศึกษาเฉพาะกรณี : รายการวิทยุเนชั่นนิวส์ ทอล์ค. วิทยานิพนธ์
มหาบัณฑิต (วารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- สมเกียรติ สุจธนกิจ. (2546). **ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมชมรายการข่าวทางสถานีโทรทัศน์ไอทีวี ในเขตกรุงเทพมหานคร**. สารนิพนธ์ บธ.ม. (การจัดการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- สุณี อธิ์นันทนาการ. (2546). **ทัศนคติและพฤติกรรมของผู้ชมที่มีต่อรายการข่าวของ MODERNINE TELEVISION ในเขตกรุงเทพมหานคร**. สารนิพนธ์ บธ.ม. (การตลาด). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เสรี วงษ์มณฑา. (2542). **การวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภค**. กรุงเทพฯ : บริษัท วีระฟิล์ม และไซเท็กซ์ จำกัด. ถ่ายเอกสาร
- อดุลย์ จาตุรงค์กุล. (2543). **พฤติกรรมผู้บริโภค**. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- Charles Atkin. (1990). **Mass Communication and Public Health** : complexities and conflicts C.A. Lawren Wallack, editors, Newbury Park : Sage Publication.
- Chamly, Mitchell V. (1975). **Reporting**. New York : Halt Rinehart and Winston.
- Cormick, C.A. (1947). **Leadership**. New York : Harmonds Worth.
- Elia, D.and G. M. Partrick. (1972, August). "The Determinants of Job Satisfaction Among Beginning Libarians," **Library Quarterly**. 49 (7) : 173.
- Greenberg, B.S. and H. Kumata. (1975, May). National sample predictors of mass media use. **Journalism Quarterly** 45, (1) : 641-646.
- McLeod, Jack., and Garrett J. O Keefe. (1972). **The Socialization Perspective and Communication Behavior**. In Gerald Kline and Philip J. Tlchenor. 9eds. Current Perspectives in Mass Communication Research. London : Sage Publications.
- McNelly, J.T, R. Bush, and M.E. Bishoop. (1979, June). Cosmopolitan media usage in the Diffusion of International affairs news. **Journalism Quarterly** 45, (6) : 349-358.
- Metz, William. (1977). **Newswriting** : From Lead to "30". Englewood Cliffs:N.J. Prentice-Hall.
- Palmgreen P., and J.D. Rayburn (1979, October). "Use and gratifications and exposure to public Television : a discrepancy approach." **Communication Research** 6, (11) : 155-188.

Schramm, W. and D. White.(1949, March) age. Education,economic status : factors in newspaper Reading. **Journalism Quarterly** 26, (3) :149-162.

Shelly, Manynard W. (1975). **Responding to Social Chang. Pensylvania Dowden :** Hautchiaon Press, Inc.,

Wenner, Lawrence A. (1985). **The Nature of News Gratifications. In Media Gratifications Research : Current Perspectives**, pp. 171-193. Edited by Karl Rosengren, Lawrence A. Wenner,And Philip Palmgreen. Beverly Hills:Sage.

Willo,O.A., Goldhabers, G.M. and Yates.(1980). M.P. **Organization Communication Research** : Time For Reflection. In Dan Nimmo (ed.), Communication Yearbook 4. New Jersy : International Communication Association.

Wolman, Thomas. (1973).**Education and Organization Leadership in Elementary School.** Eaglewood. Cliffs, New Jersey : Prentice-Hall.

[Http://www.ch7.com](http://www.ch7.com)

[Http://www.nso.go.th](http://www.nso.go.th) เว็บไซต์สำนักงานสถิติแห่งชาติ. 8 มิถุนายน 2549

[Http://www.bma.go.th/body_page318.htm](http://www.bma.go.th/body_page318.htm). (2549). เว็บไซต์ที่ว่ากรุงเทพมหานคร.

[Http://www.dola.go.th](http://www.dola.go.th). (2549). เว็บไซต์กรมการปกครอง.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถาม
เรื่อง : ความพึงพอใจและแนวโน้มการชมรายการ “จุมกมด”
ของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานคร

เรียน ผู้ตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้จัดทำเพื่อประกอบการทำสารนิพนธ์ของนิสิตปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต วิชาเอกการตลาด คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึง **ความพึงพอใจและแนวโน้มการชมรายการ “จุมกมด” ของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานคร** จึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่าน ในการตอบแบบสอบถามฉบับนี้ทุกข้อตามความเป็นจริงของตัวท่านเอง

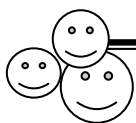
ทั้งนี้จะไม่มีการระบุชื่อผู้ตอบ ผู้วิจัยจะเก็บคำตอบของท่านไว้เป็นความลับและนำมาใช้ในการวิเคราะห์เชิงสถิติในภาพรวมเท่านั้น จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความกรุณาและความร่วมมือจากท่าน และขอขอบคุณ มา ณ ที่นี้

ผู้วิจัย

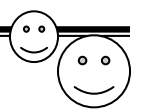
คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามมีจำนวนทั้งหมด 9 หน้า ประกอบด้วย 4 ส่วน ดังนี้

- ส่วนที่ 1** ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ส่วนที่ 2** แบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้ชมและการใช้ประโยชน์จากรายการ “จุมกมด”
- ส่วนที่ 3** แบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติของผู้ชมที่มีต่อความน่าเชื่อถือของรายการ “จุมกมด”
- ส่วนที่ 4** แบบสอบถามเกี่ยวกับแนวโน้มในการชมรายการ “จุมกมด”

“ขอขอบพระคุณทุกท่าน ที่กรุณาสละเวลา ในการตอบแบบสอบถามฉบับนี้”

แบบสอบถาม
เรื่อง ความพึงพอใจและแนวโหม้การชมรายการ “จุมกมด”
ของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 1 : ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องวงเล็บ [] หน้าข้อที่ตรงตามความเป็นจริงที่สุดที่จัดไว้ให้

1. เพศ

- ชาย หญิง

2. อายุ

- 28 - 25 ปี 26 - 33 ปี
 34 - 41 ปี 42 - 49 ปี
 50 ปี ขึ้นไป

3. สถานภาพสมรสในปัจจุบัน

- โสด สมรส / อยู่ด้วยกัน
 หม้าย / หย่าร้าง หรือแยกกันอยู่

4. ระดับการศึกษา

- ต่ำกว่าปริญญาตรี
 ปริญญาตรี
 สูงกว่าปริญญาตรี

5. อาชีพ

- นักเรียน / นักศึกษา ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ
 รับจ้าง / พนักงานบริษัทเอกชน ประกอบธุรกิจส่วนตัว/เจ้าของกิจการ
 อื่น ๆ โปรดระบุ

6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

- ต่ำกว่า หรือเท่ากับ 5,000 บาท
 5,001 – 15,000 บาท
 15,001 – 25,000 บาท
 25,001 – 35,000 บาท
 35,000 บาทขึ้นไป

7. ปัจจุบันท่านชมรายการ “จุมกมด” โดยเฉลี่ย วัน / สัปดาห์

8. ช่วงเวลาประจำที่ชมรายการ “จุมกมด” ประมาณ นาฬิกา ถึง นาฬิกา

ตอนที่ 2 : แบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด”

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างเพียงช่องเดียวที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

ท่านมีความพึงพอใจด้านรูปแบบเนื้อหาของรายการ “จุมกมด” ในระดับใด

ด้านเนื้อหาในรายการ “จุมกมด”	ระดับความพึงพอใจในรายการ “จุมกมด”				
	5 พอใจ มาก	4 พอใจ	3 เฉย ๆ	2 พอใจ น้อย	1 ไม่พอใจ อย่างมาก
1. ความน่าสนใจของเนื้อหาที่น่าสนใจ					
2. ความหลากหลายของเนื้อหาที่น่าสนใจในรายการ					
3. ความทันสมัยและทันต่อเหตุการณ์ของเนื้อหา รายการ					
4. การสะท้อนสถานการณ์ปัจจุบันของเนื้อหา รายการ					
5. การให้ข้อมูลเจาะลึกของเนื้อหารายการ					
6. การให้ประเด็นด้านเนื้อหาเนื้อหาไปพูดคุย กับผู้อื่น					
7. การให้ประเด็นด้านเนื้อหาเนื้อหาของรายการไปเป็น ข้อมูลเพื่อใช้ในการตัดสินใจในชีวิตประจำวัน					

ท่านมีความพึงพอใจด้านวิธีการนำเสนอของรายการ “จุมกมด” ในระดับใด

ด้านวิธีการนำเสนอในรายการ “จุมกมด”	ระดับความพึงพอใจในรายการ “จุมกมด”				
	5 พอใจ มาก	4 พอใจ	3 เฉย ๆ	2 พอใจ น้อย	1 ไม่พอใจ อย่างมาก
8. ความทันสมัยของรูปแบบการออกอากาศสด					
9. ระบบ แสง สี เสียง					
10. ความสวยงามของการออกแบบฉากในรายการ					
11. ขนาดของตัวอักษรของข้อความของผู้เข้าชมที่ ร่วมแสดงความคิดเห็นทางจอโทรทัศน์ทางวิทยุ					
12. ความหลากหลายของช่องทางในการรับชม รายการหลายช่อง เช่น ทางโทรทัศน์ ทางวิทยุ และอินเทอร์เน็ต					
13. ความเหมาะสมของวันในการออกอากาศ					

ด้านวิธีการนำเสนอในรายการ “จุมกมด”	ระดับความพึงพอใจในรายการ “จุมกมด”				
	5 พอใจ มาก	4 พอใจ	3 เฉย ๆ	2 พอใจ น้อย	1 ไม่พอใจ อย่างมาก
14. ความเหมาะสมของช่วงเวลาในการออกอากาศ					
15. ความเหมาะสมของระยะเวลาในการออกอากาศ					
16. ความเหมาะสมของจำนวนผู้ดำเนินรายการ / ผู้ประกาศข่าว					
17. การให้ประโยชน์ด้านความเพลิดเพลิน					

ท่านมีความพึงพอใจด้านผู้ดำเนินรายการ / ผู้ประกาศข่าวของรายการ “จุมกมด” ในระดับใด

ด้านผู้ดำเนินรายการ / ผู้ประกาศข่าว ในรายการ “จุมกมด”	ระดับความพึงพอใจในรายการ “จุมกมด”				
	5 พอใจ มาก	4 พอใจ	3 เฉย ๆ	2 พอใจ น้อย	1 ไม่พอใจ อย่างมาก
18. บุคลิกภาพของผู้ดำเนินรายการ / ผู้ประกาศข่าว					
- คุณกนก รัตน์วงศ์สกุล					
- คุณพิศิษฐ์ กীরติกาญกุล					
- คุณพิษณุ นิลกลัด					
- คุณเกียรติ กิจเจริญ					
- คุณหทัยา วงศ์กระจ่าง					
- คุณปวีรศา เพ็ญชาติ					
19. ภาพลักษณ์ของผู้ดำเนินรายการ / ผู้ประกาศข่าว					
- คุณกนก รัตน์วงศ์สกุล					
- คุณพิศิษฐ์ กীরติกาญกุล					
- คุณพิษณุ นิลกลัด					
- คุณเกียรติ กิจเจริญ					
- คุณหทัยา วงศ์กระจ่าง					
- คุณปวีรศา เพ็ญชาติ					

ด้านผู้ดำเนินรายการ / ผู้ประกาศข่าว ในรายการ “จุมกมด”	ระดับความพึงพอใจในรายการ “จุมกมด”				
	5 พอใจ มาก	4 พอใจ	3 เฉย ๆ	2 พอใจ น้อย	1 ไม่พอใจ อย่างมาก
20. การแต่งกายของผู้ดำเนินรายการ / ผู้ประกาศข่าว					
- คุณกนก รัตน์วงศ์สกุล					
- คุณพิศิษฐ์ กীরติกาญกุล					
- คุณพิษณุ นิลกลัด					
- คุณเกียรติ กิจเจริญ					
- คุณหทัยา วงศ์กระจ่าง					
- คุณปวีศา เพ็ญชาติ					
21. การใช้ภาษาได้ถูกต้องตามหลักการใช้ภาษาของ ผู้ดำเนินรายการ / ผู้ประกาศข่าว					
- คุณกนก รัตน์วงศ์สกุล					
- คุณพิศิษฐ์ กীরติกาญกุล					
- คุณพิษณุ นิลกลัด					
- คุณเกียรติ กิจเจริญ					
- คุณหทัยา วงศ์กระจ่าง					
- คุณปวีศา เพ็ญชาติ					
22. การใช้น้ำเสียงและวิธีการพูดของผู้ดำเนินรายการ / ผู้ประกาศข่าว					
- คุณกนก รัตน์วงศ์สกุล					
- คุณพิศิษฐ์ กীরติกาญกุล					
- คุณพิษณุ นิลกลัด					
- คุณเกียรติ กิจเจริญ					
- คุณหทัยา วงศ์กระจ่าง					
- คุณปวีศา เพ็ญชาติ					
23. การแสดงกิริยาของผู้ดำเนินรายการ / ผู้ประกาศข่าว					
- คุณกนก รัตน์วงศ์สกุล					
- คุณพิศิษฐ์ กীরติกาญกุล					
- คุณพิษณุ นิลกลัด					
- คุณเกียรติ กิจเจริญ					
- คุณหทัยา วงศ์กระจ่าง					
- คุณปวีศา เพ็ญชาติ					

ด้านผู้ดำเนินรายการ / ผู้ประกาศข่าว ในรายการ “จุมกมด”	ระดับความพึงพอใจในรายการ “จุมกมด”				
	5 พอใจ มาก	4 พอใจ	3 เฉย ๆ	2 พอใจ น้อย	1 ไม่พอใจ อย่างมาก
24. อารมณ์และการควบคุมอารมณ์ของ ผู้ดำเนินรายการ / ผู้ประกาศข่าว					
- คุณกนก รัตน์วงศ์สกุล					
- คุณพิศิษฐ์ กิริติกัญกุล					
- คุณพิษณุ นิลกลัด					
- คุณเกียรติ กิจเจริญ					
- คุณหทัยา วงศ์กระจ่าง					
- คุณปวีศา เพ็ญชาติ					
25. การตั้งคำถามของผู้ดำเนินรายการ / ผู้ประกาศข่าว ต่อผู้ร่วมรายการหรือการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ ได้ตรงประเด็น					
- คุณกนก รัตน์วงศ์สกุล					
- คุณพิศิษฐ์ กิริติกัญกุล					
- คุณพิษณุ นิลกลัด					
- คุณเกียรติ กิจเจริญ					
- คุณหทัยา วงศ์กระจ่าง					
- คุณปวีศา เพ็ญชาติ					
26. การควบคุมสถานการณ์ในระหว่างรายการของ ผู้ดำเนินรายการ / ผู้ประกาศข่าว					
- คุณกนก รัตน์วงศ์สกุล					
- คุณพิศิษฐ์ กิริติกัญกุล					
- คุณพิษณุ นิลกลัด					
- คุณเกียรติ กิจเจริญ					
- คุณหทัยา วงศ์กระจ่าง					
- คุณปวีศา เพ็ญชาติ					

ด้านผู้ดำเนินรายการ / ผู้ประกาศข่าว ในรายการ “จุมกมด”	ระดับความพึงพอใจในรายการ “จุมกมด”				
	5 พอใจ มาก	4 พอใจ	3 เฉย ๆ	2 พอใจ น้อย	1 ไม่พอใจ อย่างมาก
27. การเตรียมความพร้อมของผู้ดำเนินรายการ / ผู้ประกาศข่าว ในประเด็นข่าวที่นำเสนอ					
- คุณกนก รัตน์วงศ์สกุล					
- คุณพิศิษฐ์ กิริติกาญกุล					
- คุณพิษณุ นิลกลัด					
- คุณเกียรติ กิจเจริญ					
- คุณหทัยา วงศ์กระจ่าง					
- คุณปวีศา เพ็ญชาติ					
28. ความเชื่อมั่นของผู้ดำเนินรายการ / ผู้ประกาศข่าว					
- คุณกนก รัตน์วงศ์สกุล					
- คุณพิศิษฐ์ กิริติกาญกุล					
- คุณพิษณุ นิลกลัด					
- คุณเกียรติ กิจเจริญ					
- คุณหทัยา วงศ์กระจ่าง					
- คุณปวีศา เพ็ญชาติ					

ท่านมีความพึงพอใจด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชมต่อรายการ “จุมกมด” ในระดับใด

ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม ในรายการ “จุมกมด”	ระดับความพึงพอใจในรายการ “จุมกมด”				
	5 พอใจ มาก	4 พอใจ	3 เฉย ๆ	2 พอใจ น้อย	1 ไม่พอใจ อย่างมาก
29. ความหลากหลายของช่องทางในการร่วมแสดงความคิดเห็นของผู้ชม เช่น การส่ง SMS , ทางโทรศัพท์ , ทางอินเทอร์เน็ต					
30. การให้ความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นของผู้ชม					
31. การแสดงข้อความของผู้ชมที่ร่วมแสดงความคิดเห็นทางจอโทรทัศน์ในระหว่างออกอากาศ					
32. การคัดกรองข้อความของผู้ชมที่ร่วมแสดงความคิดเห็นทาง SMS / จอโทรทัศน์ ในระหว่างออกอากาศ (พิมพ์ JM ตามด้วยข้อความ ส่งไปที่ 4890011)					

ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม ในรายการ “จุมกมด”	ระดับความพึงพอใจในรายการ “จุมกมด”				
	5 พอใจ มาก	4 พอใจ	3 เฉย ๆ	2 พอใจ น้อย	1 ไม่พอใจ อย่างมาก
33. จำนวนหมายเลขโทรศัพท์ในการร่วมแสดงความคิดเห็น (0-2617-6180)					
34. ความสร้างสรรค์และเป็นประโยชน์ต่อสังคมของข้อความความคิดเห็นของผู้ชมที่ร่วมแสดงในรายการ					

ตอนที่ 3 : แบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติของผู้ชมที่มีต่อรายการ “จุมกมด”

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างเพียงช่องเดียวที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรต่อความน่าเชื่อถือของข่าวในรายการ “จุมกมด”

ความน่าเชื่อถือของแหล่งข่าว ในรายการ “จุมกมด”	ระดับความคิดเห็นในรายการ “จุมกมด”				
	5 เห็นด้วย อย่างยิ่ง	4 เห็นด้วย	3 เฉย ๆ	2 ไม่ เห็นด้วย	1 ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1. มีทีมงานที่มีคุณภาพและมีประสบการณ์					
2. นำเสนอข่าวเพื่อความยุติธรรมในสังคม					
3. ให้ข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องเชื่อถือได้					
4. มุ่งรักษาผลประโยชน์ของประชาชนโดยส่วนรวม					
5. นำเสนอข่าวตรงไปตรงมาตามข้อเท็จจริง					

ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรต่อคุณค่าของข่าวที่นำเสนอในรายการ “จุมกมด”

คุณค่าของข่าวที่นำเสนอในรายการ “จุมกมด”	ระดับความคิดเห็นในรายการ “จุมกมด”				
	5 เห็นด้วย อย่างยิ่ง	4 เห็นด้วย	3 เฉย ๆ	2 ไม่ เห็นด้วย	1 ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
6. การนำเสนอเหตุการณ์ที่ผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของประชาชน					
7. รายงานเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้รวดเร็วทันที่					
8. นำเสนอเหตุการณ์ที่ผู้ชมให้ความสนใจเป็นอย่างมาก					
9. นำเสนอข่าวที่ซ้ำซาก เรื่องเดิมหลาย ๆ ครั้ง					

ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรต่อการเลือกสรรข่าวของรายการ “จุมกมด”

การเลือกสรรข่าวในรายการ “จุมกมด”	ระดับความคิดเห็นในรายการ “จุมกมด”				
	5 เห็นด้วย อย่างยิ่ง	4 เห็นด้วย	3 เฉย ๆ	2 ไม่ เห็นด้วย	1 ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
10. การเลือกเสนอข่าวสารเป็นที่น่าสนใจของผู้ชม					
11. ข้อมูลข่าวสารที่น่าเสนอมีความน่าเชื่อถือ					
12. ข่าวที่น่าเสนอไม่มีความแตกต่างจากช่องอื่น ๆ					

ตอนที่ 4 : แบบสอบถามเกี่ยวกับแนวโน้มในการชมรายการ “จุมกมด”

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย \surd ลงในช่องว่างเพียงช่องเดียวที่ตรงตามความคิดเห็น

1. ท่านจะแนะนำ ชักชวนผู้อื่นให้ชมรายการ “จุมกมด” หรือไม่

แนะนำ / ชักชวน แน่นอน	<div style="display: flex; justify-content: space-between; border-top: 1px dashed black; border-bottom: 1px dashed black; height: 20px; margin: 0 10px;"> </div>	ไม่แนะนำ / ไม่ชักชวน
	5 4 3 2 1	

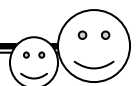
2. ในอนาคตท่านจะใช้ระยะเวลาในการชมรายการ “จุมกมด” ต่อครั้ง เพิ่มขึ้นหรือลดลง

เพิ่มขึ้น แน่นอน	<div style="display: flex; justify-content: space-between; border-top: 1px dashed black; border-bottom: 1px dashed black; height: 20px; margin: 0 10px;"> </div>	ลดลง แน่นอน
	5 4 3 2 1	

3. ในอนาคตท่านคาดว่าจะดูรายการ “จุมกมด” วัน / สัปดาห์

ขอขอบพระคุณทุกท่าน ที่กรุณาสละเวลา ในการตอบแบบสอบถามฉบับนี้

ภาคผนวก ข

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถาม

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

รายชื่อ	ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน
1. รองศาสตราจารย์ ศิริวรรณ เสรีรัตน์	กรรมการบริหารหลักสูตรบริหารธุรกิจ มหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ประสานมิตร)
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ณิชภัช กุณิสร์	รองประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร บริหารธุรกิจ ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ประสานมิตร)

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวปัญจลักษณ์ ชีระสุนทรไท
วันเดือนปีเกิด	26 มกราคม 2521
สถานที่เกิด	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	204 / 367 หมู่บ้านนครทอง ถนนบางนา - ตราด ตำบลราชาเทวะ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	หัวหน้าภาควิชาการตลาด
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนศรีวัฒนาบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีนานาชาติ 29 สุขุมวิท 64/1 แขวงบางจาก เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2543	ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาศิลปศาสตร์ เอกการจัดการทั่วไป (การตลาด) สถาบันราชภัฏราชชนครินทร์
พ.ศ. 2550	บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการตลาด มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ